

Jilid II
Bil. 2

Hari Selasa
21hb November, 1978

LAPORAN PERSIDANGAN

OFFICIAL REPORT

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KELIMA
FIFTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

PENGGAL YANG PERTAMA
First Session

MESYUARAT YANG KEDUA
Second Meeting

ISSN. 0304—1697

Jilid II

Bil. 2

Hari Selasa
21hb November, 1978

LAPORAN PERSIDANGAN
OFFICIAL REPORT

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KELIMA
FIFTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

PENGGAL YANG PERTAMA
First Session

MESYUARAT YANG KEDUA
Second Meeting

KANDUNGANNYA

USUL-USUL [67]

PULAU PINANG
DEWAN UNDANGAN NEGERI YANG KELIMA
Laporan Persidangan
PENGGAL YANG PERTAMA
MESYUARAT YANG KEDUA

Hari Selasa, 21hb November, 1978

Mesyuarat dimulakan pada jam 9.35 pagi

HADIR:

Yang Berhormat	Tuan Speaker (Tuan Haji Hassan bin Haji Md. Noh @ Mat Noor, P.J.K.).
Yang Amat Berhormat	Ketua Menteri (Dr Lim Chong Eu)
Yang Berhormat	Penasihat Undang-Undang (Encik Haidar bin Mohd. Noor, D.J.N.)
"	" Ahli Kawasan Datuk Keramat (Datuk Teh Ewe Lim, D.M.P.N., J.M.N.)
"	" Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman, K.M.N., A.M.N., P.J.K.)
"	" Ahli Kawasan Bertam (Encik Abdul Rahman bin Haji Abbas)
"	" Ahli Kawasan Tanjung Bungah (Encik Khor Ngak Seng @ Khor Gark Kim)
"	" Ahli Kawasan Bagan Dalam (Encik T. Subbiah, K.M.N., P.J.K.)
"	" Ahli Kawasan Bagan Ajam (Tuan Haji Ibrahim bin Abdul Razak, P.J.K., P.P.N.)
"	" Ahli Kawasan Teluk Bahang (Encik Mohamad @ Ahmad Radhi bin Pachee)
"	" Ahli Kawasan Kubang Semang (Tuan Haji Mohd. Noor bin Haji Bakar, P.P.N., J.P.)
"	" Ahli Kawasan Sungai Aceh (Encik Ahmad bin Salleh, A.M.N.)
"	" Ahli Kawasan Bagan Jermal (Dr Sak Cheng Lum)
"	" Ahli Kawasan Penanti (Encik Abdullah bin Mohamed @ Mahmud, P.P.N.)
"	" Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr Ong Hean Tee)
"	" Ahli Kawasan Tasek Glugor (Encik Samsuddin @ Md. Noor bin Ahmad, P.J.K.)
"	" Ahli Kawasan Sungai Bakap (Encik Teoh Chung Hor @ Teoh Kooi Sneah, J.P.)
"	" Ahli Kawasan Machang Bubuk (Encik Lim Heng Tee)
"	" Ahli Kawasan Bukit Tambun (Encik Ong Bok Chuan @ NgSwee Ching, A.M.N., P.J.K.)
"	" Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Liang Thau Sang, P.J.M.)
"	" Ahli Kawasan Sungai Nibong (Dr Tan Chong Teik, P.J.K.)

Yang Berhormat	Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh)
„ „	Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason)
„ „	Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo)
„ „	Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik C.Y. Choy)
„ „	Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Zabidi bin Haji Ali, P.J.K)

TIDAK HADIR:

„ „	Ahli Kawasan Pekan Bukit Mertajam (Encik Seow Hun Khim)
-----	---

TURUT HADIR:

Setiausaha, Dewan Undangan Negeri (Encik Wong Hin Fatt, P.J.K., P.J.M.)

Dewan bersidang semula pada jam 9.35 pagi.

DOA

5. Usul-usul

(A) Usul oleh Yang Berhormat Tuan Haji Mohd. Noor bin Haji Bakar: Yang Berhormat Tuan Speaker, saya bangun mengambil bahagian bersama-sama dalam Dewan yang mulia pada pagi ini dan saya mohon mencadangkan:

"Bahawa kami, Speaker dan Ahli-Ahli Dewan Undangan Negeri Pulau Pinang, mohon mengucapkan terima kasih kepada Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri kerana telah berkenan melafazkan ucapan kepada Dewan ini di Mesyuarat Yang Kedua bagi Penggal Yang Pertama pada 20hb November, 1978."

Tuan Speaker, di dalam ucapan yang dilafazkan oleh Tuan Yang Terutama, ia adalah merupakan satu ucapan yang sangat istimewa kepada Dewan ini dan ianya juga membawa keinsafan dan mustajab. Kita telah memahami sepanjang masa bahawa Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri sentiasa memberi perhatian, pandangan serta segala nasihat-nasihat dan kita bersyukur Tuan Yang Terutama selaku Ketua bagi Negeri ini telah dapat kita lihat sendiri bahawa Pulau Pinang adalah sebuah Negeri yang dapat melaksanakan rancangan pembangunan ke satu taraf dan satu tingkatan yang baik, maju dan berkesan.

Tuan Speaker, Pilhanraya Umum dan Negeri pada 8hb Julai, 1978, ianya telah menunjukkan dengan jelas sekali bahawa rakyat bagi Negara dan Negeri Pulau Pinang khususnya telah memberi kepercayaan kepada Barisan Nasional untuk menadbirkan Negara dan Negeri Pulau Pinang ini. Kepercayaan yang telah diberi oleh rakyat

Negeri ini kepada Kerajaan Barisan Nasional akan terus membolehkan perlaksanaan rancangan sosial, ekonomi di asaskan kepada perindustrian luar bandar, perbandaran desa dan pembangunan pertanian dan sebagainya.

Keselamatan adalah menjadi satu asas utama dalam pembangunan Negeri. Kita berasa bangga dan suka memberi kepujian kepada pasukan keselamatan kita, begitu juga kepada Rukun Tetangga, RELA, dan lain-lain lagi, kepada pihak-pihak yang telah melibatkan diri mereka serta juga kita tidak lupa kita telah mendapat kerjasama yang penuh dari kalangan rakyat khususnya dalam Negeri Pulau Pinang dan umumnya di Negara Malaysia ini. Jadi itulah keselamatan yang telah tercapai selama ini membuktikan bahawa kerjasama yang telah ditunjukkan oleh tiap-tiap golongan dan tiap-tiap peringkat. Kita yakin bahawa kerjasama, taat setia yang diberikan selama ini akan dapat dipatgandakan demi ke arah keselamatan Negara Malaysia kita ini.

Tuan Speaker, kita perlu tinjau kembali ke belakang kepada beberapa tahun yang telah lalu. Kita masih ingat kita dapat lebih ramai penduduk-penduduk di Pulau Pinang pada ketika itu tidak mempunyai pekerjaan atau tidak mempunyai peluang pekerjaan yang cukup. Keadaan ini Kerajaan telah menyedari dan mengambil tindakan dalam masa hampir 10 tahun yang mana Kerajaan telah dapat berusaha dan melaksanakan lapangan kawasan dan telah dapat diadakan kilang-kilang perusahaan dalam Negeri Pulau Pinang ini. Kalau kita tinjau pada masa tahun-tahun dahulu, hanya sebahagian kecil rakyat Negeri Pulau Pinang yang dapat pekerjaan. Tapi sehingga di saat ini kita mendapati 40,000 lebih

rakyat di Negeri Pulau Pinang telah mendapat pekerjaan melalui usaha Kerajaan menubuhkan kilang-kilang yang ada dalam Negeri ini. Bukan sahaja yang mendapat peluang pekerjaan berjumlah 40,000 lebih, tetapi juga ada di antara mereka dapat peluang untuk melatih kemahiran dalam bidang-bidang yang tertentu dan kita harap supaya pekerja-pekerja kita ini memandang berat supaya dapat mereka ini mengambil bahagian dalam melatih diri untuk kemahiran yangmana mereka akan dapat mengubah taraf jawatan mereka yang mereka ada pada masa ini.

Tuan Speaker, kita dapat lihat bahawa dalam usaha kerajaan kita hendak memperbandarkan kawasan desa sepertimana yang telah dapat kita lihat di Seberang Jaya dan juga di Bayan Baru. Kita dapati segala usaha yang sangat menasabah ini telah dapat mendorong kepada mereka-mereka yang bernasib baik tinggal di dalam kawasan baru itu, dan perkhidmatan segala kemudahan-kemudahan yang telah dapat Kerajaan laksanakan di kawasan tertentu. Kita percaya bagi masa-masa yang akan datang keadaan memperbandarkan di kawasan-kawasan desa akan bertambah dari masa ke semasa.

Saya suka menyentuh masalah perumahan yangmana telah diucapkan oleh Tuan Yang Terutama. Masalah perumahan walaupun seringkali juga kita dapat sungutan di kalangan setengah rakyat Negeri ini, kita perlu menyedari dan kita berharap supaya rakyat kita bersama-sama menyedari dalam soal ini. Kalau kita menoleh di beberapa tahun yang lampau dan memandangkan keadaan masa ini, kita mendapati tiap-tiap tahun Kerajaan kita dapat melaksanakan pembinaan rumah yang telah berlipat-ganda dengan harapan Kerajaan dari tahun ke

setahun akan dapat menambahkan pembinaan rumah bagi rakyat Pulau Pinang ini. Begitu juga kita tidak lupa mengucapkan terima kasih kepada pemaju-pemaju swasta perumahan yangmana telah memberi kerjasama kepada Kerajaan untuk menolong rakyat, tetapi kita berharap di samping pemaju-pemaju perumahan yang ada dalam Negeri Pulau Pinang ini menjalankan rancangan-rancangan perumahan mereka dengan kadar harga yang tinggi, ataupun lebih tinggi tetapi merekajangan lupa supaya dapat mereka membina rumah yang berharga murah lebih banyak daripada yang mahal kerana ia akan mendorong atau memberi peluang yang sangat adil kepada rakyat Negeri ini yangmana terdiri dari rakyat yang berpendapatan rendah. Kita percaya kalau pemaju-pemaju swasta perumahan dapat melaksanakan pembinaan rumah yang berharga murah seperti dijalankan oleh Kerajaan kita melalui Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang dan juga Jawatan-kuasa Perumahan, dalam masa yang agak singkat akan dapat mengurangkan keadaan rakyat di Negeri ini yang tidak mempunyai rumah sendiri. Mengenai kelambatan dan mungkin kelewatan membina rumah, kita perlu menyedari bahawa ia melibatkan beberapa perkara bersangkutan dengan pelaksanaan perumahan itu. Jadi keadaan inilah satu-satu keadaan yang kadangkala mungkin agak melambatkan pembangunan perumahan dilaksanakan. Walaupun begitu, Kerajaan kita berazam dan akan terus berazam bahawa pelancaran pembinaan rumah akan dapat dijalankan dengan pesat dan juga dengan mengikut jadual yang telah ditetapkan.

Kita juga berterima kasih bahawa dalam tahun lalu, 10 rancangan perumahan di Negeri

ini telah dirasmikan oleh Tuan Yang Terutama. Ini adalah membuktikan satu pelancaran yang telah dapat dijayakan oleh Kerajaan kita dalam masa setahun yangmana telah memberi peluang kepada rakyat kita untuk mendapatkan rumah-rumah meteka di lapang-lapang kawasan ini, tapi kita berharap—Kerajaan berh arap sangat kepada mereka-mereka yang bernasib baik mendapat rumah supaya mereka bekerjasama dengan Kerajaan dan dapat membayar wang pinjaman bulanan rumah itu dengan sebaik-baiknya mengikut jadual. Kalau ini dapat dilaksanakan, kita percaya ini adalah satu usaha yang dapat mempercepatkan Kerajaan kita melaksanakan projek perumahan yang akan datang.

Tuan Speaker, saya suka menyentuh berkenaan pembinaan rumah-rumah haram di atas tanah haram yang berlaku di dalam Negeri Pulau Pinang. Kita tahu tujuan kerajaan mengambil tindakan dengan satu sikap yang ikhlas mengikut undang-undang yang ada demi kepentingan dan kebaikan kepada penghuni-penghuni itu sendiri kerana dengan pembinaan rumah haram, Kerajaan tidak dapat menolong dengan sepenuh-penuhnya kepada mereka ini. Mungkin keselamatan dan kedudukan nasib mereka tidak terjamin. Jadi dengan sebab inilah Kerajaan mengambil tindakan supaya mereka ini akan dapat membina rumah-rumah mereka dengan mengikut undang-undang dan peraturan-peraturan yang ada sekarang ini.

Tuan Speaker, kita bernasib baik bahawa lapangan terbang yang sedang dibina mungkin tidak berapa lama lagi akan dapat digunakan. Kita masih bangga mengikut pengisytiharan yang telah dibuat oleh Y.A.B. Timbalan Perdana Menteri, Dr Mahathir, dan kita percaya ini adalah satu pendorong kepada Pulau Pinang

sebagai pintu masuk. Kita yakin bahawa Pulau Pinang akan mendapat satu tingkatan yang baik ke arah kemajuan dan kejayaan di masa-masa yang akan datang.

Menyentuh projek di bawah Rancangan Malaysia yang Ketiga dalam sektor pertanian, pendidikan, kesihatan dan juga pelajaran, keselamatan dan perkhidmatan, Kerajaan Negeri terus berazam untuk melaksanakan segala rancangan dengan mengikut jadual. Tetapi apa yang kita harap supaya dapat bekerjasama yang penuh di seluruh peringkat samada daripada pihak pegawai-pegawai kakitangan Kerajaan atau daripada rakyat Negeri ini sendiri. Kalau kita dapat kerjasama yang penuh dengan satu tujuan yang baik, kita percaya segala rancangan akan dapat dilaksanakan dengan cepat dan saksama.

Memandang kepada satu perubahan bagi Negeri Pulau Pinang ini, kalau kita tinjau sepuluh-duapuluh tahun dahulu, sudah menjadi kenyataan bahawa pembangunan bagi Pulau Pinang ini telah meningkat kepada satu taraf tingkatan yang baik pada ketika ini. Tiap-tiap tahun kira-kira 150,000 pelancung-pelancung dari luar negeri telah datang ke Pulau Pinang dan kita telah dapat mendengar daripada kata-kata mereka bahawa mereka adalah lebih sesuai berada di Pulau Pinang ini memandangkan keadaan Pulau yang menarik dan juga sesuai dengan kedudukan mereka. Begitu juga kita telah mendapat kepujian daripada para pemimpin yang datang ke Negeri kita ini. Adalah nyata sekali bahawa pembangunan telah dapat Kerajaan kita laksanakan ke satu tingkat yang lebih baik kalau kita tinjau pada masa yang akan datang. Kita berharap supaya Kerajaan akan terus melaksanakan rancangan pembangunan dan dapat menjalankan-

nya dengan pesat serta mengikut jadual. Dan kita berterima kasih kepada rakyat di Negeri Pulau Pinang ini khususnya di atas kerjasama mereka melalui Skim Rukun Tetangga, begitu juga pasukan RELA dan badan-badan awam yang tertentu yang ada dalam Negeri kita ini. Kerjasama yang telah ditunjukkan ini telah menjadi satu kenyataan bahawa ada satu sokongan yang kuat serta sokongan yang jujur untuk keselamatan dan keamanan didalam Negeri dan Negara kita ini.

Berkenaan masalah jenayah dan dadah, Kerajaan telah mengambil perhatian dan terus berusaha supaya mencari jalan membaiki ataupun mengatasi masalah-masalah yang sedang berlaku. Tetapi penyalahgunaan dadah ini kita tidak boleh mengharap penuh kepada Kerajaan kita sahaja. Ini perlu mendapat kerjasama daripada seluruh rakyat yang ada dalam Negeri kita ini serta mengambil perhatian dan mengawasi anak-anak mereka supaya tidak terceburlah diri anak-anak mereka menjadi penagih dadah. Kita percaya kita dapat kerjasama yang penuh di kalangan rakyat Negeri kita ini, masalah dadah akan dapat berkurangan. Mudah-mudahan akan dapat kita selesaikan di masa-masa yang akan datang.

Tuan Speaker, saya suka menyentuh berkenaan dengan pembinaan Mesjid Negeri. Saya suka mengambil kesempatan selaku pengurus Jawatankuasa Mesjid Negeri untuk melahirkan ucapan terima kasih saya kepada penderma-penderma daripada semua kaum yang telah menghulurkan derma serta sumbangan yang ikhlas terhadap peruntukan pembinaan Mesjid Negeri ini. Kita berharap supaya lebih banyak lagi penderma-penderma yang dapat menghulurkan derma mereka kepada

tabung pembinaan Mesjid Negeri ini kerana pembinaan Mesjid Negeri ini ialah sebahagian daripada pembangunan bagi Negeri Pulau Pinang ini.

Lagi satu perkara, Tuan Speaker, patut kita bersyukur dan kita berterima kasih yangmana Negeri Pulau Pinang ini sudah menjadi tuan rumah bagi Persidangan Majlis Raja-Raja kali ke 112. Ini adalah satu penghormatan yang tidak terhingga. Sebagai Majlis Persidangan Raja-Raja kali pertama di luar, kita yakin dengan Persidangan Majlis Raja-Raja kali yang ke 112 ini ia akan membawa berkat kepada Negeri Pulau Pinang ini, mudah-mudahan Negeri Pulau Pinang akan membawa ke arah pembangunan yang lebih pesat di masa-masa yang akan datang.

Di akhir penyampaian saya ini saya percaya bahawa kerjasama yang telah kita dapat selama ini akan mendorong kepada Kerajaan kita supaya dapat Kerajaan mengambil perhatian dan tindakan yang sewajarnya untuk melaksanakan segala pembangunan di dalam Negeri Pulau Pinang ini, dan kita percaya bahawa segala pembangunan yang akan dapat Kerajaan kita laksanakan akan mendorong Rakyat Negeri ini untuk mengambil bahagian supaya dapat mengubah taraf hidup dalam satu suasana masyarakat yang adil dan saksama di dalam Negeri kita ini.

Jadi itulah sahaja, Tuan Speaker, saya ucapkan terima kasih di atas masa yang telah diberi kepada saya untuk mengusulkan sepertimana saya usulkan tadi. Terima kasih.

Ahli Kawasan Sungai Nibong (Dr Tan Chong Teik): Yang Berhormat Tuan Speaker, Y.A.B. Ketua Menteri Pulau Pinang, Ahli-Ahli Yang Berhormat, tuan-tuan dan puan-puan yang dihormati sekalian.

Terlebih dahulu saya ingin mengucapkan ribuan terima kasih kepada Y.B. Tuan Speaker, kerana memberi peluang kepada saya untuk menyampaikan sedikit ucapan. Dengan segala hormatnya saya suka menyokong ucapan cemerlang T.Y.T. Yang di-Pertua Negeri dan menyokong Usul yang dicadangkan tadi. Ucapan T.Y.T. Yang di-Pertua Negeri telah memberi pandangan-pandangan atau dasar-dasar Kerajaan Negeri Pulau Pinang untuk memajukan Negeri Pulau Pinang pada tahun-tahun yang akan datang. Ucapan ini akan membawa inspirasi dan hasrat bahawa taraf hidup rakyat Negeri Pulau Pinang akan bertambah tinggi lagi dalam pelaksanaan Rancangan Malaysia Ketiga dan Dasar Ekonomi Baru.

Yang Berhormat Tuan Speaker, kawasan pilihanraya Sungai Nibong adalah salah satu kawasan yang sedang mengalamai rancangan perusahaan dan pembangunan. Taraf hidup rakyat di sini telah diperbaiki dan ditinggikan, tetapi ada segulungan yang terpaksa mengubah pekerjaan mereka, misalnya seorang pesawah. Sungguhpun Kerajaan ada membalas ganti mereka yangmana tanah mereka digunakan untuk pembangunan dengan wang atau tanah lain, malangnya harga yang diganti itu tidak sesuai untuk membina rumah kerana tapak tersebut terlalu rendah dan selalu penuh dengan air. Tempat yang berkenaan adalah kawasan penempatan semula Kampung Baru, Sungai Ara.

Di samping itu, Tuan Speaker, ada di Jalan Tengah, Sungai Ara yang belum diberi tanah ganti lagi. Saya harap kerajaan akan bertindak dengan secepat mungkin.

Penduduk-penduduk di kawasan penempatan semula Kam-

pong Baru, Sungai Ara tidak mempunyai jalan-jalan yang sempurna untuk lalu-lintas. Jalan-jalan ini terlalu buruk dan ada banyak lubang-lubang. Ini adalah masaalah yang lama sekali, dan saya harap Kerajaan akan mengambil tindakan atas perkara ini.

Penduduk-penduduk Sungai Glugor, khasnya mereka yang tinggal di kawasan pekan, sedang menghadapi masalah lalu-lintas jalanraya kerana kesesakan trafik di sepanjang jalan Glugor. Kenderaan-kenderaan juga menghadapi lalu-lintas di simpang Jalan Glugor dan Cangkat Minden, Jalan Satu, dan Jalan Taman Brown. Kesesakan kenderaan semakin bertambah hebat dan kemalangan jalanraya seringkali berlaku dengan kehilangan nyawa. Oleh yang demikian saya menyeru Kerajaan menyediakan jambatan *overhead bridge* untuk orangramai melintasi di sini dan juga memasang sistem lampu isyarat di simpang tersebut dengan segera atau bersama-sama dengan pembinaan jalanraya berkembar baru (new dual carriageway) dari Lapangan Terbang Antarabangsa Bayan Lepas yang baru ke Green Lane disiapkan.

Tuan Speaker, pekan Glugor adalah banyak peniaga-peniaga kecil yang akan terlibat dan terganggu apabila pembinaan jalanraya berkembar ke tempat tersebut dijalankan. Saya harap semua mereka yang terlibat diberi wang saguhati yang adil dan tempat baru untuk berniaga.

Pekan Glugor tidak mempunyai sebuah pasar. Tempat tersebut adalah satu kawasan yang sedang membangun dan penduduknya akan bertambah beberapa kali ganda. Oleh kerana itu kawasan tersebut memerlukan sebuah pasar dengan segera.

Saya juga suka menarik perhatian Dewan ini terhadap masalah-masalah banjir yang berlaku di seluruh negeri baru-baru ini. Hanya dua tiga

minggu yang lalu banyak kawasan di Pulau Pinang yang tidak pernah dilanda banjir pada masa dahulu telah mengalami banjir. Masalah banjir adalah satu masalah biasa yang besar sekali dalam kawasan pilihanraya Sungai Nibong, seperti di Sungai Ara, Bandar Bayan Baru, Taman Brown dan Minden Heights. Tempat tersebut banjir pada masa hujan. Adakah kejadian banjir ini disebabkan oleh sistem taliair yang tidak sempurna atau sistem taliair tidak dibersihkan dan dijaga dengan sempurna? Dengan ini saya menyeru pihak Kerajaan supaya mengambil langkah-langkah yang wajar untuk mengatasi masalah ini.

Akhirnya saya ingin menarik perhatian Dewan ini tentang masalah kekurangan kuasa elektrik. Masalah ini sangat menyusahkan penduduk-penduduk dalam kawasan pilihanraya Sungai Nibong, misalnya Sungai Dua dan Sungai Ara termasuk kawasan penempatan semula Kampung Baru. Akibatnya adalah lampu-lampu yang gelap, dan alat-alat letrik seperti television langsung tidak boleh digunakan, pelajar-pelajar tidak boleh belajar dan orang dewasa tidak boleh menjalankan pekerjaan mereka pada waktu malam. Oleh yang demikian saya meyeru Kerajaan supaya mengatasi masaalah ini.

Saya harap bahawa perkara-perkara yang tadi dibangkitkan akan dapat perhatian, dan tindakan sesuai akan diambil untuk memberi faedah dan kebaikan kepada rakyat.

Terima kasih.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, sekarang Dewan dibuka untuk perbahasan.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk mengambil bahagian atas ucapan Tuan Gabnor. Tuan Gabnor, dalam ucapannya, telah bercakap tentang mandat besar yang telah diberikan oleh Rakyat kepada Barisan Nasional dan beliau juga telah menambah dan saya *quote*: "Rakyat telah sekali lagi memastikan keyakinan mereka dengan mengembalikan Kerajaan Negeri ini di bawah Barisan Nasional".

Tuan Yang di-Pertua, Pilihanraya umum tahun 1978 merupakan Pilihanraya Umum yang paling tidak adil dan tidak berdemokratik yang diadakan di dalam Kerajaan Negeri kita. Ia merupakan satu pilihanraya tanpa issue-issue bukan kerana issue tidak ada tetapi oleh kerana peluang-peluang tidak diberikan untuk membahis issue-issue tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, Pilihanraya Umum mestilah bererti *to inform consent* rakyat, tetapi di dalam Pilihanraya Umum tahun 1978 rakyat telah dinafikan peluang untuk mendengar, menimbang dan dan berfikir polisi mana satu parti perlu diundi. Pengharaman dikenakan ke atas rapat-rapat umum dan kongkongan ke atas sebarang *Mass Media* digunakan oleh Kerajaan untuk politik. Perhatian semuanya disumbang kepada s o k o n g a n *mandat* yang diterima oleh Kerajaan Barisan Nasional.

Tuan Yang di-Pertua.....
(gangguan)

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): sorry, Tuan

Speaker. Tuan Gabnor dalam ucapannya juga telah berkata tentang keadaan sosial..... (*gangguan*)

Ahli Kawasan Tasek Glugor (Encik Md Noor Bin Ahmad): Tuan Speaker, saya menarik perhatian Ahli kawasan Ayer Itam dan memintanya menukarkan perkataan "Tuan Yang di-Pertua" itu kepada "Tuan Speaker" dan "Tuan Gabnor" itu kepada "Tuan Yang Terutama Yang di Pertua Negeri".

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Tuan Speaker, Tuan Gabnor di dalam ucapannya juga telah berkata tentang keadilan sosial dan nilai-nilai hidup yang lebih tinggi untuk semua. Saya dan rakan-rakan saya dari D.A.P. juga mahu keadilan sosial dan nilai hidup yang lebih tinggi untuk semua rakyat, tetapi di manakah letaknya keadilan sosial dan nilai hidup yang lebih tinggi untuk semua rakyat yang telah ditetapkan itu? Di manakah letaknya keadilan sosial apabila beberapa orang tinggal di dalam rumah-rumah besar atau *palatial mansions* sedangkan beribu-ribu orang terpaksa hidup di dalam rumah-rumah setinggan atau *shacks* di Pulau Pinang? Di manakah letaknya keadilan sosial apabila rakyat yang tinggal di rumah-rumah *squatters* atau setinggan terpaksa hidup di dalam keadaan di mana mereka tidak menerima bekalan air dan api? Di manakah letaknya keadilan sosial apabila orang ramai, akibat kegagalan Kerajaan Gerakan untuk membina rumah-rumah kos rendah, terpaksa membina struktur haram atas tanah Kerajaan dan juga atas tanah swasta? Dan di manakah letak-

nya keadilan sosial apabila Ketua Menteri kita panggil mereka sebagai bakal anasir-anasir anti-national? Rakyat yang miskin yang biasa tidak boleh untuk melanggar undang-undang, tapi mereka hanya berbuat demikian apabila dipaksa oleh keadaan. Kegagalan polisi perumahan Kerajaan Gerakan yang terpaksa mereka..(*gangguan*)

Tuan Speaker: Yang Berhormat, Kerajaan apa? Cuba sebutkan sekali lagi.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Kerajaan Negeri Pulau Pinang yang terpaksa mereka melanggar undang-undang yang membawa nama buruk kepada istilah *law and order* di kalangan rakyat. Di manakah adanya keadilan sosial apabila rakyat terpaksa memusnahkan rumah-rumah mereka dengan sendiri atau rumah-rumah mereka dimusnahkan oleh Kerajaan Negeri yang dikongkong oleh Ketua Menteri? Di manakah adanya kebaikan dalam nilai hidup apabila beribu-ribu orang terpaksa menanggung keluarga mereka dengan hanya \$4.00 atau \$5.00 sehari.

Memang ada pembangunan dari segi *physical*. Kita boleh lihat *hotels* yang besaryangdimajukan di seluruh Pulau Pinang, tetapi dengan cara apakah pembangunan ini telah memperbaiki nilai hidup pekerja-pekerja biasa? Bangunan-bangunan yang besar dan *hotels* yang mewah ini dibina dengan titik-titik peluh pekerja-pekerja biasa, tetapi selepas dibina bangunan-bangunan dan *hotels* itu, pekerja-pekerja ini tidak mampu minum atau makan di *hotels* tersebut, malah mereka tidak mampu pergi ke *hotels* tersebut. Pembangunan-pem-

bangunan seperti ini yang telah dijalankan di Negeri ini yang tidak membaiki nilai hiduprakyat adalah tidak boleh diterima.

Ketua Menteri kita telah bercakap besar tentang kemajuan yang beliau telah membawa kepada Negeri Pulau Pinang sejak beliau menjadi Ketua Menteri pada bulan Mei, tahun 1969. Beliau menuntut bahawa akibat usaha-usahanya dan juga usaha-usaha rakan-rakannya di dalam kerajaan Negeri Pulau Pinang telah mencapai kemajuan yang besar di dalam bidang perusahan dan perdagangan. Beliau menunjukkan kepada kilang-kilang yang ditubuhkan sejak 9 tahun yang lalu, bertambahnya bilangan pelancung-pelancung yang telah datang ke Pulau Pinang, serta juga beliau menunjuk kepada projek kesayangannya KOMTAR, sebagai bukti pencapaiannya. Kami di sebelah sini dan rakyat Pulau Pinang pun tidak suka dan tidak menafikan bahawa kemajuan perusahaan telah berjalan di Negeri ini sejak 9 tahun yang lalu. Tetapi kita harus sedar kemajuan perusahaan telah dan sedang berjalan bukan sahaja di Negeri Pulau Pinang tetapi juga di seluruh Negeri pada keseluruhannya. Malah kemajuan perusahaan telah berjalan di seluruh rantau ASEAN. Tetapi apa yang kami tidak bersetuju dengan Ketua Menteri dan rakan-rakannya ialah apabila mereka cuba menuntut kredit untuk kemajuan-kemajuan perusahaan yang telah berjalan di Pulau Pinang. Pertama, kemajuan-kemajuan perusahaan di Negeri ini bukanlah kerana usaha-usaha Ketua Menteri. Kedua, lebih banyak lagi kemajuan perusahaan yang boleh dapat dan patut sudah dijalankan sehingga

sekarang, Ketua Menteri dan rakan-rakannya di dalam Gerakan dan Kerajaan..... (*gangguan*).

Tuan Speaker: Saya ingat, Yang Berhormat, Per kata an "Gerakan" minta tinggalkan. Apa maksud "Gerakan"?

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Saya sudah lupa itu *word* "Gerakan"..... (*ketawa*). Er.... telah gagal mencapai kemajuan maksima yang harus dicapai hingga sekarang. Pelabur-pelabur datang ke Pulau Pinang bukan kerana usaha-usaha Ketua Menteri tetapi kerana pelabur-pelabur telah mendapati rantau ASEAN pada keseluruhannya mempunyai potensi kemajuan yang besar, disebabkan terdapat *natural resources* atau sumber-sumber alam semulajadi yang banyak untuk diperkilangankan; dan juga terdapat potensi pasaran yang besar seperti diwakili oleh rantau ASEAN dan terdapat buruh yang lebih murah di rantau ini. Oleh kerana sebab-sebab inilah *investors* atau pelabur-pelabur datang beramai-ramai ke rantau ASEAN, termasuklah Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua, per kilangan telah dianggap sebagai faktor yang *strategic* untuk memodenkan ekonomi Negara kita di bawah Rancangan Malaysia Kedua. Oleh sebab itu, bukanlah Ketua Menteri yang *conceive* atau yang melahirkan *idea* tentang modenisasi ekonomi Negeri melalui perusahaan. Saya berkata Pulau Pinang patut mencapai kemajuan yang berlebihan dibandingkan dengan negeri-negeri lain di Malaysia kerana melainkan Negeri Selangor, Pulau Pinang ialah ditempatkan di kawasan yang

paling baik untuk menaik perus ahaan beras askan kepada *infrastructural facilities* baik yang telahpun ujud di Negeri ini untuk kemajuan perus ahaan seperti tenaga buruh yang baik dan mudah dilatih. Kedua, banyak air dan kuasa letik yang ada. Ketiga, juga pelabuh an yang baik serta dalam dan *facilities* pelabuh an yang baik dan juga kerana terdapat Lapangan-terbang Antarab angsa. Keempat, per khid man talikom yang maju. Kelima, satu sistem jalanraya dan keretapi yang menyambung Pulau Pinang dan *hinterland*-nya iaitu Kedah, Perlis, Perak dan Se dan Thailand. Kerana banking dan *insurance facilities* yang baik dan juga kerana terdapat potensi *hinterland* baru Kelantan dan Trengganu selepas lebohraya Timor-Barat yang menyambung Pantai Timor dan Pulau Phang disi apkan

Facilities ini telah ujud sebelum Ketua Menteri kita ini memegang kuasa. Pasti beliau tidak boleh tuntutan bahawa beliau dan Kerajaan beliauah yang telah ujudkan tenaga buruh yang baik, air banyak, kuasa letik, lapangan terbang, pelabur yang baik dengan *facilities*-nya yang juga baik. Malah Ketua Menteri kita yang telah menjadi kritik besar apabila dermaga-dermaga ini dibina di Butterworth. Mengenai perkhidmatan talipon, sistem jalanraya dan keretapi, *hinterland* dan Lebohraya Timor-Barat yang dicad angkan, Ketua Menteri juga tidak ada kaitan langsung atau *incentive*, dan juga tidak ada kaitan dengan lain-lain faktor-faktor yang menyebabkan pel abur-pelabur datang ke Pulau Pinang. Jika beliau boleh menuntut kredit untuk kemajuan perus ahaan yang telah berjalan

dalam tahun-tahun selepas ini, maka bekas Menteri Selangor, Datuk Harun Idris, juga boleh menuntut kredit untuk semua kemaju an perusahaan yang berlaku di Negeri Selangor sebelum beliau dilucutkan dari jawatan-nya. Jika kita terima logik Ketua Menteri dan juga rakan-rakan-nya kita boleh berkata oleh kerana tidak ada kemajuan perusahaan yang *significant* di Negeri Perlis dan Kedah maka Kerajaan Negeri Perlis dan Ked ah tidak berkebolehan untuk membawa kemajuan perusahaan di negeri-negeri mereka masing-masing. Bolehkah? Bodohkah mereka? Atau *conditions* negeri mereka itu tidak sama dengan Pulau Hnang?

Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya Pulau Pinang ialah merupakan pusat *natural* untuk kemaju an perusahaan dengan Malaysia Utara seperti Negeri Selangor merupakan an pusat *natural* untuk kemajuan perusahaan di Malaysia Tengah. Marilah kita mengambil perusahaan letronik sebagai contoh. Seorang *investor* atau seorang pel abur yang sedang mencari tempat untuk menubuhkan sebuah kilang letronik di Malaysia Utara akan memilih Pulau Pinang dan bukan tempat-tempat seperti Kangar, Perlis atau Taiping, Perak. Beliau akan memilih Pulau Pinang kerana bahan-bahan komponen letrik dan letronik adalah ringan dan dibawa masuk dengan kapal-terbang dan selepas di-*assemble*, dieksportkan dengan kapal-terbang. Ini bererti sebuah lapanganterbang yang baik adalah perlu dan Pulau Pinang mempunyai sebuah Lapanganterbang Antarabangsa.

Kedua, tenaga buruh yang boleh dilatih pemuda-pemuda yang ada. Oleh yang demikian **pelabur bekejaan tidak akan menubuhkan kilangnya di Taiping kerana beliau akan terpaksa mengangkat bahan-bahan komponen letrik itu terutama dari lapangan terbang Bayan Lepas, ke Quay Ferry di Butterworth dan dari sana membawa bahan-bahan tersebut ke Taiping, dan selepas di-*assemble* ia terpaksa membawa balik *products*-nya ke lapangan terbang di Pulau Pinang untuk dieksportkan ke luar negeri. Jikalau pelabur-pelabur itu suka kilang letroniknya di Kangar atau di Taiping atau di Kulim, ia jadi bankrap.**

Selanjutnya dimanakah seorang pelabur akan memilih untuk menubuhkan kilang gula atau tepong jika beliau mahu menubuhkan sebuah kilang di Malaysia Utara? Bolehkah beliau mendapati satu tempat yang lebih baik daripada Province Wellesley, Seberang Perai? Beliau akan memerlukan air dan kuasa elektrik untuk kilangnya. Kaki-tangan *expatriate*-nya mesti mahu hidup dalam keadaan hidup yang baik, dan semua ini terdapat di Pulau Pinang. Bolehkah pelabur mendapat semua *facilities* ini dan juga sebuah pasaran yang dekat untuk *products*-nya jika beliau membina kilang-nya di Perlis, Kedah atau Perak Utara? Tak boleh.

Tuan Speaker: Di Perlis ada Padang Besar, ya?

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Tidak ada *top facilities*. Bagi tahun 1970, Pulau Pinang telah mengeluarkan bahan-bahan yang berjumlah \$1.2 juta. Kerajaan Negeri

berharap barang-barang bernilai \$433 juta akan diperkilangkan sebelum tahun 1980. Tetapi Tuan Yang di-Pertua, jumlah barang-barang yang diperkilangkan di Malaysia dianggarkan bernilai \$4,680 juta sebelum tahun 1979. Ini bererti *share* Pulau Pinang dalam barang-barang yang diperkilangkan atau *manufactured* di Negeri ini kurang dari 10% sedangkan memandangkan kedudukan yang baik di Pulau Pinang. Kita patut mengeluarkan barang-barang yang diperkilangkan yang lebih sebelum tahun 1980. *Share* Pulau Pinang untuk jadi lebih kerana Selangor dan Pulau Pinang ada potensi baik sekali di Malaysia, tetapi *share* Pulau Pinang of *manufactured goods* datang tahun 1980 kira-kira Kerajaan sendiri kurang 10%. Fasal apa? Sudah pasti perusahaan sudah berjalan dengan pesat di Pulau Pinang. *Share* kita dalam jumlah *share* barang-barang yang diperkilangkan akan bertambah lagi.

Kita boleh tengok berapa banyak perusahaan-perusahaan yang bermula di Pulau Pinang. Jika kita, perhatikan angka-angka yang saya akan berucap, dalam tahun 1976, hanya terdapat 2 permohonan untuk mendapatkan tapak untuk kilang yang diluluskan dan 2 permohonan-permohonan untuk menyambung kilang telah diluluskan dan mempunyai potensi pekerjaan sebanyak 60 orang sahaja. Ini angka-angka bukan saya keluar punya. Ini **angka-angka di laporan P.D.C. tahun 1977.** Baru kita diberi oleh Kerajaan Pulau Pinang. Dalam tahun 1977 terdapat 8 permohonan untuk mendapatkan tempat yang diluluskan yang mempunyai potensi pekerjaan yang sebanyak 375 orang sahaja.

Lagi, dalam tahun 1976, hanya 9 kilang-kilang telah bergerak dan memberikan pekerjaan-pekerjaan kepada 926 orang; dan dalam tahun 1977, 6 kilang yang telah bergerak dan memberikan pekerjaan untuk 1,152 orang. Lebih buruk lagi, sebanyak 20 kilang telah tutup di kawasan Perusahaan Praidan Mak Mandin dalam tahun 1977. Dalam tahun 1977, 6 kilang masih terdapat dalam keadaan berkenaan dan apabila siap dibina dan bergerak, kilang-kilang tersebut akan memberi pekerjaan kepada 340 orang sahaja. Mengapakah bilangan permohonan untuk tapak-tapak kilang turun dalam tahun 1976 dan 1977? Mengapakah sedikit kerja diwujudkan dalam tahun-tahun ini? Apakah telah terjadi kepada kebolehan Ketua Menteri kita untuk membawa perusahaan-perusahaan di Pulau Pinang?

Tuan Yang di-Pertua, sebanyak 43 buah kilang telah diberikan tapak dan kilang-kilang ini akan mengambil masa yang panjang untuk bergerak dan apabila mereka berbuat demikian mereka hanya dapat menin ta kurang daripada 3,500 pekerja-pekerja. Sudahlah pasti Ketua Menteri dan rakan-rakan nya akan berkata bahawa mereka telah berjaya membawa perusahaan ke Pulau Pinang dan bahawa sekarang mereka terpaksa membawa pekerja-pekerja dari negeri-negeri lain untuk bekerja di kilang-kilang ini. Tetapi Ketua Menteri ter dam sekali tentang bilangan besar rakyat Pulau Pinang yang terpaksa pergi ke lain-lain negeri untuk mencari nafkah hidup. Bolehkah Ketua Menteri memberitahu Dewan dan orang ramai di luar Dewan ini berapa ribu anak Pulau Pinang

keluar dari Pulau Pinang pergi ke negeri lain untuk hidup dari tahun 1969 dan tahun 1976 sampai sekarang? Saya berani berkata bahawa lebih ramai orang telah meninggal Pulau Pinang untuk bekerja di lain-lain tempat pada tahun 1970 jika dibanding dengan bilangan orang yang datang untuk bekerja di Pulau Pinang. Orang-orang dari lain negeri datang ke Pulau Pinang semata-mata untuk memenuhi *quota* yang dikehendaki bagi pekerja-pekerja, bukan kerana tidak ada pekerjaan.

Sebab mengapakah terdapat *poor show* dalam tahun 1976 dan 1977 ialah kerana sekatan ekonomi yang berlaku di negara-negara maju atau *developed countries*, seperti juga sebab-sebab yang mengakibatkan *good show* dalam tahun 1973 dan 1974 ialah disebabkan oleh *boom* yang berlaku di negara-negara maju dan oleh kerana mereka mengeksploitkan *lower teknologikal know-how*. Fasal itu ada *boom years* di Pulau Pinang pada tahun 1973. Inilah harga minyak bertambah naik di tahun 1973/74. Semasa *depression* dan *inflation* di negara-negara maju, kita boleh nampak Pulau Pinang susah. Kilang-kilang berhenti dan pelabur-pelabur telah keluar.

Tuan Yang di-Pertua, Ketua Menteri juga menuntut kredit untuk kemajuan *tourism* di Pulau Pinang. Pulau Pinang telah selalu menjadi sebuah pulau yang indah bukan sahaja bagi rakyat negeri ini tetapi juga bagi rakyat dari negeri-negeri asing yang telah datang ke sini. Pulau Pinang telah sedia mempunyai potensi untuk di majukan menjadi sebuah *paradise* untuk para pelancong melancung. Memang benar sekarang terdapat lebih ramai

pelancung jika dibanding sebelum Ketua Menteri sekarang menjawat jawatan, tetapi tambahnya dalam pelancungan selanjutnya bukanlah kerana usaha-usaha Ketua Menteri dan rakan-rakannya. Daripada semua negeri di Malaysia, Pulau Pinang merupakan negeri yang paling baik dan termudah untuk dijual kepada pelancung-pelancung asing. Jika tambahan dalam bilangan pelancung-pelancung yang datang ke Pulau Pinang adalah lebih jika dibanding dengan tambahan bilangan pelancung yang melawat Singapura, Bangkok, Indonesia, Hongkong dan Manila, mungkin Ketua Menteri boleh menuntut kredit, tetapi ini bukanlah sebenarnya yang berlaku. Semua negara-negara yang saya telah sebut tadi telah didaftarkan tambahan yang lebih dalam bilangan pelancung-pelancung asing yang melawat mereka.

Ramainya pelancung-pelancung melawat negara-negara di rantau ASEAN dan Hongkong telah bermula lebih-kurang dari tahun 1969. Dalam tahun 1971, betul, 24 peratus lebih pelancung-pelancung telah melawat Pulau Pinang jika dibanding dengan tahun 1971. Dalam tahun 1973, 47 peratus lebih pelancung-pelancung telah melawat Pulau Pinang jika dibanding dengan tahun 1977. Tahun 1971, 1972 dan 1973 merupakan tahun-tahun di mana terdapat tambahan terbanyak sekali dalam perusahaan-perusahaan bukan sahaja di Pulau Pinang dan Malaysia tetapi juga di seluruh rantau ASEAN dan Hongkong. Tahun-tahun ini merupakan *boom years tourism* sebelum harga minyak melambung naik, atau *rocketted upwards*. Dalam akhir tahun 1973 dan semasa tahun 1977 iaitu

zaman di mana ramai orang-orang dalam negara-negara kaya melawat lain-lain negeri yang telah bermula dalam tahun-tahun akhir 50an dan awaltahun-tahun 60an tetapi dalam tahun-tahun 70an mereka ini telah melawat negeri-negeri di rantau ASEAN secara besar-besaran. Bilangan ini akan bertambah apabila negara-negara menjadi lebih kaya. Tapi jika sekiranya banyak tambahan dalam bilangan pelancung-pelancung asing melawat Pulau Pinang adalah disebabkan usaha-usaha Ketua Menteri, maka bagaimanakah beliau boleh mengira tahun ini apabila terdapat tambahan yang terlalu kurang dalam tahun 1974; hanya 9 peratus pelancung lebih datang ke Pulau Pinang berbanding dengan tahun 1973. Tahun 1971, 1972, 1973, 24 peratus atau 47 peratus, tapi sekarang 9 peratus. Kenapa? Bolehkah Ketua Menteri menerangkan mengapakah terdapat tambahan 4.8 peratus dalam tahun 1975 jika dibanding dengan tahun 1974, tetapi mengapa terdapat tambah 3.7 peratus bagi tahun 1976 jika dibanding dengan tahun 1975. Apa sudah jadi? Dan membawa terus angka-angka ini menunjukkan dengan jelas bahawa apabila ekonomi negara-negara maju terjejas dengan teruk akibat kenaikan harga minyak, kemajuan pelancungan di negeri Pulau Pinang juga terjejas dengan teruk seperti juga kemajuan pelancungan di Malaysia dan di negara-negara ASEAN. Tetapi apabila ekonomi negara-negara maju telah bertambah baik, rakyat mereka pun mula membuat lawatan-lawatan lebih dan oleh sebab ini Pulau Pinang juga mendapat untung daripada ini. Inilah sebab mengapa di dalam tahun 1977, 37 peratus lebih pelancung melawat

Pulau Pinang jika dibanding dengan tahun 1976.

Dalam tahun 1977, ekonomi dalam negara-negara maju itu lebih baik. Tuan Yang di-Pertua, rancangan Pulau Pinang patut lebih baik daripada apa yang dijanjikan. Kerajaan Parti Gerakan, di dalam pilihanraya tahun 1969, telah berkata mereka akan membina Penang Hill Road jika mereka menang. 9 tahun telah berlalu, tapi Penang Hill Road belum lagi dibina. Saya tidak tahu bila Penang Hill Road akan dibina. Penang Hill adalah satu *tourist attraction*. Kalau ada pun pelancung-pelancung tidak mempunyai masa pergi kemanamana. Ketua Menteri tidak ada cakap apa-apa. Tetapi kelm arin di Dewan ini ada berkata Penang Hill Road *projek..(g ang gua n)*.

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr Ong Hean Tee): Tuan Speaker, saya minta perhatian. Kalau Ahli Yang Berhormat Kawasan Ayer Itam tidak boleh gunakan bahasa Kebangsaan, saya terjemahkan: Jalanraya Bukit Bendera—Penang Hill Road. Kalau Yang Berhormat dari Kawasan Ayer Itam tak boleh gunakan bahasa Kebangsaan, saya ada satu kamus yang saya boleh pinjamkan kepada beliau.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Tak usah pinjamkan, bagi saya lebih baik.

Tuan Yang di-Pertua—saya minta izin—kadang-kadang saya mesti berucap dalam bahasa Inggeris kerana bahasa saya tak cukup baik dan tak ada cantik macam **Ahli Kawasan Sungai Pinang**.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat teruskan perbahasan. Teruskan.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Ketua Menteri kita tidak cakap apa-

apa. Rakyat mahu tahu kalau ada apa-apa pelan untuk Penang Hill Road ini dan jika pelan bilakah akan dibina dan apakah sebab kelambatan dalam pembinaan tersebut?

Tuan Yang di-Pertua, pantai kita pada satu masa adalah pantai yang baik sekali. Pantai itu adalah lagidi situ tetapi airnya sudah kotor, sudah *polluted and muddy* dan menj adilebihburuk. Jika kita lihat kadar mana pantai-pantai kita, kita fikir panta-pantai ini akan menjadi *health hazard* untuk mandi, atau *attraction* pantai-pantai kepada pelancung-pelancung dan juga kepada orang-orang tempatan akan hilang. Jika Kerajaan tidak ambil langkah-langkah untuk *reverse trend* kecemaran yang telah menjadi buruk sekarang ini, mungkin akan terlambat jika langkah-langkah tidak diambil dalam tahun depan.

Tuan Yang di-Pertua, Ketua Menteri dan rakan-rakannya selalu bercakap tentang *upgrade* dalam *trade* di Pulau Pinang dan juga mereka s ehlu bercakap tentang bagaimana baik *trade is doing in the state*. Tetapi cuba tanya mana-mana orang-orang berniaga di Pulau Pinang dia akan beritahu bagaimana buruk *trade* di Pulau Pinang. Malah *volume of trade* dal am tahun 1977 kurang dari *volume of trade* dalam tahun 1944 sebanyak lebihkurang 700 juta. Juga *volume of cargo* yang dikendalikan melalui pelabuhan Pulau Pinang bagi tahun 1976 adalah 4.2 juta tan. Bagi tahun 1975 pula sebanyak 3.8 juta tan banyaknya. Dalam tahun 1973 sebanyak 4.28 juta tan *cargo* dikendalikan melalui *port* Pulau Pinang. Di dalam tahun 1974 sebanyak 4.36 juta tan *cargo* dikendalikan. Oleh itu kita belum lagi *recover* pada kedudukan

tahun 1974, tapi Kerajaan menuntut bahawa kemajuan telah dicapai.

Tuan Yang di-Pertua, saya telah berkata bercakap kosong begitu senang. *Trade* Pulau Pinang telah turun kerana hilang *free trade status* dan juga kerana ada cukai-cukai. Kerajaan Negeri tidak menentang hilangnya *free trade status*.

Akhir sekali, oleh kerana *forward planning* yang tidak baik, banyak orang di bandaraya dan pemaju-pemaju rugi banyak apabila mencari tempat untuk meletak kereta. Rugi masa bererti rugi kewangan dan ratus-ratus ribu jam apabila pemandu-pemandu mencari tempat yang baik untuk meletak kereta. Masanya yang bernilai ini boleh digunakan untuk tujuan yang *productive*. Dan apabila mencari tempat meletak kereta, kereta-kereta ini dikeluarkan asap di dalam *environment* yang kita semua tahu banyak lebih buruk dan mengancam kesihatan. Kita di Pulau Pinang sudah mempunyai masalah kekotoran sungai-sungai dan lautan seperti ditunjukkan dalam kemusnahan *cockles* dan beribu-ribu ekor ikan.

Oleh yang demikian janganlah kita membuatkan negara kita lebih berduka. Banyak wang digunakan oleh pemandu-pemandu dalam ertikata *petrol* dan *diesel* apabila mencari tempat untuk meletak kereta. Jikalau *City Council* yang di-control oleh Ketua Menteri tidak mengambil tindakan segera, masalah ini akan besar dan tidak dapat diselesaikan.

Dewan ditangguhkan pada jam 11.05 pagi.

Dewan bersidang semula pada jam 11.30 pagi.

Ahli Kawasan Machang Bubuk (Encik Lim Heng Tee): Tuan Speaker, Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Ayer Itam telah mencuba memperkecilkan pencapaian Kerajaan Negeri di bawah pimpinan Yang Amat Berhormat semenjak tahun 1969. Mengikut beliau, semua syarat-syarat dan keadaan untuk pembangunan telah disediakan apabila Yang Amat Berhormat dan Parti Gerakan memegang kuasa Negeri Pulau Pinang pada tahun 1969. Ahli Yang Berhormat ini barangkali yakin bahawa Negeri Pulau Pinang pada masa itu adalah seperti seekor ayam betina yang bertelur bila cukup masanya, *or in the ordinary course of business*, tanpa usaha-usaha dan tindakan-tindakan yang diperlukan. Untuk mengkritik Yang Amat Berhormat Dr Lim dan Parti Gerakan, Ahli Yang Berhormat ini telah mengatakan bahawa pada masa Perikatan atau sebelum tahun 1969, banyak kemudahan telah disediakan. Nampaknya beliau sangat memuji Kerajaan perikatan pada masa itu. Malangnya Ahli Yang Berhormat ini sudah lupa bahawa pada tahun 1969 rakyat Pulau Pinang telah menarik balik sokongan mereka kepada kerajaan Perikatan, tetapi Ahli Yang Berhormat dan partinya masih terus menyokong Kerajaan Perikatan, bertentangan dengan cita-cita rakyat Pulau Pinang.

Tuan Speaker, dalam ucapan Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri kita dapati bahawa Negeri Pulau Pinang di bawah pimpinan Tuan Yang Terutama dan pimpinan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri kita telah mencapai keamanan

dan kesetabilan, bersama-sama dengan kemajuan sosial ekonomi yang telah sesungguhnya membawa taraf hidup yang lebih tinggi kepada rakyat kita dalam Negeri ini.

Kita semua berasa bangga atas kejayaan rancangan perusahaan di Pulau Pinang. Bolehlah dikatakan bahawa rancangan perusahaan yang telah menyelamatkan ekonomi Negeri ini daripada runtuk dan sebaliknya menjadikannya lebih makmur hari ini. Sesudah 10 tahun diusahakan dengan tidak berhenti-hentinya, ia telah menjadi satu sektor ekonomi kita yang kukuh di Negeri ini.

Dalam ucapan Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri, beliau menyatakan bahawa daya-usaha yang lebih besar akan diberikan kepada pembangunan industri seperti peruntukan kepada infrastruktur yang asas dan kemajuan, industri kecil, khususnya yang *agro-based* yang akan berfaedah kepada pelabur dan pengusaha kecil, termasuk penduduk-penduduk di luar bandar.

Tuan Speaker, keperluan untuk lebih banyak kemajuan perumahan sangat-sangat besar. Kita rasa gembira kerana didapati dalam masa beberapa tahun yang lalu, Kerajaan telah melancarkan program perumahan secara besar-besaran supaya menepati keperluan rakyat. Walaupun dihadapi kesusahan, Kerajaan Negeri telah mencuba membina sebanyak 3,000 yunit rumah dalam jangkamasa satu tahun yang lalu. 5,000 yunit lagi sedang diusahakan untuk tiap-tiap satu tahun yang akan datang.

Impact atau kesan program kemajuan perumahan yang begitu besar sehingga terdapat keku-

rangan bahan-bahan binaan dan pekerja-pekerja pembinaan dalam pasaran kita.

Berkenaan dengan harga tinggi rumah-rumah di Pulau Pinang, sukaiah saya menegaskan bahawa ianya di luar kawalan Kerajaan Negeri oleh kerana sistem ekonomi kita adalah *free enterprise*, maka harga dan keuntungan atau *profit margin* adalah terpulang kepada bagaimana keadaan pasaran dipermainkan.

Akan tetapi keadaan ini bukanlah tidak ada harapan samasekali dikawal. Masih ada kemungkinan bagi Kerajaan Persekutuan menyalurkan harga rumah-rumah melalui undang-undang yang tertentu.

Maka sukaiah saya mengambil kesempatan ini mendesak Kerajaan Persekutuan supaya meluluskan undang-undang untuk mengawal harga bahan-bahan binaan, dan juga memberi had keuntungan kepada rumah-rumah yang dijual kepada orang-ramai.

Kerajaan Negeri dalam aspek ini telah memberi sumbangan yang besar dalam usahanya mencegah harga rumah-rumah yang berlebihan dengan membina 3,000 hingga 5,000 yunit rumah tiap-tiap tahun.

Patutlah saya menimbulkan di sini bahawa beberapa projek perumahan telah diengahkan oleh kerana kegagalan kontraktor. *Red tape* Kerajaan untuk memanggil semula *tender* atau tawaran biasanya memakan masa yang panjang. Oleh itu kerajaan patutlah menghapuskan segera *red tape* yang tidak perlu itu. Apabila didapati seorang kontraktor tidak dapat

menyempurnakan kerja nya dalam jangka masa yang tertentu, maka Kerajaan hendaklah mengambil seorang kontraktor yang lain untuk menggantikan dengan tidak payah mengambil *tender* baru lagi. Ini akan dapat menjamin supaya semua projek Kerajaan tidak akan dilengahkan oleh kerana kegagalan kontraktor-kontraktor itu.

Tuan Speaker, usaha bagi membina rumah yang cukup adalah besar. Satu badan yang khas untuk membereskan semua perkara perumahan di Negeri ini adalah perlu ditubuhkan. Maka berkenaan dengan perkara ini, saya menyeru kerajaan Persekutuan tubuhkanlah satu Perbadanan Perumahan atau Lembaga Perumahan dengan kakitangan-kakitangan dan kuasa yang diperlukan untuk tujuan perancangan dan pelaksanaan kesemua projek kemajuan perumahan di dalam Negeri ini.

Tuan Speaker, pentadbiran tanah dalam Negeri ini masih jauh daripada memuaskan. Beribu-ribu permohonan tanah masih belum diselesaikan. Kebanyakannya telah menunggu bertahun-tahun lamanya. Salah tadbir masih terdapat di sana sini. Pembahagian tanah-tanah masih tidak adil dan saksama di dalam banyak kejadian. Banyak orang yang memerlukan tanah tidak tahu di mana dapat mereka memohon tanah. Sebaliknya orang-orang yang ada hubungan baik dengan pejabat-pejabat Kerajaan selalu lebih beruntung. Perkara seperti ini adalah tidak memuaskan.

Supaya adil dan saksama, pembahagian tanah hendaklah dijalankan dengan secara sis-

temetik. Pejabat-pejabat tanah hendaklah menyediakan satu senarai tanah yang boleh dipohon dan disiarkan kepada orang-ramai. Permohonan tanah hendaklah diumumkan kepada orang-ramai dalam jangkamasa yang tertentu, seperti permohonan untuk perumahan. Dan lagi, sebelum hakmilik diakhiri, nama-nama dan butir-butir pemohon-pemohon yang berjaya hendaklah diumumkan di tempat-tempat yang senang dilihat untuk pemeriksaan dan bantahan, jika ada. Dengan berbuat demikian, Tuan Speaker, kita berharap pembahagian tanah di Negeri kita boleh jadi lebih adil dan seajar dengan usaha kita untuk membina sebuah masyarakat yang adil dan saksama.

Tuan Speaker, saya telah berulang-ulang kali mengkeritik kejenteraan kerajaan dalam perkara pentadbiran tanah. Dukacita dikatakan sehingga masa ini, saya masih belum melihat apa-apa kemajuan.

Saya mendesak Kerajaan Negeri memandang perkara ini dengan serius dan mengambil langkah-langkah yang tegas untuk membetulkan keadaan ini secepat mungkin.

Tuan Speaker, kita gembira melihat bahawa Kerajaan negeri disamping berusaha membangunkan ekonomi Negeri, ia juga memandang berat atas pentingnya kemajuan sosial dengan memberi kemudahan sosial dan rekreasi di Pulau Pinang.

Memanglah penting sekali bagi Kerajaan berusaha memuaskan keperluan *material* rakyat — *the material needs of the people*. Tetapi keperluan *mental* dan

rohaniah atau *spiritual needs of the people* pula jangan diabaikan supaya memajukan lagi nilai hidup rakyat kita.

Sungguh benar sepertimana yang dikatakan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, Datuk Hussein Onn, di Lake Club, Kuala Lumpur baru-baru ini bahawa pembangunan bandaraya dan perlunya kemudahan rekreasi rakyat hendaklah seimbang. Datuk Hussein Onn juga menyeru supaya membina taman-taman orangramai di sekitar bandaraya untuk membolehkan rakyat menikmati keindahan alam semulajadi.

Sejauh mana Pulau Pinang berkenaan, peruntukan kemudahan rekreasi adalah syabas, akan tetapi kemudahan rekreasi di Seberang Perai kalau dibandingkan dengan Pulau Pinang adalah kekurangan. Seumpamanya, Bukit Mertajam mempunyai sebanyak 150,000 orang penduduk, tetapi tidak ada taman dan kolam berenang apa lagi kemudahan rekreasi.

Tuan Speaker, dua tahun yang lalu, saya telah menarik perhatian Dewan ini ke atas keadaan yang tidak memuaskan ini dan telah menyeru untuk membina sebuah taman orangramai atau taman belia di Daerah Bukit Mertajam. Hari ini saya sekali lagi menyeru Kerajaan Negeri supaya menimbangkan perkara ini dengan secara positif.

Tuan Speaker, sesungguhnya saya telah membuat satu kajian *feasibility* atau *feasibility study* serta menyerahkan satu laporan dan cadangan untuk pembinaan taman belia di Daerah Bukit Mertajam kepada pehak Berkuasa Negeri. Saya berharap Pihak Berkuasa Negeri akan

meluluskan projek ini sebagai mana dicadangkan.

Tuan Speaker, saya ingin memohon menyokong Usul mengucapkan terima kasih kepada Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri ke atas ucapan beliau.

Terima kasih.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Dr Sak Cheng Lum): Tuan Speaker, saya akan memberi ucapan yang pendek sekali, bukan seperti ucapan rapat umum.

Terlebih dahulu saya harap Dewan ini boleh ambil perhatian di atas kehilangan Ahli Yang Berhormat kita dari Pekan Bukit Mertajam sebab di dalam ucapan Tuan Yang Terutama kita, ia berharap sebagai wakil kepada rakyat semua ahli-ahli akan bertugas dengan segala keupayaan dan cergasnya.

Tuan Speaker, kehilangan Ahli Yang Berhormat kita dari Pekan Bukit Mertajam ialah satu pertunjukan yang lemah dan saya rasa semacam beliau tidak pun menghormati pada Dewan ini dan tidak memberi taat setia kepada Tuan Yang Terutama kita.

Tuan Speaker, kita tidak boleh menafikan bahawa Kerajaan Negeri kita telah berusaha membasmikan masalah-masalah perumahan dan usaha ini boleh dikatakan sangat memuaskan. Di Bandar Butterworth sahaja terdapat beberapa projek-projek perumahan baru termasuk projek-projek swasta dan projek-projek Kerajaan dan juga projek-projek yang akan ditambahkan. Dengan bilangan rumah-rumah dan penduduk yang semakin bertambah, kemudahan-kemudahan asas atau perkhidmatan-

perkhidmatan asas iaitu *basic service* seperti pembuangan sampah, penyelenggaraan penyaliran dan jalanraya, perkhidmatan kesihatan dan lain-lain yang diberi oleh Kerajaan atau agensi-agensi Kerajaan, patut juga diperbaiki untuk memuaskan tuntutan-tuntutan rakyat kita yang semakin maju dan *sophisticated*. Ada kalanya pembangunan di merata-merata tempat telah mengakibatkan kesusahan kepada beberapa golongan rakyat misalnya pekerja tanah di tapak-tapak perumahan di *constituency* saya telah mengakibatkan banjir dan kesusahan di kawasan di sekelilingnya.

Tuan Speaker, beberapa tahun yang lalu Bandar Butterworth telah digelar sebagai sebuah bandar yang terlalu kotor. Malangnya bandar kita masa ini masih lagi memegang imej yang buruk ini. Nampaknya undang-undang mencegah pembuangan sampah tidak efektif. Penghuni-penghuni di kawasan saya selalu mengadu bahawa sampah tidak dapat dipungut pada waktu-waktu yang tertentu. Longkang-longkang sentiasanya tersekat dan tidak dibersihkan walaupun rayuan telah dibuat berulang kali kepada pihak-pihak yang berkuasa. Saya setuju tidak boleh dinafikan bahawa golongan rakyat harus mempunyai kesedaran sivik atau *civic consciousness* dan harus bekerjasama dengan Kerajaan. Tetapi saya harap pihak Kerajaan Yang Bertanggungjawab juga akan berusaha memperbaiki kecukupan yang muharab mereka dan memberikan perkhidmatannya dengan lebih cergas.

Sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo): Tuan

Speaker, saya ingin membincangkan satu perkara yang menarik perhatian rakyat Negeri Pulau Pinang, iaitu perkara Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan Cina Chung San di Bayan Lepas. Sekolah itu ialah sebuah sekolah yang pertama didirikan di Bayan Baru. Oleh kerana Kerajaan memerlukan tapak sekolah itu untuk projek pembinaan International Airport, sekolah tersebut terpaksa dipindahkan di Kampong Perlis. Jabatan Pelajaran Negeri dan Majlis Perbandaran Pulau Pinang telah pun meluluskan pembinaan bangunan gantian sekolah itu di Kampong Perlis.

Pada 30hb September, 1977, tapak sekolah baru ini telah dibeli mengikut peraturan undang-undang dan kerja pembinaan pun sudah dimulai selama dua bulan. Semua langkah-langkah telah dijalankan dengan licin dan penduduk-penduduk sana pun memberi kerjasama. Dua bulan selepas pembinaan sekolah itu dijalankan, masalaah telah timbul, iaitu pihak Jabatan Pelajaran dan Majlis Perbandaran Pulau Pinang telah memerintahkan projek pembinaan tersebut diberhentikan dan menyuruh sekolah itu dipindahkan semula. Tindakan ini telah menimbulkan kemarahan masyarakat.

Pada 21hb September, 1978, Jabatan Pelajaran Negeri mengirim satu surat ke alamat Pengurus Sekolah itu dan memberitahu bahawa Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan Cina Chung San dipindah ke Jalan Tengah. Jikalau pihak Sekolah masih ingin hendak membina bangunan gantian itu di Kampong Perlis, kebenaran tidak akan diberi.

Pada 6hb Oktober, 1978, Majlis Perbandaran Pulau Pinang mem-

beritahu Jemaah Pengurus Sekolah bahawa walaupun Majlis Perbandaran Pulau Pinang telah meluluskan pelan-pelan bangunan gantian sekolah pada 30hb September, 1977, tetapi Pengarah Pelajaran tidak membenarkan bangunan itu digunakan sebagai sekolah. Oleh yang demikian Majlis Perbandaran Pulau Pinang telah memerintahkan supaya kerja pembinaan bangunan sekolah diberhentikan kerana jika pembinaan diteruskan Majlis juga tidak akan dapat mengeluarkan Sijil Kediaman.

Pada 14hb Oktober tahun ini, Majlis Perbandaran Pulau Pinang menyuruh Khaw & Associate yang membina bangunan gantian sekolah itu dan memberitahu Syarikat ini memberhentikan kerja dengan serta-merta kerana kelulusan yang diberi kepada Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan Cina Chung San pada 30hb September, 1977 telah ditarik balik pada 12hb Oktober tahun ini. Jikalau kerja-kerja diteruskan, tindakan sewajarnya akan diambil.

Saya ingin menanya mengapa Majlis Perbandaran Pulau Pinang dan Jabatan Pelajaran Negeri meluluskan *Permit* untuk pembinaan sekolah yang tersebut lebih dahulu dan kemudian menarik balik *permit*. Adakah langkah ini wajar dalam pentadbiran Kerajaan? Perkara-perkara yang tersebut di atas itu menunjukkan kekurangan sikap tertentu di pihak Majlis Perbandaran Pulau Pinang dan Pejabat Pelajaran Pulau Pinang.

Yang lebih mendahsyatkan dan mengelirukan ialah Yang Amat Berhormat Ketua Menteri Pulau Pinang tidak campur tangan dalam issue ini. Pada anggapan saya, Yang Amat Berhormat

Ketua Menteri tidak boleh menjauhkan diri dari issue ini dan sewajarnya menggunakan pengaruhnya untuk memastikan pembinaan bangunan gantian sekolah Rendah Jenis Kebangsaan Cina Chung San dilanjutkan sampai habis. Jikalau Yang Amat Berhormat Ketua Menteri tidak mampu berbuat demikian Yang Amat Berhormat Ketua Menteri lebih sesuai meletakkan jawatan supaya diadakan pilihanraya semula di Padang Kota.

Kenyataan Ahli Kawasan Teluk Bahang tentang perpindahan Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan Cina Chung San yang dikeluarkan pada 24hb Oktober, 1978 di dalam Bintang Timur terlalu tidak bertanggungjawab. Beliau menentang pembinaan Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan Cina Chung San di Kampong Perlis kerana tempat ini tidak ada penduduk bangsa Cina. Kenyataan Ahli Kawasan Teluk Bahang telah melanggar Perlembagaan Negara dalam Akta 152. Kami berpendapat issue seperti perbezaan kaum tidak patut disentuh lagi. Kami sepatutnya memandang kita sebagai orang Malaysia. Saya mahu menyatakan Yang Berhormat Ahli Kawasan Teluk Bahang jangan melibatkan issue kebudayaan dan pendidikan dalam aliran politik. Keterangannya bahawa pembangunan sesuatu sekolah di satu tempat mesti berdasarkan kepada bangsa-bangsa dan penduduk-penduduknya kurang logik. Saya dengan rakan-rakan saya dengan penuh hati memang menyokong pembinaan Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan Cina Chung San di Kampong Perlis.

Tuan Speaker, saya hendak Yang Amat Berhormat Ketua Menteri Pulau Pinang menerima

cabaran saya supaya menjanjikan pembinaan bangunan baru untuk Sekolah Rendah jenis Kebangsaan Cina Chung San di Kampong Perlis dijalankan dengan licinnya sampai kehabisan projek tersebut. Jikalau tidak Yang Amat Berhormat Ketua Menteri Negeri Pulau Pinang sewajarnya meletakkan jawatannya.

Terima kasih.

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr Ong Hean Tee): Tuan Speaker, saya menyokong Usul ucapan terima kasih kepada Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri berkenaan dengan ucapan Tuan Yang Terutama kepada Dewan ini.

Tuan Yang Terutama dalam ucapan beliau telah melapurkan kemajuan yang telah dicapai oleh Negeri Pulau Pinang dalam beberapa tahun yang lalu. Kita boleh melihat minat yang dipunyai oleh Tuan Yang Terutama dalam hal-hal Negeri Pulau Pinang dan kita rakyat Negeri Pulau Pinang dan mengucapkan terima kasih kepada Tuan Yang Terutama.

Tuan Yang Terutama, Tuan Speaker, telah melafazkan berkenaan dengan rancangan perindustrian di Pulau Pinang. Kejayaan rancangan perindustrian adalah sebab tenaga dan pimpinan seorang ketua kita, Yang Amat Berhormat Dr Lim Chong Eu, Ketua Menteri Pulau Pinang, dengan pandangan masa depan yang sangat baik. Yang Amat Berhormat Dr Lim Chong Eu telah memulakan rancangan perindustrian yang telah menukarkan Negeri kita dari satu Negeri indah yang mengantuk kepada satu Negeri indah yang hidup dengan sempurna.

Tuan Speaker, Tuan Yang Terutama telah memberitahu bahawa 40,000 orang lebih sedang bekerja dalam lapan estet perindustrian di Negeri kita. Dengan tidak susah kita boleh lihat pekerja-pekerja ini. Ada pihak yang berkata orang Pulau Pinang keluar dari Negeri kita untuk cari makan, tetapi pihak ini juga tidak mahu mengatakan bahawa ada orang ramai lagi dari negeri-negeri lain seperti Kelantan, Perlis, Kedah dan Perak yang datang ke Pulau kita untuk mencari kerja. Di Kawasan Kampong Kolam atau Sungai Pinang atau Padang Kota atau kawasan-kawasan lain, pekerja dalam pakaian seragam kilang-kilang boleh dilihat tiap-tiap hari. Rakyat di Kampong Kolam dan rakyat di lain-lain kawasan sangat bersyukur kepada Kerajaan Negeri di Bawah Pimpinan Yang Amat Berhormat Dr Lim Chong Eu sebab Kerajaan kita telah memberi banyak kerja kepada pemuda-pemudi. Ahli-Ahli ada sebutkan masalah berkenaan pelancung-pelancungan lain-lain, tetapi adakah ahli-ahli ini ingat kepada kerja-kerja yang telah diberi kepada pemuda-pemudi kita? Dengan kerja-kerja ini ibu-bapa pemuda-pemudi kita boleh rihat dengan sempurna sebab anak-anak mereka tidak payah jalan di tempat gelap untuk mencari makan.

Tuan Speaker, Kerajaan kita mengenakan keperluan perumahan. Pada masa dahulu orang kita puas hati menyewa rumah atau bilik tetapi sekarang tidak benar lagi, Apa sebabnya? Sebabnya adalah kemajuan yang dicapai oleh Kerajaan Negeri yang telah menaikkan taraf kehidupan orang kita. Orang kita sekarang boleh ingat kepada pembelian rumah atau penggunaan rumah sekeluarga.

Menurut mereka, mereka tidak boleh kongsi rumah lagi dengan lain keluarga. Saya ucapkan tahniah kepada Kerajaan kita untuk tenaga yang digunakan dalam rancangan perumahan masa sekarang.

Tuan Speaker, saya bersetuju dengan ucapan Tuan Yang Terutama, bahawa rakyat kita mesti mengikut Undang-Undang Negara dan Negeri berkenaan dengan pembangunan rumah haram di atas tanah Kerajaan. Undang-Undang Negara berkenaan dengan tanah — Akta Parlimen No. 56, Tahun 1965 — memberi Kerajaan kuasa untuk menghukum orang yang menaikki rumah haram ini tetapi tidak ada Undang-Undang tertentu di bawah mana pengusik-pengusik boleh dihukum. Pada masa pilihanraya dahulu adanya orang yang mengusik rakyat di kawasan Jelutong membina rumah haram di atas tanah laut Kerajaan. Saya bukannya peguam, tetapi saya memahami Undang-Undang Negara kita. Kita tidak payah menghukum rakyat miskin kita yang dibohong oleh pengusik-pengusik. Pengusik-pengusik ini adalah orang memberi Kerajaan kuasa untuk menghukum orang yang menaikki rumah haram ini tetapi tidak ada Undang-Undang tertentu di bawah mana pengusik-pengusik boleh dihukum. Pada masa pilihanraya dahulu adanya orang yang mengusik rakyat di kawasan Jelutong membina rumah haram di atas tanah laut Kerajaan. Saya bukannya peguam, tetapi saya memahami Undang-Undang Negara kita. Kita tidak payah menghukum rakyat miskin kita yang dibohong oleh pengusik-pengusik. Pengusik-pengusik ini adalah orang yang patut dihukum dan dipenjarakan. Barangkali Ahli-Ahli kita yang juga Ahli-Ahli

Parlimen boleh menolong Kerajaan kita mengawal masalah setinggan. Pada masa Parlimen yang dahulu nampaknya Ahli-Ahli Parlimen kita dari Parti Pembangkang tidak ada banyak tajuk-tajuk untuk disebutkan di Dewan. Dan saya cadangkan di sini pada masa Dewan Parlimen yang akan datang, barangkali Ahli-Ahli kita yang juga Ahli-Ahli Parlimen boleh mencari satu cara untuk dapat satu Undang-Undang yang tertentu untuk menghukumkan pengusik-pengusik setinggan.

Tuan Speaker, banyaklah projek-projek pembangunan yang diusahakan oleh Kerajaan kita, misalnya projek perindustrian, projek KOMTAR, projek pembaharuan Lapangan terbang, akan tetapi adalah juga pengusik yang sentiasa kacau. Mereka sentiasa menjadi "kacau-master" dalam perkataan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri kita. "Kacau-master" ini dibawah bendera parti politik pembangkang sentiasa mencuba menghalang projek-projek kita. Mereka yang kata mereka menjaga kehidupan orang rakyat adalah pihak yang sebenarnya mengganggu kemajuan orang kita. Mereka adalah satu pihak yang tidak mahu KOMTAR, satu projek yang akan memberi nafas baru kepada orang-orang di Bandaraya kita.

Tiap-tiap bandaraya di lain Negeri, misalnya Bandaraya New York dan London, telah menghadapi keadaan *inner city*, di mana kawasan tengah sesebuah bandaraya perlahan-lahan mati semasa perniagaan berpindah keluar ke beberapa kawasan berkeliling kawasan tengah. Tetapi Yang Amat Berhormat kita Dr Lim Chong Eu dengan pandangan masa hadapan yang cemerlang telah mencegah keadaan ini di Bandaraya kita

dengan projek KOMTAR. Yang Amat Berhormat Dr Lim Chong Eu, Tuan Speaker, dan Kerajaan Barisan Nasional hendak memberikan nafas baru kepada orang kita di Bandaraya dan kawasan Kampong Kolam khususnya, tetapi pihak-pihak Parti Pembangkang yang katanya, "johan orang perniagaan" adalah sebenarnya pihak yang mahu orang rakyat di Kampong Kolam mati seterusnya. Mereka yang tidak mahu orang Kampong Kolam mendapat kemajuan semasa orang di Bayan Baru mendapat projek Kerajaan yang banyak. Mereka yang katanya "johan rayat" adalah hantu yang membohong rakyat di Kampong Kolam dan hantu yang menghapuskan kehidupan orang-orang di Kampong Kolam. Kalau orang Kampong Kolam dibohong oleh pihak ini dan tidak mahu KOMTAR, orang di Sungai Pinang mahu KOMTAR.

Tuan Speaker, kekacauan ini sentiasa hidup. Di dalam ucapan Tuan Yang Terutama, beliau telah memberitahu berkenaan projek masa depan berkenaan dengan pembinaan jalanraya dari Bandaraya ke Lapangan Terbang. Rumah-rumah yang ada di kawasan Bukit Glugor dan Sungai Pinang iaitu dalam Kawasan Parlimen Jelutong tentu akan terlibat dalam projek ini. Saya memberi amaran kepada Kerajaan Negeri bahawa pihak Kerajaan mestilah menguruskan gantirugi kepada pemilik dan penduduk rumah ini dengan cara yang adil dan sempurna. Apa sebabnya amaran, Tuan Speaker? Sebab "kacau-master" kita tentu datang sekali lagi untuk menghalang pihak Kerajaan sebagai mereka sekarang menghalang kemajuan orang Kampong Kolam dan Projek KOMTAR di kawasan mereka. Pihak "kacau-master" ini semacam hantu, mereka tidak mahu kemajuan. Mereka hanya mahu kerosakan

dan kematian, sebab dengan merosakkan projek kita sahaja bolehkah mereka mendapat modal politik untuk parti politik mereka yang bankrap dan tidak mempunyai cadangan-cadangan sempurna yang boleh membina negara kita.

Tuan Speaker, saya mengakhiri dengan sokongan kepada cadangan Tuan Yang Terutama kita bahawa adalah tugas semua orang kita membina Negeri kita, tetapi saya berasa sedih bahawa setelah 21 tahun selepas Merdeka adalah pihak-pihak parti politik yang sentiasa memecah belahkan rakyat kita. Kerajaan Barisan Nasional di bawah pimpinan Yang Amat Berhormat Dr Lim Chong Eu telah membawa banyak kemajuan dan faedah kepada orang rakyat kita. Saya harap rakyat kita akan sedar dan juga jangan dibohong oleh burunghantu yang sentiasa terbang di sekeliling orang kita.

Sekian.

Ahli Kawasan Tasek Glugor (Encik Md Noor bin Ahmad): Tuan Speaker, saya ingin mengambil bahagian mengucapkan terima kasih kepada Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri Pulau Pinang yang telah melafazkan ucapannya pada pagi kelmari.

Tuan Speaker, di dalam ucapan yang telah dilafazkan oleh Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri kelmari, dalam beberapa perkara yang ingin saya sentuh di sini ialah mengenai pertama sekali, dengan adanya Persidangan Majlis Raja-Raja yang diadakan beberapa bulan yang sudah ini meyakinkan kita bahawa Kerajaan yang di bawah pimpinan Parti Barisan Nasional yang diketuai oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri adalah satu Kerajaan yang dipandang begitu tinggi oleh Kerajaan

negeri-negeri yang lain yang ada di Negeri kita ini. Dengan adanya satu persidangan yang teragung di Negeri ini, maka Negeri Pulau Pinang sudah begitu dipandang tinggi oleh negeri-negeri lain di Negara kita ini.

Menarik kepada perhatian saya di dalam ucapan yang telah dilafazkan oleh Tuan Yang Terutama kelmarin juga, saya mendapati bahawa Tuan Yang Terutama tidak langsung menyentuh khususnya mengenai kegiatan atau persatuan belia di Negeri Pulau Pinang ini yang mana penglibatan dadah yang telah dipercakapkan di dalam ucapan itu adalah terdiri daripada golongan ini. Golongan ini terlibat secara langsung dengan kes-kes penyalahgunaan dadah dan boleh dikatakan tiap-tiap tahun hampir melebihi daripada tahun-tahun yang terdahulu darinya. Dan di dalam proses untuk mencegah penyalahgunaan dadah ini, apa yang saya ingin menyeru kepada Kerajaan yang mana di Wilayah Utara Malaysia Barat yang meliputi 4 buah negeri iaitu Perlis, Kedah, Pulau Pinang, dan Perak hanyalah ada sebuah pusat pemulihan dadah bertempat di Bukit Mertajam. Saya menyeru pihak Kerajaan di dalam pembinaan pusat-pusat untuk memulihkan penagihan dadah sepatutnya dinilai dari segi jumlah penduduk di negeri yang telah ditetapkan oleh Kerajaan pada masa dibuat perancangan ini dahulu, yang mana kita mendapati pusat pemulihan dadah ini diwujudkan di atas wilayah-wilayah seperti Wilayah Utara Malaysia Barat, diadakan sebuah bangunan yang bertempat di Bukit Mertajam dan juga di Wilayah Tengah dan Wilayah Pantai Timur. Jadi dengan adanya 3 atau 4 buah pusat

wilayah ini berdasarkan kepada jumlah penduduk dan penglibatan kaum belia dalam penyalahgunaan dadah ini sepertimana yang telah didapati semakin hari semakin bertambah dan saya juga telah diberitahu oleh pihak yang berkenaan terutama sekali pihak Pegawai Kebajikan Masyarakat yang kononnya kalangan belia yang terlibat dalam penyalahgunaan dadah ini semakin tahun semakin ramai dan ada pula di antaranya yang telah pun melaporkan diri untuk dimasukkan di dalam pusat-pusat pemulihan dadah ini, tetapi malangnya tidak ada tempat. Dan atas dasar inilah saya menyeru kepada Kerajaan supaya sekurang-kurangnya dua buah pusat patut ditambah di Wilayah Utara Malaysia Barat dan dengan adanya penambahan pusat ini kemungkinan penyalahgunaan dadah ini akan dapat dihapuskan sedikit demi sedikit.

Selain daripada itu, Tuan Speaker, saya ingin menarik perhatian Tuan Speaker tentang ucapan Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri mengenai dengan sektor pertanian yang menjadi punca pendapatan bagi penduduk-penduduk di luar bandar terutama sekali penanam-penanam padi. Saya sangat berharap supaya Kerajaan Negeri Pulau Pinang memberi banyak lagi bantuan-bantuan kepada mereka yang terdiri dari kalangan pesawah dalam bidang bantuan seperti racun serangga atau racun menghapuskan tikus yang banyak menyerang kawasan pertanian. Dan dalam konteks ini saya suka jugalah menyeru kepada Kerajaan mengenai rintihan daripada kaum petani yang mana harga padi boleh dikatakan tiap-tiap tahun kedudukan itu bukan sahaja tinggi tetapi lebih rendah. Potongan yang dikenakan oleh orang-orang tengah kepada pihak petani-petani, khususnya di

Daerah Seberang Perai Utara boleh dikatakan sangat tinggi dan penduduk-penduduk di kawasan luarbandar yang terdiri daripada kalangan-kalangan ini adalah sangat-sangat berharap kepada Kerajaan terutamanya dari pihak LPN ataupun perbadanan agensi yang lain seperti FAMA, misalnya, supaya berikhtiar mencari jalan supaya kenaikan ini patutlah disegerakan. Yangmana dalam masaalah pembangunan dan juga masalah penukaran hidup bagi penduduk-penduduk terutama sekali di kawasan luarbandar mengenai masaalah ini semakin hari semakin tinggi dan pendapatan ini mungkin juga ada kesilapan teknik yang dilakukan oleh petani-petani terutama seperti masa menanam padi iaitu masa yang tidak begitu sesuai dan tidak pula serentak dan ini menyebabkan pendapatan kaum tani semakin sehari semakin berkurangan. Dan jika tidak kita berusaha untuk menaikkan harga kemungkinan petani-petani kita akan menghadapi tanah rang seperti yang ditimbulkan oleh Ahli-Ahli Yang Berhormat.

Satu perkara lagi, Tuan Speaker, saya sangatlah menyokong di atas ucapan yang telah dilafazkan oleh Tuan Yang Terutama iaitu berkenaan dengan pembinaan Mesjid Negeri yangmana Mesjid Negeri pada masa ini dalam proses pembinaannya. Saya berharap dan menyeru kepada seluruh rakyat Pulau Pinang supaya terus memberi sumbangan ini untuk menjayakan cita-cita Kerajaan untuk mengujudkan sebuah Mesjid Negeri yang agak indah di Negeri Pulau Pinang. Saya juga menyeru kepada Kerajaan Pusat supaya terus memberi bantuan untuk menyudahkan mesjid yang mungkin terbengkalai pada masa ini.

Selain daripada itu, Yang Berhormat Tuan Speaker, saya ingin menarik perhatian kepada Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Ayer Itam yang dalam ucapan beliau banyak menyentuh mengenai dengan perkara pembangunan Negeri Pulau Pinang ini yang langsung tidak diusahakan oleh Kerajaan atau Yang Amat Berhormat Ketua Menteri.

Saya ingin menarik perhatian Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam kalau tidak adajah Yang Amat Berhormat Ketua Menteri selaku Ketua Kerajaan Negeri Pulau Pinang dan rakan-rakannya maka sudah tentulah parti Barisan Nasional tidak memerintah Pulau Pinang. Dan beralih kepada ucapan beliau juga, kemungkinan beliau tidak mengikut Perlembagaan Negeri Pulau Pinang yang telah hampir dua tahun diubahsuai dengan keadaan iaitu terutama sekali kepada panggilan jawatan Tuan Yang di-Pertua kepada Tuan Speaker dan Tuan Gabnor telah ditukar dengan Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri Pulau Pinang. Kalau Ahli Yang Berhormat ataupun Parti D.A.P yang menyebut sepertimana yang dikatakan oleh Ahli Kawasan Sungai Pinang tadi sebagai 'hero kepada rakyat,' maka sudah tentu kedudukan ini telahpun diketahui terlebih dahulu oleh ahli dari Kawasan Ayer Itam dan dalam ucapan beliau saya juga telah bangkit membetulkan bahawa "Tuan Yang di-Pertua" itu bukan "Tuan Yang di-Pertua" lagi; ianya telahpun ditukarkan namanya kepada "Tuan Speaker" dan "Tuan Gabnor" telahpun ditukarkan kepada "Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri." Pada mulanya saya bangkit untuk membetulkan ucapan beliau itu dengan hendak tahu adakah beliau benar-benar Wakil Rakyat bagi Pulau Pinang,

tetapi saya rasa kemungkinan itu terlalu kasar maka saya betulkan "Tuan Yang di-Pertua" kepada "Tuan Speaker" dan "Tuan Gabnor" kepada "Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri Pulau Pinang." Jadi nampaknya selepas pembetulan itu masih juga beliau berucap dengan menyebut "Tuan Yang di-Pertua" dan "Tuan Gabnor" dan ini sudah pun diubah Perlembagaan ini dan sepatutnya lah semua kita mesti memperbetulkan. Kalau tidak kita betulkan, siapa lagi?

Tuan Speaker, saya rasa cukuplah dulu ucapan saya dalam membahaskan ucapan U s u l terutama kasih kepada Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri di atas lafaznya, dan dengan ini saya turut menyokong di atas Usul yang dibentangkan.

Ahli Kawasan Bukit Tambun (Encik Ng Swee Ching) Tuan Speaker, saya suka mengambil bahagian di dalam Dewan ini dan saya juga mengucapkan terima kasih kepada Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri Pulau Pinang atas ucapannya.

Tuan Speaker, di sini saya ingin memberi sedikit pandangan mengenai projek-projek perumahan rumah murah di Daerah Seberang Perai Selatan kerana rumah-rumah dan rumah murah di Daerah ini adalah tidak mencukupi dan perlu ditambahkan pada masa ini. Saya berharap sekiranya boleh pihak yang berkenaan menambahkan lagi projek-projek tersebut itu mengikut bilangan penduduk yang kian bertambah dari semasa ke semasa, atau mengadakan projek-projek tersebut pada tiap-tiap tahun kerana buat masa ini Daerah ini sangat-sangat memerlukan projek-projek pe-

rum ahan murah.

Tuan Speaker, saya ingin meminta jasa baik kepada pihak Kerajaan Negeri kita supaya menggunakan kuasanya untuk membeli sekeping tanah di Ladang Byram di Nibong Tebal untuk diberi kepada penduduk-penduduk di Kebun Baru, iaitu sebuah kampung yang berhampiran dengan tanah tersebut.

Tuan Speaker, setahu saya penduduk-penduduk di kampung ini asalnya dari orang-orang nelayan tetapi sekarang teknik penangkapan ikan adalah secara moden. Oleh sebab itu kebanyakan penduduk-penduduk di sini tidak dapat meneruskan pekerjaan mereka sebagai seorang nelayan lagi, mereka juga terpaksa menjalankan kerja lain seperti menternak ayam, kambing, lembu dan lain-lain lagi, untuk mencari nafkah kegunaan hidup. Dan juga, bilangan penduduk-penduduk pada masa ini, Tuan Speaker, adalah tidak mencukupi. Kalau boleh saya berharap pihak Kerajaan Negeri dapat membeli tanah yang saya sebutkan tadi supaya beri kepada penduduk-penduduk di situ bagi meringankan bebanan mereka. Setahu saya sekeping tanah yang sebutkan ini adalah satu lot yang berasingan dengan tanah-tanah yang dipunyai oleh syarikat Ladang Byram itu.

Sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Liang Thau Sang): Tuan Speaker, saya dengan sepenuh hati mengambil ucapan ini untuk menyokong sepenuhnya kepada ucapan Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri yang telah diberikan Dewan ini hari kelmarin.

Di dalam ucapan beliau ada berkata bahawa 9 tahun yang lalu, Kerajaan Negeri Pulau Pinang di bawah pimpinan Yang Amat Berhormat Dr Lim Chong Eu, Ketua Menteri yang bijaksana, telah mencapai banyak kejayaan dengan pembangunan dan perindustrian. Saya yakin 5 tahun hadapan di dalam Negeri ini dapat bekerjasama dan saya sokong penuh dan saya percaya negeri ini mesti boleh dapat lebih lagi kemajuan dan keamanan, tetapi saya dapati sebuah kampung di dalam kawasan saya telah diabaikan dalam 10 tahun yang lalu sehingga masa ini rupa kampung itu masih tidak berubah. Kebanyakan jalan-jalan dalam kampung ini adalah jalan tanah, kemudahan-kemudahan lain sangat ketinggalan. Bilangan penduduknya telah berlipat-ganda pada masa ini. Soal perumahan di kampung ini sangat serius. Sebagai seorang Wakil Rakyat bagi kawasan ini, wajiblah saya menyalurkan hasrat dan suara mereka di dalam Dewan ini. Oleh yang demikian saya berharap Dewan ini dapat memandang berat terhadap soal kampung ini serta membinakan rumah murah di tempat berdekatan kampung itu.

Selain daripada itu, untuk melaksanakan rancangan perumahan telah dibawa soal pembetulan kepada Taman Chai Leng. Ini adalah disebabkan oleh kenderaan-kenderaan yang telah mengangkut tanah merah sentiasa melalui jalan-jalan dalam taman itu. Jalan-jalan itu telah rosak dan berlubang-lubang. Pada masa pengangkutan itu melintas akan menyebabkan habuk batu terbang di alam sekitar taman itu. Kejadian-kejadian akan mengganggu kesihatan penduduk-penduduk di

tempat itu. Saya berharap Dewan ini akan mengambil perhatian tentang perkara ini dan tindakan yang sewajarnya patut diambil segera untuk mencegah perkara itu dari menjadi bertambah buruk lagi. Inilah ucapan saya.

Terima kasih.

Ahli Kawasan Penanti (Encik Abdullah Bin Mohamed): Tuan Speaker, izinkan saya membuat sedikit ucapan di Dewan yang mulia ini bagi membahaskan Usul ucapan terima kasih yang telah dibawa oleh Yang Berhormat Tuan Haji Mohd Noor bin Haji Bakar kepada Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri Pulau Pinang ini yang telah sudi datang ke Dewan ini untuk menyampaikan ucapan dasar yang begitu hebat sekali disampaikan.

Tuan Speaker, saya sungguh-sungguh tertarik hati di atas ucapan dasar beliau yang akan membawa kemajuan kepada rakyat Negeri kita Pulau Pinang.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, letakkan songkok di kepala.

Ahli Kawasan Penanti (Encik Abdullah Bin Mohamed): Saya mempunyai keyakinan penuh bahawa rakyat Negeri Pulau Pinang akan berbangga mempunyai seorang Yang di-Pertua Negeri yang mengambil berat tentang kebajikan rakyat. Di samping itu peranan rakyat memilih Barisan Nasional untuk mentadbir Negeri Pulau Pinang ini adalah atas kepercayaan rakyat kepada pemerintahan Barisan Nasional yang begitu dinamik untuk memajukan rakyat di Negeri ini. Saya sungguh berasa kesal bahawa

pihak pembangkang yang telah mengutarakan tuduhan kepada Yang Amat Berhormat Ketua Menteri kita yang telah memainkan peranan penting dan yang telah berusaha bersungguh-sungguh pagi, petang, siang dan malam untuk bekerja bagifaedah rakyat, untuk menarik perhatian untuk membawa kepada kepercayaan kepada pemerintahan Barisan Nasional tetapi ini telah dilupakan ataupun sengaja tidak mahu mengingatkan bahawa jasa-jasa ini boleh ataupun jasa-jasa ini akan dijalankan terus oleh Barisan Nasional. Jadi, seorang yang dihidupkan oleh Tuhan itu atas dunia ini tetapi tidak mahu memegang hakikat yang sebenar, tidak mahu menerima segala perkara yang telah mencapai kejayaannya. Saya rasa, kalaulah Dewan ini boleh menyatakan, orang-orang ini adalah orang-orang munafik. Dan saya harap pihak-pihak pembangkang patutlah mengerti dengan sepenuhnya, patutlah mengikuti apa-apa rancangan dan apa-apa perkara yang telah dilaksanakan oleh Barisan Nasional yang dipimpin oleh Yang Amat Berhormat. Kita patutlah menerangkan perkara yang sebenarnya dan jangan mengelirukan rakyat di dalam bidang tertentu yang boleh membawa rakyat keluh-kesah di dalam perkara-perkara yang boleh membawa perkara-perkara yang tidak diinginkan.

Tuan Speaker, di dalam banyak-banyak ucapan yang telah dihamburkan di Dewan ini banyaklah perkara-perkara yang boleh kita mengambil perhatian berat bagi melaksanakan rancangan-rancangan Kerajaan Negeri Pulau Pinang. Saya tertarik hati sungguh atas ucapan Tuan Yang Terutama kelmarin

berkaitan dengan pembangunan industri di Negeri kita ini. Kita sungguh berbangga bahawa Negeri Pulau Pinang telah mendapat pandangan daripada pemodal-pemodal luar dan juga di dalam Negeri bagi melaksanakan rancangan-rancangan perindustrian kerana Negeri Pulau Pinang mempunyai Kemudahan-kemudahan yang cukup dan saya mempunyai keyakinan penuh bukan sahaja setakat ini kilang-kilang atau perindustrian yang ada di Pulau Pinang bahkan dimasa-masa akan datang juga akan bertambah dari satu masa ke satu masa. Dengan bertambahnya kilang-kilang perusahaan-perusahaan ini, saya mempunyai perasaan bahawa satu masa nanti pihak Kerajaan kita pula akan menghadapi atau akan menempuh di atas kebajikan pekerja-pekerja kilang yang akan bertambah daru setahun kesetahun. Kalau sekiranya pekerja-pekerja kilang bertambah di Negeri Pulau Pinang, masalah-masalah pekerja ini akan timbul satu demi satu, berkaitan kebajikan pekerja-pekerja ini, seperti dalam masalah pembayaran gaji yang rendah, dalam masalah kebajikan pekerjaan dalam masalah kesihatan pekerja-pekerja dan sebagainya. Maka saya merayu pihak Kerajaan mengadakan satu jabatan khas di dalam Jabatan Buruh negeri Pulau Pinang bagi menjaga dan mengawal pekerja-pekerja kilang yang bergaji rendah untuk kebajikan mereka supaya jangan pada masa akan datang perkara-perkara masalah di kilang-kilang ini boleh timbul dengan begitu serius sekali. Jadi patutlah pihak Kerajaan bersedia dari sekarang mengadakan satu jabatan dalam Jabatan Buruh untuk pekerja-pekerja, khususnya di dalam menjaga kebajikan pekerja-pekerja kilang yang akan

bertambah tahun demi setahun. Jadi dengan ini saya mempunyai keyakinan masalah-masalah pembangunan dalam bidang industri dan masalah-masalah pekerja-pekerja ini dapat kita selesaikan mulai sekarang dan juga pada masa akan datang.

Tuan Speaker, masalah kedua yang menarik hati saya dan saya mengikuti ucapan Tuan Yang Terutama berkaitan dengan pembangunan perumahan dalam Negeri ini. Berulang-ulang kali Tuan Yang Terutama menyebutkan bahawa perumahan rakyat di Negeri Pulau Pinang ini adalah satu rancangan yang penting sekali kerana di Negeri Pulau Pinang penduduk-penduduknya bertambah dari satu masa ke satu masa. Masalah tempat kediaman adalah menjadi satu masalah yang penting di dalam Negeri Pulau Pinang. Jadi adalah perlu sekali Tuan Yang Terutama mengambil berat dan membuat ucapan dasar berkaitan dengan perkara perumahan ini, dan saya juga berpendapat bahawa pembangunan perumahan perlulah diadakan seberapa banyak yang dapat. Tetapi, Tuan Speaker, di dalam melaksanakan rancangan perumahan yang banyak ini, pihak Kerajaan juga patutlah mengawasi benar-benar rancangan perumahan ini kerana rancangan perumahan Kerajaan Negeri patutlah diberikan kepada yang hak, janganlah diberikan kepada orang-orang yang hendak mencari keuntungan, kerana orang-orang yang hendak mencari keuntungan ini sepatutnya membeli rumah-rumah swasta yang didirikan di dalam Negeri kita ini. Apa yang saya difahamkan bahawa di dalam perkara memberi rumah-rumah kepada rakyat yang berpendapatan rendah ini diambil kesempatan/ oleh orang-orang

yang mempunyai rumah dan mempunyai tanah. Sepatutnya mereka-mereka yang berpendapatan tinggi jangan mengambil peluang atas pemberian rumah-rumah kos rendah ini kerana di dalam Negeri kita Pulau Pinang, orang-orang yang tidak mempunyai rumah, tidak mempunyai tanah tidak mempunyai tempat untuk mendirikan rumah masih banyak dan masih ramai. Jadi di dalam bidang ini pihak Kerajaan perlulah mengawasi dan benar-benar membuat siasatan yang rapi supaya keadaan ini tidak boleh timbul pada masa pembelian dan juga pada masa lain kerana kita dapat komplek daripada orang-orang yang tidak mendapat rumah kos rendah bahawa mereka yang sudah sedia ada sebuah rumah telah diberi rumah lagi. Jadi saya menyerulah kepada pihak Kerajaan supaya mengawasi keadaan-keadaan ini pada masa yang akan datang.

Selain dari itu, Tuan Speaker, saya suka jugalah mengajak dan mengecek Kerajaan supaya mengadakan satu skim perumahan luarbandar supaya sesuai dengan rakyat di dalam bidang mata pencariannya dan juga keadaan rumah yang akan mereka diami supaya benar-benar mereka ini layak dan boleh menerima serta boleh hidup di rumah-rumah yang Kerajaan dirikan untuk mereka. Selain daripada itu, Tuan Speaker, saya suka jugalah mengingatkan bahawa di dalam pembangunan perumahan swasta, ada kita terima pengaduan-pengaduan iaitu ada berlaku penipuan di dalam bidang penjualan rumah-rumah yang dijalankan oleh swasta, iaitu wang telah diterima dan perjanjian telah dibuat, tetapi rumah tidak diperolehi, Jadi ini perlu jugalah pihak

Kerajaan mengawasi dan meneliti keadaan-keadaan ini supaya jangan tiap-tiap rakyat yang berkehendakkan rumah untuk mereka diami ditipu. Jadi bagi mengatasi masalah ini pihak Kerajaan patutlah mengawasi dengan sesungguhnya supaya tidak timbul di masa yang akan datang.

Saya berasa tertarik hati juga di dalam ucapan Tuan Yang Terutama itu berkaitan dengan pembangunan sosial belia. Kita telah pun mendengar beberapa ucapan daripada rakan-rakan yang terdahulu daripada saya bahawa pembangunan sosial di kalangan belia ini adalah mustahak kerana belia-belia ini akan menjadi pemimpin pada masa akan datang. Sebelum mereka ini masuk ke gerbang ini, perlulah mereka ini dilengkapi dengan beberapa perkara yang boleh membawa beberapa faedah kepada mereka di masa akan datang dan mereka-mereka ini tidak boleh dibawa atau pun tidak boleh diberi jalan yang salah. Kalau mereka ini dibentuk ke arah jalan yang salah mungkin di masa akan datang mereka menjadi pemimpin yang membawakan perkara-perkara yang salah.

Apa yang telah disentuh tadi oleh rakan saya berkaitan dengan dadah kerana dadah ini merbahaya. Semua orang tahu merbahaya. Tapi dadah juga menjadi perubatan, tapi bila salah guna menjadi merbahaya.

Dengan sebab itu saya menyokong pihak rakan saya tadi supaya Pusat Pemulihan Dadah di Bukit Mertajam diperbaiki dan jurulatih-jurulatih yang ada di situ patut diperbanyakkan supaya keadaan ini boleh hilang dan juga setelah mereka keluar mereka akan men ingk an lang-

sung penagihan dadah.

Selain dari itu untuk membawa belia-belia kita ke arah satu pandangan yang elok maka Kerajaan perlulah mengadakan rancangan-rancangan supaya mereka ini mempunyai minat di dalam bidang sukan, di dalam bidang pelajaran, dan lain-lain melalui pertubuhan-pertubuhan belia dan juga melalui Jawatan Kuasa Negeri Bahagian Belia dan Sukan dan mengadakan pusat-pusat permainan.

Saya merayu kepada pihak Kerajaan supaya mengadakan pusat-pusat permainan di kawasan Negeri yang belum ada; kalau yang sudah ada tidak perlu diadakan, tetapi yang belum ada perlu diadakan. Misalnya di dalam kawasan Penanti tidak ada satu padang permainan yang lengkap yang boleh belia-belia di kawasan itu memainkan peranan di dalam bidang sukan. Jadi saya menyeru kepada pihak Jawatan Kuasa Negeri Bahagian Belia dan Sukan supaya mengadakan satu peruntukan untuk mengadakan sebuah padang bola dan juga padang permainan bagi belia-belia atau pemuda-pemuda yang duduk di kawasan pilhanraya Penanti.

Tuan Speaker: Panjang lagi-kah, Yang Berhormat?

Ahli Kawasan Penanti (Encik Abdullah Bin Mohamed): Sikit lagi, Tuan Speaker.

Tuan Speaker, saya tertarik hati juga di dalam beberapa perkara yang disentuh oleh Tuan Yang Terutama berkaitan dengan pembangunan dan kemudahan-kemudahan lain, tetapi Tuan Speaker, apakah pandangan Kerajaan terhadap perimbangan di antara bandar dan kawasan-kawasan di luar bandar, misalnya kawasan saya,

Penanti, adalah di luar kawasan bandar. Perimbangan kemajuan jauh benar berbezanya di antara bandar dengan kawasan saya, tetapi hari ini Majlis Perbandaran Seberang Perai meliputi semua kawasan bandar dan kawasan luarbandar. Undang-Undang Enakmen Perbandaran dikenakan seluruh kawasan-kawasan sedangkan kawasan-kawasan luarbandar tidak mendapat sebarang kemudahan seperti mana yang diadakan itu, dan undang-undang pula dikenakan sama di bandar dan luarbandar. Di kawasan luarbandar, parit-parit dan longkang-longkang tidak dijaga, sampah tidak dikutip, najis tidak diangkat dan lain-lain lagi, tetapi undang-undang Perbandaran dikenakan.

Sedangkan orang-orang di dalam bandar mempunyai pendapatan yang agak lumayan atau besar, tetapi orang-orang di luarbandar yang hendak dapat \$3.00 pun meleleh peluh. Mereka ini mempunyai kehendak yang sama dengan penduduk-penduduk di dalam bandar dan mereka juga mempunyai perasaan manusia yang sama yakni ingin mendapat kemudahan-kemudahan yang sempurna. Contohnya, Tuan Speaker, di dalam kawasan perbandaran atau kawasan-kawasan ditentukan perbandaran dikenakan syarat-syarat bagi membina rumah bagi memperbaiki rumah, menukar bumbung dan sebagainya itu; di kawasan luarbandar pun dikenakan demikian. Orang-orang di bandar mempunyai wang yang cukup untuk melaksanakan kehendak undang-undang ini, tetapi orang-orang di luarbandar tidak mempunyai kemampuan sedangkan pendapatan merekapun kecil. Jadi perlulah dikaji supaya memberi

pertolongan kepada orang-orang yang tidak mempunyai kemampuan yang tinggal di luarbandar ini supaya mereka ini dapat kemudahan-kemudahan bagi melaksanakan tempat mereka itu sendiri dan memberi kelonggaran yang agak menyenangkan supaya dapat mereka mendirikan rumah dengan lebih mudah dan dengan tidak payah banyak cerewet. Mereka ini hendak mengadakan pondok-pondok untuk mereka berlindung daripada hujan dan dan panas, tapi tekanan-tekanan undang-undang perbandaran mengemukakan berbagai-bagai syarat bagi mendirikan sebuah rumah dan begitu juga bagi menampung bumbung, menambah lantai, menambah pelantar dan sebagainya.

Jadi saya menyeru pihak Kerajaan supaya walaupun pentadbiran perbandaran itu dikenakan ke seluruh Seberang Perai, tetapi patutlah mengadakan syarat-syarat yang paling ringan bagi mereka-mereka ini untuk mencapai kemudahan-kemudahan bagi faedah mereka dan kebajikan anak isteri.

Dewan ditangguhkan pada jam 1.00 tengahari.

Dewan bersidang semula pada jam 2.35 petang.

Ahli Kawasan Penanti (Encik Abdullah bin Mohamed): Tuan Speaker, izinkan saya menyambungkan ucapan pagi tadi, bercakap berkaitan dengan kesusahan rakyat dan berkenaan dengan rumah-rumah.

Di sini, Tuan Speaker, saya sukalah merayu kepada pihak yang berkenaan iaitu Kerajaan Tempatan Negeri Pulau Pinang

ini supaya tiap-tiap permohonan daripada rakyat berkaitan dengan pelan-pelan rumah dan sebagainya, patutlah diberi pertimbangan yang istimewa ataupun pertimbangan yang perlu, kerana apa yang kita ketahui pada masa ini tiap-tiap satu permohonan pelan-pelan rumah enam bulan tidak mendapat sebarang jawapan lagi kerana kononnya banyak perkara-perkara yang tidak boleh diselesaikan dan banyak authority yang perlu diperolehi. Jadi ada kadangkala permohonan pelan-pelan rumah ini sehingga bertahun-tahun baru dapat diproses dan baru diberitahu samada pelan-pelan itu ditolak atau tidak. Jadi inilah saya merayu kepada Kerajaan Tempatan kita supaya menimbang semula keadaan-keadaan ini dan keadaan-keadaan ini perlulah dipercepatkan.

Begitu juga pelan-pelan yang tidak lengkap iaitu *sketch plan* yang dikenakan syarat kepada rumah 1,000 kaki ke bawah. Ini juga menjadi beberapa kesukaran kepada penduduk-penduduk kita di luarbandar. Setengah-setengah pegawai kita mengatakan *sketch plan* ini dibuat dengan tidak payah menggunakan tukang-tukang pelan yang mahir, hanya digunakan budak-budak yang lulus *standard* 7 atau 8 ataupun lulus Tingkatan 5 menyediakan pelan ini, tetapi apa yang kita ketahui tidak sebenar apa yang dikatakan. *Sketch plan* ini dibuat lengkap baru diterima, cuma dapat peluang sedikit tidak ditandaangani oleh akitek atau tukang-tukang pelan yang berkecualan. Cuma buat pelan ini pelan yang lengkap kemudian pelan ini *standard* juga dikemukakan dan syarat-syarat dikemukakan sama dengan pelan-

pelan yang ditetapkan iaitu sebanyak 5 atau 6 keping dan sebagainya. Jadi rumah-rumah yang menggunakan pelan-pelan ini bukanlah rumah-rumah yang *standard* bahkan rumah yang kecil yang hanya boleh didiami satu atau dua kelamin dan sebagainya. Jadi perlulah dikaji semula keadaan-keadaan ini. Dan begitu jugalah saya mengajak dan mengecek supaya kawasan-kawasan yang tidak ditarafkan kepada kawasan kawalan patutlah pihak jabatan atau pihak Kerajaan Tempatan atau pihak Kerajaan supaya membenarkan orang-orang ini kalau hendak mendiami rumah hanya menghantar pelan tapak sahaja untuk pengetahuan dan untuk mendapatkan kebenaran daripada pihak Kerajaan.

Selain daripada itu, Tuan Speaker, perimbangan yang saya maksudkan pada peringkat permulaan tadi iaitu perimbangan pungutan cukai. Apa yang saya fahamkan, di dalam bandar Bukit Mertajam atau di bandar-bandar lain, cukai perumahan ini diambil 21%, tetapi ada satu kampung yang jauh benar daripada bandar —lebih-kurang 7 atau 8 batu— iaitu Kampong Sungai Lembu. Kampong Sungai Lembu ini bukanlah lingkungan bandaran, cuma lingkungan kawasan kawalan iaitu kawasan perkampungan baru. Kawasan ini juga dikenakan sebanyak 21%. Jadi kalaulah keadaan-keadaan semacam ini sedangkan kemudahan di dalam bandar baik, di kawasan-kawasan luarbandar kurang baik, tetapi kita kenakan cukai yang sama, ini tidak ada keadilan sebagaimana yang Kerajaan kita hajatkan. Samada Kerajaan Negeri kita sedar atau tidak sedar keadaan ini, tetapi di dalam Dewan yang mulia ini saya menyampaikan

perkara-perkara untuk mendapat perhatian.

Selain daripada itu, apa yang menjadi kerungsingan rakyat yang miskin di luarbandar iaitu berkaitan dengan rumah-rumah mereka. Rumah-rumah mereka yang didirikan bertahun-tahun pada masa dahulu tidak pernah ada nombor rumah. Kemudian hari ini mereka telah mendapat kemudahan atas rancangan pembangunan raksaksa Kerajaan dan mendapat bekalan air dan api, tetapi oleh kerana pada masa dahulu mereka tidak mempunyai nombor rumah, sekarang mereka memohon untuk memasukkan api dan air, pihak yang berkenaan seperti Lembaga Letrik Negara ataupun Pihak Berkuasa Air tidak dapat menyambung bekalan air ke rumah mereka itu kerana tidak ada nombor rumah. Sebab-sebab mereka ini pada masa dahulu ialah tidak ada nombor rumah kerana mereka tidak memohon nombor-nombor rumah kerana mereka memikirkan bahawa mereka tinggal di luarbandar, tempat-tempat yang tidak ada kemudahan-kemudahan cukup dan mereka tidaklah perlu nombor-nombor rumah. Perkara-perkara ini telah timbul di kawasan saya di Kampong Baru, Padang Menora, yang mereka ini telah mendiami kawasan ini dari tahun 1946 dan hari ini rancangan pemasangan api dan air telahpun sampai dan mereka ini memohon untuk memasukkan api dan air dan pihak Lembaga Letrik Negara tidak boleh m e m a s a n g sedangkan pemasangan didalam rumah mereka telahpun dilaksanakan. Jadi pagi, petang, siang dan malam mereka memetik suis tetapi tidak ada api di dalam lampu kerana tidak mendapat

perhubungan. Dengan ini juga saya merayu supaya pihak Kerajaan Tempatan boleh memberi pertimbangan yang wajar di atas permohonan nombor-nombor rumah di kawasan-kawasan yang saya sebutkan tadi.

Tuan Speaker, tadi sahabat saya Encik Md Noor, wakil daripada Kawasan Tasek Glugor, telah menyentuh berkaitan dengan rumah-rumah haram. Perkara ini juga saya suka hendak membawa untuk pandangan dan untuk perhatian Kerajaan bahawa rumah-rumah haram yang didirikan di atas tanah-tanah Kerajaan itu mengikut undang-undang adalah salah dan orangramai pun tahu, tetapi oleh sebab rakyat kita ini miskin, hendak sewa rumahpun tidak larah dan tidak ada ongkos untuk menyewa rumah, mereka sanggup melakukan kesalahan. Tetapi saya suka menarik perhatian Dewan ini bahawa pihak Kerajaan patutlah mengawasi terlebih dahulu sebelum mereka didirikan dan memberi amaran. Jangan perkara itu telah berlaku dan rumah didirikan baru kita ambil tindakan. Ini, saya rasa, pihak orang-orang yang bertanggungjawab perlu menyiasat, menjaga dan mengawal. Kita mencegah lebih dahulu daripada perkara itu timbul, lebih baik. Setelah perkara itu timbul baru hendak mengambil tindakan dan baru hendak m e n j a l a n k a n undang-undang dan sebagainya, ini boleh menimbulkan berbagai-bagai kekeliruan kepada pendapat rakyat semua. Jadi saya menyeru pihak Kerajaan, bagi mengatasi masalah ini, pihak Kerajaan hendaklah menjalankan mengikut undang-undang. Kita rasa rakyat semua tidak

boleh lari daripada undang-undang, jadi dengan jalan ini pihak pegawai-pegawai yang bertanggungjawab sentiasa meronda, sentiasa mengetahui dimana, di tempat mana saja yang ada ura-ura orang-orang hendak mendirikan rumah-rumah haram ini dicegah terlebih dahulu sebelum dilaksanakan.

Saya suka membawa satu contoh di kawasan Bukit Mertajam di atas tanah Kerajaan iaitu tanah keretapi. Semasa orang ramai sedang menyukat kawasan kawasan tanah Kerajaan itu siapapun tidak pernah ambil peduli. Di depan rumah saya sendiri sehingga membawa parang lading berebut kerana hendak dapat tanah keretapi, siapapun tak peduli. Tapi, setelah rumah itu dah naik..... (gangguan).

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, saya ingat tanah keretapi tidak ada kaitan dengan pihak Kerajaan.

Ahli Kawasan Penanti (Encik Abdullah bin Mohamed): Terima kasih, Tuan Speaker. Jadi itulah saya menyeru kepada pihak yang berkenaan supaya mencegah terlebih dahulu sebelum mereka mendirikan rumah. Ini bolehlah mengatasi masalah setingan atas tanah itu.

Tuan Speaker, tertarik hati saya kepada pembangun lapanganterbang Bayan Lepas dan kita rasa rakyat Negeri Pulau Pinang sungguh bertuah kerana sebuah lapanganterbang yang besar diwujudkan di Negeri Pulau Pinang dan kita mempunyai keyakinan besar bahawa dengan wujudnya lapanganterbang yang besar ini, Kerajaan Pulau Pinang akan mendapat keuntungan yang

lebih besar melalui pelancungan, melalui penancangan-perancangan perindustrian dan disamping itu juga dapat mengujudkan peluang-peluang pekerjaan yang banyak, dapat mengujudkan peluang-peluang pekerjaan yang lebih. Tetapi, Tuan Speaker, di samping keadaan-keadaan ini akan timbul, akan ujud, saya merayu supaya rezeki yang melimpah melalui lapanganterbang ini akan dapat dikecap, akan dapat dirasa dan dinikmati oleh semua rakyat di Negeri ini terutama golongan-golongan yang ingin mengambil bahagian, dan perlulah pihak yang berkenaan menimbangkan dengan lebih baik peluang-peluang daripada kalangan Bumiputra. Kerana kita tahu dalam semua aspek mendapat rezeki di dalam Negeri kita ini, kalau kita tidak memberi peluang yang seadil-adilnya kepada tiap-tiap rakyat yang berbilang kaum, akan menimbulkan syak wasangka di antara satu sama lain dan boleh membangkitkan perasaan perkauman dan sebagainya. Jadi, di samping itu, peluang-peluang yang terdapat di dalam perkembangan lapanganterbang ini perlu dikaji dan dipertimbangkan untuk Bumiputra mengambil bahagian didalamnya.

Tuan Speaker, saya rasa cukuplah ucapan yang agak pendek dan sederhana.

Tuan Speaker: Tetapi banyak berkecek nampaknya.

Ahli Kawasan Penanti (Encik Abdullah Bin Mohamed): Tetapi dengan nada yang agak kuat sedikit di antara sahabat-sahabat yang lain, saya mengucapkan ribuan terima kasih dan menyokong Usul wakil daripada Kubang

Semang atas ucapan terima kasih kepada Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri Pulau Pinang.

Terima kasih.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Encik Teoh Kooi Sneah): Tuan Speaker, saya bangun untuk menyokong Usul mengucapkan terima kasih kepada Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri **atas ucapan yang berbahagia** kepada Dewan ini pada 20hb November, 1978.

Seperti Yang Berhormat-Yang Berhormat dan semua rakyat di Negeri Pulau Pinang sedar, di bawah pimpinan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri, Dr Lim Chong Eu, yang cekap dan dinamik, Pulau Pinang telah dapat membawa punca kemajuan sosial dan ekonomi. Telah diketahui, seperti satu Negeri model atau contoh, dan kami, sebagai warganegara, dan ahli kerajaan Barisan Nasional melahirkan penghormatan dan bangga terhadap kejayaan ini. Akan tetapi, kami jangan senang dan puas hati dan kami hendak berjuang untuk membawa kejayaan yang lebih besar dan berfaedah kepada semua rakyat di Negeri Pulau Pinang supaya mencapai satu masyarakat yang adil dan saksama.

Tuan Speaker, Pulau Pinang telah maju ke hadapan untuk mengatasi masalah-masalah pengangguran. Dengan kejayaan yang besar, kami telah mencapai satu matlamat bagi mengurangkan pengangguran dan kekurangan pekerjaan, di mana hari ini, kami telah menghadapi masalah kekurangan pekerja di setengah lapangan. Akan tetapi, Tuan Speaker, saya ingin

menegaskan di sini bahawa pengangguran dan kekurangan pekerjaan di Seberang Perai Selatan, terutamanya di ladang-ladang yang pecah dan kampung-kampung yang masih belum mendapat faedah dengan sepenuhnya, atas rancangan-rancangan pembaharuan dan perindustrian Kerajaan. Oleh itu, adalah perlu untuk membawa rancangan-rancangan perindustrian di daerah desa seperti Seberang Perai Selatan supaya keperluan pekerjaan dapat dicapai.

Di sinisaya ingin mengucapkan tahniah kepada Kerajaan Negeri dalam kegiatan meninggikan taraf hidup rakyat di luarbandar. Projek-projek pembangunan luarbandar seperti bekalan elektrik dan air, membina jalan-jalan dan taliair telah dilaksanakan di Seberang Perai Selatan tetapi adalah perlu kita mempertimbangkan masala-masala yang dihadapi bagi implementasi projek-projek Kerajaan itu. Sungguhpun rancangan elektrik dan air telah dilaksanakan di kampung-kampung, ramai penduduk masih tidak dapat menikmati bekalan-bekalan itu. Ini disebabkan rumah-rumah mereka tidak bernombor dan telah dianggapkan sebagai rumah haram.

Banyak rumah dalam kategori ini, iaitu rumah haram telah dibina sebelum kawalan pembangunan dilaksanakan pada tahun 1971, dan rumah-rumah haram itu tidak dapat menunaikan keperluan-keperluan Undang-Undang Kecil Bangunan, seperti rumah-rumah yang telah didirikan atas tanah yang mana tuan tanah telah meninggal dunia dan kebenarannya tidak didapati dan sebagainya. Oleh sebab polisi itu, projek-projek letrik dan air tidak dapat dilaksanakan dengan se-

ratus pentus di Seberang Perai Selatan sebab terdapat banyak rumah yang dianggap haram dan oleh itu saya merayu kepada Kerajaan Negeri supaya bekalan elektrik dan air dapat diberi kepada semua rumah-rumah untuk kepentingan persekohan kanak-kanak dan dari segi kesihatan penduduk-penduduk.

Tuan Speaker, saya ingin memberitahu Dewan ini atas kekurangan penyelarasan di antara Pejabat Tanah dengan jabatan-jabatan atau agensi-agensi Kerajaan dalam perlaksanaan projek-projek pembangunan luarbandar. Banyak projek pembangunan luarbandar seperti projek letik, taliair dan pembinaan jalan-jalan di luarbandar telah ditangguhkan oleh sebab kelambatan dalam pembayaran gantirugi. Untuk mengatasi masalah ini, pentadbiran dalam Pejabat Tanah mestilah dimudahkan untuk menemui cabaran pembangunan di Daerah Seberang Perai Selatan.

Pemberian Tanah untuk penduduk-penduduk di Perkampungan Baru dan di kampung-kampung tidak dijalankan dengan berkesan bagi menemui hasrat-hasrat penduduk-penduduk itu oleh kerana ada kegiatan-kegiatan yang tidak sihat diamalkan dalam Pejabat Tanah.

Tuan Speaker, saya ingin juga membawa perhatian Dewan ini ke atas kelulusan Lesen Tumpangan Sementara (T.O.L) bagi tanah tepi sungai dan laut untuk menanam kerang. Baru-baru ini saya mendapati bahawa Kerajaan Negeri tidak akan mengeluarkan lesen-lesen T.O.L. bagi tahun 1979 sebab Majuikan berkehendakkan tanah tersebut bagi menanam kerang.

Perbuatan ini dalam pandangan saya merupakan "Robbing Paul to pay Peter" atau merompak Paul untuk membayar Peter dan ini tidak selaras dengan dasar Rancangan Malaysia Ketiga serta Dasar Ekonomi Baru sebab Malaysia sebagai satu Negara yang bebas (free enterprise), kita tidak boleh membayar dengan tujuan Kerajaan secara *autocracy*. Dalam pandangan yang ikhlas saya, masih ada banyak tanah di tepi laut yangmana Majuikan boleh membangunkan dan bukan mengambil alih tanah-tanah yang telah dipunyai oleh nelayan-nelayan dalam ternakan kerang. Memandangkan modal-modal yang telah dilabur oleh nelayan-nelayan, tindakan itu yang tidak diperlui oleh Majuikan akan mencipta frustrasi dan kekecewaan antara nelayan-nelayan yang terlibat.

Tuan Speaker, saya sangat gembira perlaksanaan projek-projek rumah murah di Seberang Perai Selatan, oleh Kerajaan Negeri dan saya ingin menggesa Kerajaan Negeri memberi keutamaan atau *preferences* dan pertimbangan dahulu kepada penduduk-penduduk Perkampungan Wellesley dan juga Kampung baru, Simpang Empat. Penduduk-penduduk di Kampung Wellesley telah dipindah ke perkampungan itu oleh kerajaan pada masa *Emergency* (Darurat) tetapi dukacita dimaklumkan bahawa mereka masih duduk di atas tanah yang tidak dipunyai oleh Kerajaan. Mereka tidak dapat menikmati segala projek-projek yang dijalankan oleh Kerajaan Negeri dan keadaan perkampungan itu dari segi kesihatan adalah amat buruk dan tidak ada jalan-jalan yang elok. Penduduk-penduduk di situ terlebihnya buruh kasar dan

penoreh getah, tidak mampu membeli lot-lot perumahan yang mereka menduduki daripada tuan punya tanah dan masalah ini telah berbangkit atas kesalahan Kerajaan dahulu sebab tidak mengambil alih tanah itu serta menggazetkan tanah itu sebagai kawasan perkampungan baru apabila penduduk-penduduk dipindahkan ke situ.

Begitu juga penduduk-penduduk Perkampungan Baru, Simpang Empat, segala projek-projek dan peruntukan bagi membawa kemudahan-kemudahan dan kemajuan kampung ini tidak dapat dijalankan sebab tuan-punya tanah tidak benarkan. Contohnya, Timbalan Menteri perumahan dan Perkampungan telah memberi bantuan memperbaiki mesjid di situ, tetapi peruntukan ini terpaksa ditarik balik oleh Kerajaan kerana tuan-punya tanah tidak benar. Begitu juga, penduduk-penduduk di kampung ini berkehendak memperbaiki rumah-rumah yang rosak, tetapi kebenaran tidak dapat diberikan oleh tuan tanah. Pokok kelapa yang merbahaya pun tidak dimusnahkan sebab tuan tanah tidak benar. Oleh yang demikian saya merayu Kerajaan Negeri mempertimbangkan permohonan penduduk-penduduk di kedua-dua perkampungan itu untuk rumah murah dengan bertimbang rasa supaya mereka mendapat satu tempat perlindungan, satu *shelter* yang mereka itu mampu mendapati.

Akhir sekali, Tuan Speaker, berkenaan projek-projek Rancangan Malaysia Ketiga, saya dapati peruntukan diberi oleh Kerajaan Persekutuan kepada Negeri Pulau Pinang adalah paling rendah sekali kalau dibandingkan dengan negeri-

negeri yang lain sebab negeri Pulau Pinang dianggap sebagai negeri paling-paling maju. Akan tetapi, Tuan Speaker, kawasan-kawasan di Seberang Perai seperti Seberang Perai Utara, Seberang Perai Selatan khasnya kampung-kampung, ladang-ladang dan perkampungan baru adalah kurang maju lagi. Sebab itulah, saya menggesa Kerajaan Negeri supaya mengemukakan permintaan seperti bantuan-bantuan yang akan diperolehi di bawah kajian semula separuh penggal untuk peruntukan tambahan yang lebih besar-besaran.

Sekian, Terima kasih.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Zabidi bin Haji Ali): Tuan Speaker, saya ingin mengambil bahagian dalam ucapan terima kasih ke atas ucapan yang disampaikan oleh Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri Pulau Pinang kelmarin dan ucapan itu ialah berkenaan kemajuan yang dicapai oleh Negeri Pulau Pinang maka saya juga mengucapkan terima kasih.

Tuan Speaker, saya ingin bercakap berkenaan dengan sektor penanam padi. Penanam padi di Negeri ini, saya nampak telah ketinggalan daripada Negeri lain terutamanya di Negeri Selangor kerana taliair di sana telah dibuat begitu moden sekali yangmana kita hari ini di Negeri Pulau Pinang yang saya tahu semenjak tanaman padi sekali setahun tidak ada perubahan berkenaan dengan taliair dan perairan.

Taliair yang ada di Seberang Perai Utara telah dibina semenjak British dulu hingga hari ini patut diperbaiki cara yang sempurna, penanam-penanam padi memberitahu tentang masalah-

masalah buang air dan pengairan, dan jalan-jalan di dalam kawasan-kawasan tanaman padi. Maka penanam padi ini begitu sukar hendak mengeluarkan hasil padi mereka untuk dijual. Saya telah dipandu oleh beberapa orang penanam padi di beberapa kawasan di Seberang Perai ini menunjukkan bahawa jalan-jalan di dalam kawasan-kawasan itu boleh dikatakan amat sukar sekali untuk dibawa keluar padi. Dengan sebab itulah kos untuk penanam memotong dan membawa padi keluar telah meningkat hingga \$150.00 serelong upahanya.

Tuan Speaker, selain daripada masalah jalan, masalah taliair, yangmana saya suka sentuhkan ialah dalam Mukim 4 dan Mukim 5 di Seberang Perai Tengah, misalnya parit pembuangan air, atau sistem buang air itu sangat tidak baik. Kalau kita katakan bahawa perkara ini belum lagi Kerajaan atasi pada masa yang lampau parit buang air ini sempurna dan air dapat dikeringkan dengan senangnya. Tapi hari ini tidak. Sebabnya ialah kerana kurang diberi perhatian dan kurang tindakan diambil untuk mengatasi kesulitan yang dihadapi. Oleh itu 1,000 ekar lebih tanah yang tidak dapat diusahakan berpunca dari sistem taliair yang tidak sempurna. Jadi kita tidaklah menafikan apa-apa yang dikatakan oleh petani kerana kita hari ini telah mengadakan penanaman padi dua kali setahun. Taliair ini dibuat semasa tanaman padi sekali setahun. Jadi dengan taliair yang sekali setahun ini maka tidak sesuai lagi bagi tanaman dua kali setahun, sebab bila dua kali setahun air tidak pernah kering di dalam bendang, maka dengan sebab itu tanah menjadi lumpur tidak

dapat ditanam padi. Akhirnya tempat itu ditinggalkan oleh petani dan menjadi sarang tikus, dan tikus pun menyerang kawasan lain yang berdekatan dengan sawah tersebut.

Tadi ahli-ahli Barisan ada mengatakan bahawa Kerajaan adalah tidak adil. Saya suka meminjam perkataan itu juga mengatakan dalam hal ini Kerajaan tidak adil kerana tidak memberi perhatian yang bersungguh-sungguh kepada petani. Hari ini penanam padi di Seberang Perai Tengah telah menderita tiga tahun dan telah meninggalkan tanaman padi dan mencari kerja lain. Berapa banyak mereka-mereka yang telah hilang mata pencarian dan menanggung penderitaan kesukahan dan sebahagian dari mereka telah masuk bekerja di kilang dan sebagainya. Jadi sepatutnya tidaklah patut dibiarkan berlanjutan perkara ini.

Saya masih ingat apa yang telah disuarakan oleh Wakil Telok Bahang dalam Dewan ini bahawa di Balik Pulau juga kawasan tanaman padi telah menjadi rang beberapa tahun lamanya, tidak dapat dibetulkan. Taliair yang ada di situ ialah taliair semenjak pemerintahan British dulu, tidak ada pembaharuan sama sekali.

Tuan Speaker: Adakah benar, Yang Berhormat, tidak ada pembaharuan?

Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Zabidi bin Haji Ali): Tidak ada pembaharuan secara seluruh. Sedikit-sedikit memang ada, memang ada rancangan taliair diajukan oleh Kementerian di mana saya ucapkan terima kasih, tetapi tidak begitu sempurna macamanaya yang dilakukan di Selangor sebab di

sana dimodenkan dan disesuaikan dengan penanaman padi dua kali setahun.

Tuan Speaker, masalah penanaman padi ini satu masalah yang saya nampak masalah yang rumit atau berat. Di mana juga negeri yang ditanam padi dua kali setahun, maka akan timbul macam-macam masalah, di antaranya masalah tidak dapat tanam padi sama dalam satu kawasan, dalam satu yunit. Ini ialah berpunca dari tanaman dua kali setahun. Nampaknya Kerajaan Pusat tidak bertanggungjawab kerana tidak membuat kajian yang sepenuhnya macammanakah cara supaya dapat dikeringkan air daripada satu kawasan ke satu kawasan sebab kita tahu tenaga buruh sangat kurang. Jadi amat perlu bahawa satu kawasan itu dapat dikontrol, membekal air dan keringkan air, supaya jadi sistem taliair yang sempurna.

Selain daripada itu, Tuan Speaker, pihak-pihak Jabatan berkenaan kurang ambil perhatian, kurang mengawasi dalam masalah kaum penanam padi ini. Baru-baru ini saya pergi ke kawasan-kawasan saya dan lain-lain kawasan dan saya dapati mereka menderita dengan serangan tikus, menderita dengan penyakit padi, menderita dengan serangan cenangau dan sebagainya hingga hasil padi telah merosot dari sepatutnya. Manakala pendapatan padi merosot, maka sudah tentu penanam padi akan menanggung kerugian yang banyak.

Sebagai contoh, ada seorang penanam padi. Saya menceritakan bahawa dia kehilangan 3 ekor lembu dengan sebab tiada modal untuk menanam padi. Ia menjual

lembu untuk tanam padi lebihkurang 3-4 ekar, tetapi padi tidak jadi. Tambah modal lagi sampai tiga ekor, akhirnya ditinggalkan tanaman padi itu dan dia buat kerja lain. Begitu penderitaan yang diterima oleh penanam-penanam padi.

Pegawai-pegawai berkenaan sepatutnya hendaklah melawati kawasan-kawasan padi ini dan bertanya orang-orang kampung. Resmi orang-orang Melayu, kalau marah atau dia sakit tak suka menyampaikan kepada orang lain; ia sanggup menderita, hanya bercakap di kedai kopi bercerita sesama sendiri tapi tidak sanggup sampaikan kepada Kerajaan. Inilah satu masalah yang Kerajaan tidak dapat merekodkan segala penyakit padi dan sebagainya, cara mereka adalah begitu tidak memuaskan, boleh dikatakan mereka adalah orang tidak terpelajar. Sepatutnya jabatan-jabatan Kerajaan perlu mengawasi dan pergi menjumpai mereka itu untuk bertanya dan sebagainya kerana Kerajaan atau Jabatan Pertanian tahu bahawa rekod hasil padi dalam Negeri Pulau Pinang ini telah merosot.

Saya masih ingat pada masa lampau ada hasil yang terbaik sekali di Pulau Pinang ini iaitu di Bukit Mertajam dan Seberang Perai Utara dan sinilah yang menjadi contoh tanaman padi dua kali setahun yang dijalankan di seluruh Malaysia. Tanaman padi dua kali setahun itu telah dibawa oleh Kerajaan Jepun dan manakala masuk Kerajaan British dihalang tanaman padi dua kali setahun dengan kerana rekod yang disimpan oleh Jabatan pertanian mengatakan padi Taiwan ini tidak dapat hasil. Tapi sebenarnya bukan tidak dapat

hasil, kerana penanam padi terpaksa sembunyikan padi yang didapati untuk mekanan. Jika ia tahu diambil habis, sebab itu ia tinggal seguni dua guni untuk benih tanaman. Jadi mereka terpaksa sembunyikan padi ini dan melaporkan bahawa padi tidak dapat. Maka dengan rekod itulah digunakan oleh pemerintah British dulu, dihalangkan tanaman padi Taiwan. Tapi penduduk-penduduk kampung Pertama dan Bukit Merah yang terdiri dari orang-orang Melayu dan orang Cina telah meneruskan tanaman padi ini walaupun mengalami kesulitan. Maka dengan tanaman padi di sinilah ia membiak ke seluruh Malaysia termasuk Sabah dan Serawak. Oleh itu sangatlah patut Kerajaan mengambil perhatian yang bersungguh-sungguh masalah petani di Negeri Pulau Pinang ini kerana mereka itulah pelupur penanam padi dua kali setahun.

Tuan Speaker, dimasa yang lain saya melawat ke kawasan saya sekalipun disaat-saat yang saya terangkan baru-baru ini beberapa banyak titi simen yang patah tidak dibaiki dan mereka petani-petani minta saya laporkan. Titi mustahak untuk mengeluarkan padi. Mereka mengeluarkan padi dengan motorsikal atau basikal. Kalau titi yang patah bagaimana mereka hendak lalui. Ini yang musykil sekali.

Tuan Speaker: Ia tidak mengadu kepada Wakil Rakyat, Yang Berhormat?

Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Zabidi bin Haji Ali): Ia mengadu kepada saya, jadi mengesyurkan atau mencadangkan di sini bahawa Jabatan Parit Taliair hendaklah sentiasa

pegawai-pegawai melawat di mana titi itu rosak supaya dapat dibaiki. Jangan sampai titi itu langsung musnah kerana ini akan memakan perbelanjaan yang banyak, tapi kalau *repair* semasa ia rosak sedikit tentulah lebih mudah.

Sekarang ini saya dapati satu titi yang di repair dua tahun dulu, hari ini sudah rosak disamping titi yang lain, jadi maknanya bebanan Kerajaan bertambah berat oleh kerana kecuaiannya pegawai-pegawai ini dan saya cadangkan supaya titi-titi ini dituliskan nombor, sebab bila dikemukakan untuk diambil tindakan pada masa yang lampau, pegawai-pegawai berkenaan tidak tahu titi mana satu, maka dibaiki titi yang lain. Kadangkala titi-titi ini sampai dua tahun tidak dibaiki. jadi orang-orang kampung melalui jalan-jalan yang menyukat dan itulah yang saya syurkan di sini.

Selain daripada itu, Tuan Speaker, masalah penanam padi ini ialah masalah kaum miskin. Kerajaan cuba hendak basmikan kemiskinan maka amat tepat sekali Kerajaan gunakan usaha, gunakan peruntukan hendak basmikan kemiskinan, curahlah bantuan kepada pesawah-pesawah padi kerana kaum Bumiputra ini hanya mencari makan, kais pagi makan kais petang makan kerana mereka kebanyakannya bekerja di atas tanah sewa, sedangkan mereka diperas oleh tuan tanah disamping yuran-yuran lain. Saya percaya Kerajaan telah menubuhkan Lembaga Pertubuhan Peladang.

Tuan Speaker: L.P.P., ya.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Zabidi bin Haji Ali): Jad Lembaga ini juga tidak dapat

mengatasi masalah penanam padi ini ialah masalah asas. Lembaga Pertubuhan Peladang boleh beri pinjam kredit untuk beli jentera dan sebagainya, tapi manakala padi tak jadi, kerana sistem taliair yang tidak baik mereka tidak boleh dibayar, kredit itu jadi kali kedua Lembaga tidak bagi pinjaman lagi. Jadi dengan itu orang tengah masuk. Jadi itulah perkara-perkara yang sulit yang dihadapi oleh penanam-penanam padi dan caya cadangan pehak MARDI hendaklah menyiasat membaiki dan menyesuaikan tanaman padi itu pada masa yang sesuai kerana hari ini masalah yang berat sekali ialah masalah hujan. Kalau ambil padi dalam musim hujan, maka hampir 30% daripada hasil rosak. Jadi saya syorkan di sini, pihak yang bertanggungjawab patutlah mengkaji cara-cara menggunakan mesin memotong padi. Hari ini ada jentera dapat digunakan di Kedah dan sebagainya. Jadi kalau tanah sawah itu dapat disesuaikan dengan dua kali setahun dan dapat dikeringkan, saya percaya mesin dengan lebih memuaskan.

Tuan Speaker, selain daripada itu saya suka menyuarakan di sini iaitu rancangan-rancangan pembangunan yang dijalankan oleh Kerajaan dan sebagainya patutlah diberi pertimbangan yang sesungguhnya kepada Bumiputera kerana Bumiputera ini tidak mempunyai tanah dan kalau mereka hilang sekeping tanah maka mereka tak dapat mengganti tanah yang lain, kecuali mereka berpindah ke negeri lain. Jadi saya telah pun dapat tahu banyak Bumiputera yang telah terlibat dalam rancangan-rancangan pembangunan apabila tanah mereka diambil. **Janganlah hendaknya**

pembangunan ini membebankan Bumiputera yang miskin. Dan tapak-tapak tanah Kerajaan yang diduduki oleh Bumiputera misalnya, manakala dibuat pembangunan mereka terpaksa tinggalkan tempat itu dan mereka tak dapat duduk di rumah-rumah yang dibuat oleh Kerajaan kerana tiada wang. Jadi dengan itu mereka terpaksa terlibat dengan rumah haram. Jadi membuat rumah haram bagi bumiputera ataupun orang miskin ini bukanlah mereka berhasrat hendak mencerobohi tanah-tanah Kerajaan atau pun tidak mahu mengikut undang-undang, tetapi terpaksa mereka buat macam seorang yang lapar, terpaksa dia menyamun untuk m e n d a p a t makanan mereka menanggung keluarganya. Begitulah keadaan orang-orang miskin tadi.

Saya harap dalam hal ini Kerajaan hendaklah mengkaji dengan teliti dan halus supaya orang yang tinggal di rumah haram itu janganlah diusir dengan sewenang-wenangnya saja. Saya telah mendapat tahu bahawa B a n d a r a y a Kuala Lumpur telah mengadakan peruntukan banyak untuk memproseskan penduduk-penduduk rumah haram ini. Saya harap Kerajaan Pulau Pinang juga akan mengadakan peruntukan supaya penduduk-penduduk rumah haram ini diproseskan supaya diadakan tempat. Di Kuala Lumpur akan dibuat rumah yang banyak, jadi begitulah juga di Pulau Pinang sebagai langkah sementara waktu.

Tuan Speaker, selain daripada itu adalah perkara berhubung dengan J a b a t a n-J a b a t a n Kerajaan. Saya sukalah menyebutkan di sini bahawa sebagai mana disuarakan oleh saudara saya yang lain tadi bahawa

sesuatu aduan atau perkara yang disampaikan ke pihak berkenaan hal itu amatlah lambat mendapat jawapan yang sempurna. Ini hingga menjadi satu masalah kepada orang kampung mengatakkan bahawa Kerajaan hanya melayankan orang-orang yang berada tetapi orang yang miskin tidak dilayani. Saya percaya Kerajaan tidak bersalah, tapi pegawai-pegawai yang berkenaan itu tidak ingin menyelesaikan masalah itu dengan mudah sehingga satu masalah yang dikemukakan mengambil masa berbulan-bulan, setahun dan lebih lagi. Kadang-kadang masalah itu hilang begitu sahaja, dan orang itu pindah ke lain tempat atau sebagainya.

Tuan Speaker, saya tidak ingin bercakap panjang kerana apa yang disebut-sebutkan tadi ialah perkara atau masalah yang tidak disebutkan oleh rakan-rakan saya, kerana tidaklah berfaedah menyebutkan perkara yang telah disebutkan oleh rakan saya; hanya membuang masa. Jadi oleh itu saya hentikan ucapan saya di sini.

Terima kasih.

Ahli Kawasan Pengkalen Kota (Encik C.Y. Choy): Yang Berhormat Tuan Speaker, saya bangun untuk menyokong Usul Yang Berhormat Tuan Haji Mohd Noor bin Haji Bakar, Ahli Kawasan Kubang Semang.

Saya dengan segala hormatnya mengucapkan terima kasih kepada Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri Pulau Pinang atas lapaz ucapannya yang disampaikan kepada Dewan yang mulia lagi berbahagia ini.

Dalam perenggan 26 ucapannya itu, Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri menyaya-

takan bahawa pihak Kerajaan senantiasa menyokong kegiatan-kegiatan semua pertubuhan sosial dan sivik. Akan tetapi tidak disebut pun mengenai kelab-kelab perkhidmatan sosial yang disokong oleh sebilangan besar dari rakyat kita yang telah menyumbang sebegitu besar khidmat sivik untuk menyara keperluan orang-orang yang miskin, yang daif, yang malang dan yang tua-tua yang terdapat di kalangan masyarakat kita. Dalam perkara ini pihak Kerajaan patut sekali mengambil peranan yang utama dengan mengagihkan lebih banyak lagi wang kepada yayasan-yayasan amal.

Sebagai contoh saya merujuk kepada Rumah Jubili Untuk Orang-orang Tua di Sungai Dua. Rumah ini adalah sebuah rumah orang-orang miskin, daif dan berumur lanjut untuk semua kaum dan bangsa. Rumah ini telah diselenggarakan oleh sebuah pertubuhan amal lebih daripada 30 tahun. Oleh kerana kekurangan wang maka para penghuni yang tinggal di Rumah ini hidup dalam keadaan yang amat menyedihkan dan melarat. Rumah Jubili ini mempunyai 106 buah pondok. Kira-kira 210 orang tinggal di dalamnya. Dalam senarai tunggu (waiting list) untuk tinggal di Rumah ini terdapat lebih daripada 200 permohonan.

Oleh kerana Rumah Jubili ini bertapak pada sebidang tanah luasnya 22 ekar maka ada tempat yang cukup untuk mengikat lebih banyak lagi pondok. Adalah diharapkan bahawa badan-badan kebajikan, pertubuhan-pertubuhan amal, para dermawan serta juga orang-orang ramai yang budiman akan men-

derma dengan murah hati terhadap usaha mengikat lebih banyak lagi pondok yang mana boleh dinamakan dengan nama pendermanya kalau mereka itu suka. Adalah juga diharapkan agar para penyokong Rumah Jubili ini akan terus mendermakan wang tunai ataupun barang untuk penyaraan para penghuni Rumah ini.

Tuan Speaker, sebagai penutup saya merayu Jabatan Kebajikan Masyarakat yangmana adalah juga satu Agensi Kerajaan Persekutuan dan Lembaga Kebajikan Pusat supaya menambah lagi pemberian tahunan bagi Rumah Jubili untuk orang Tua-tua ini.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, saya bangun hari ini oleh kerana mengambil bahagian dalam perbincangan ucapan Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri Pulau Pinang.

Saya ada baca ucapan Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri. Dalam ucapan beliau, apa yang ada Tuan Yang Terutama ada cakap, cakapan itu puji Kerajaan Negeri Pulau Pinang juga. Puji Kerajaan Negeri Pulau Pinang di bawah pimpinan Dr Lim Chong Eu, Ketua Menteri Pulau Pinang. Dukacita, Tuan Speaker, apa yang dalam ucapan ini ada apa yang dibuat oleh Kerajaan Negeri Pulau Pinang tetapi kesilapan-kesilapan Kerajaan Negeri Pulau Pinang tidak ada dalam ucapan ini.

Dalam ucapan beliau, Tuan Yang Terutama Negeri Pulau Pinang ada berucap Barisan Nasional mendapat mandat yang kuat dalam pilihanraya Umum baru-baru ini. Jikalau kami melihat apa yang telah jadidalam

Pilihanraya Umum, Tuan Speaker, kami boleh melihat ini: Dalam Pilihanraya ini Parti Gerakan, iaitu Parti yang dipimpin oleh Ketua Menteri Pulau Pinang, bukan menang dengan majority yang kuat. Tuan Speaker, kami semua tahu ahli dari Kawasan Padang Kota menang oleh kerana mendapat majority sebanyak 800 undi.

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr Ong Hean Tee): Awak sendiri, 500 sahaja.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tidak apa. Sekarang Parti Pembangkang ada tujuh orang, dan lima orang darinya adalah dari D.A.P.

Tuan Speaker: Saya harap janganlah jadi ucapan politik. Boleh bahaskan ucapan Tuan Yang Terutama, tapi janganlah dibahaskan dari segi politik. Dewan ini sebagai Dewan perbincangan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Itu betul, Tuan Speaker, saya tidak bermain politik dalam Dewan ini. Tetapi apa yang ada benar, itu saya kena bagi penjelasan. Apa yang Tuan Yang Terutama ada ucapkan dalam ucapan adalah tidak betul. Itu adalah kewajipan saya sebagai Ahli Kawasan Bukit Glugor. Apa yang tidak betul, saya kena bagi penjelasan supaya terang

Tuan Speaker, Barisan Nasional menang dalam Pilihanraya Umum baru-baru ini oleh kerana tidak ada rapat umum dalam pilihanraya. Tuan Speaker, rapat umum sudah diharamkan oleh kerana itu parti(ganguan).

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, saya ingat soal rapat umum ialah kuasa Kerajaan Pusat. Jadi eloklah perkara ini yang Berhormat bawa dalam Parlimen.

Ahli Kawasan Tasek Glugor (Encik Md Noor bin Ahmad): Tuan Speaker, selain daripada kuasa Kerajaan Pusat, ianya juga adalah kuasa *Suruhanjaya Pilihanraya*, bukan kuasa Kerajaan Negeri Pulau Pinang.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Bolehkah saya timbulkan perkara itu, Tuan Speaker?

Tuan Speaker: Tetapi kalau Yang Berhormat hendak timbulkan masalah yang berbau politik, saya tidak benarkan. Minta maaf.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, ahli-ahli Barisan Nasional ada bangun hari ini puji pimpinan Ketua menteri Dr Lim Chong Eu. Dukacita, Tuan Speaker, saya tidak boleh puji apa yang dibuat oleh Ketua Menteri Pulau Pinang.

Tuan Speaker: Ya. Itu hak Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, saya bagi satu contoh. Selepas hari penamaan dalam *Pilihanraya Umum* pada 21hb Jun, 1978, di Kawasan Jelutong iaitu Jelutong Timor ada dibina lebih-kurang 100 rumah haram. Tuan Speaker, masa itu masa kempen *Pilihanraya Umum*. Kerajaan ada tahu 100 rumah yang didirikan dibina di kawasan

itu. Kerjaan tentu ada tahu. Pegawai-pegawai Pejabat Tanah tentu ada ronda di sana, tentu ada tahu apay ng tibat di sana. Tuan Speaker, apa tindakan tidak diambil oleh Pejabat Tanah ini atau Kerajaan Pulau Pinang? Apa yang saya tahu, Tuan Speaker, Ketua Menteri pun ada pergi ke kawasan itu. Masa itu masa kempen membantu Ahli Kawasan Sungai Pinang. Apa yang saya tahu, apa yang saya faham, Ketua Menteri ada lihat apay angada di kawasan itu masa kempen itu. Apa yang saya difahamkan, Tuan Speaker, dalam satu ceramah Ketua Menteri pun ada bertahu kepada penduduk-penduduk di kawasan itu jika ada apa-apa masalah boleh mari ke rumahny a. Tuan Speaker, apa yang jadi selepas itu sudah menjadi satu skandal di Pulau Pinang. Tuan Speaker, selepas *Pilihanraya Umum*, Kerajaan terus ambil tindakan. Tindakan ini terus meruntuh, menushahkan rumah-rumah haram ini di Kawasan Sungai Pinang. Saya mahu tanya ini, Tuan Speaker, kepada Ketua Menteri: Kenapa tidak ambil apa-apa tindakan masa kempen itu? Tuan Speaker, Kerajaan tidak ada ambil apa-apa tindakan masa itu oleh kerana mahu menang juga. Bila menang masa itu juga ambil tindakan. Kenapa pegawai-pegawai di dalam Pejabat Tanah tidak ambil apa-apa tindakan. Barangkali makan rasuah, tidak mahu ambil tindakan. Tetapi, Tuan Speaker, apa yang dibuat oleh Kerajaan itu tidak adil. Kalau apa yang dibuat oleh orang-orang ini yang ada bina rumah haram — ada pilihanraya atau tidak pilihanraya, tidak kira. Itu jadi satu *principle* — teruskena ambilitindakan. Jika tidak ada ambil tindakan selepas *Pilihanraya* itu, mana boleh? Tentu mahu ambil tindakan.

Tuan Speaker, masa itu masa bila tindakan dijalankan, saya pun ada pergi ke tempat ini. Saya pun ada merayu kepada pegawai-pegawai di situ, bagi peluang kepada mangsa-mangsa ini cari tempat lain barangkali dan bagi mereka duduk di tempat itu. Tuan Speaker, bukan pegawai-pegawai dari Pejabat Tanah sahaja ada hadir di sana. F.R.U., Polis dan anggota-anggota lain juga ada di sana. Jadi, satu peristiwa *strong-arm tactic* ada digunakan oleh Kerajaan Pulau Pinang. Tuan Speaker, masa itu apa yang saya lihat bila tindakan ada diangkat oleh pegawai-pegawai, perkara ini jadi satu perkara yang malu. Di sana ada orang-orang tua, orang-orang perempuan, budak-budak kecil ada keriau dan menangis di sana, tetapi pegawai-pegawai ini tidak ada apa-apa — terus ambil tindakan runtuh rumah itu. Tapi saya tanya ini, Tuan Speaker. Adakah kerajaan pakai keadilan dalam perkara ini, Tuan Speaker?

Tuan Speaker, satu hari ada 6 orang. 5 orang perempuan dan satu jantan.

Tuan Speaker: Orang laki-laki.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Laki-laki. Minta maaf, Tuan Speaker. Terima kasih. 6 orang ini ada pergi ke rumah Ketua Menteri Pulau Pinang oleh kerana mahu berbincang, barangkali mahu merayu kepada Ketua Menteri supaya jangankan tindakan masa itu. Tuan Speaker, bila 6 orang ini pergi ke rumah Ketua Menteri, di sana keenam-enam orang itu kena tahan. Apa yang saya faham, Tuan Speaker, masa itu pintu *gate* rumah Ketua Menteri tidak tutup. Tidak ada pun *guard* di sana atau orang jaga. Enam-

enam orang ini masuk dalam rumah Ketua Menteri oleh kerana mahu berbincang. Apa yang saya faham, Tuan Speaker, Ketua Menteri atau kakitangan dalam rumah Ketua Menteri barangkali ada talipon Polis. C.P.O. Pulau Pinang terus pergi ke tempat ini dan terus tangkap enam orang ini. Tuan Speaker, masa itu saya pun ada di sana selepas enam orang ini kena tangkap. Saya merayu kepada C.P.O. Encik Hamid. Saya merayu dan bercakap jangan, jangan tangkap kerana orang ini orang tua

Tuan Speaker: Tadi Yang Berhormat kata dapat tahu. Sekarang sendiri tengok?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Saya ada di sana selepas mereka kena tangkap. Selepas kena tangkap, saya ada di sana.

Tuan Speaker, C.P.O. pun tidak mahu lihat perkara ini dengan adil. Apa yang dia jawab kepada saya ialah ini perkara jenayah, mana boleh enam orang ini masuk ke rumah Ketua Menteri Pulau Pinang. Ini sudah menjadi satu kesalahan besar mengikut undang-undang.

Ahli Kawasan Tasek Glugor (Encik Md Noor bin Ahmad): Beritahu lebih dahulu, tidak? ?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, Ahli Kawasan Tasek Glugor mahu kacau.

Apa yang saya cakap tadi, Tuan Speaker, keenam-enam orang ini terus pergi ke Balai Polis. Saya merayu kepada C.P.O., saya sendiri boleh bawa pergi ke Balai Polis. Tapi C.P.O. kata tidak boleh.

Dia sendiri mahu berkas, sendiri mahu tangkap dan hantar ke Balai Polis.

Di Balai Polis, Tuan Speaker, ini kejadian lebih-kurang pukul 5.30 petang sampai 1.00 pagi, laporan tidak dihantar oleh pegawai polis ke Balai Polis. Bila saya tanya, perkara ini perkara kecil, fasal apa mahu lanjutkan masa sampai jam 1.00 pagi? Ini perkara besar, pegawai ini tidak ambil tindakan. C.P.O. pun tidak ada bagi arahan lagi. Tuan Speaker, lepas itu enam orang ini, saya ingat, tiga kali hadir di Mahkamah oleh kerana polis ada beritahu ada tuduhan atas enam orang ini. Tuan Speaker, enam orang ini hadir tiga kali. Selepas itu pegawai polis kata kepada enam orang ini: Tuan D.P.P. ada cakap tidak mahu angkat apa-apa tindakan. Boleh balik'.

Tuan Speaker, itu bukan ke adlan. Apa yang Ketua Menteri Pulau Pinang buat dalam perkara ini adalah tidak adil. Tidak adil oleh kerana D.P.P. pun ada cakap dalam perkara itu tidak ada apa-apa kes alahan. Oleh kerana itu enam orang ini sudah bebas. Itu betul. Sudah bebas, boleh balik rumah. Tetapi apa yang telah jadi? Duduk di Balai Polis sampai pukul 1.00 pagi dan hadir di Mahkamah sampai tiga kali. Siapa mahu bayar, dan siapa yang bertanggungjawab? Tuan Speaker, orang yang bertanggungjawab ini ialah Ketua Menteri Pulau Pinang. Apa yang jadi dalam perkara ini, saya ingat jadi satu perkara malu.

palsu. Tuan Speaker, Ahli dari Kawasan Sungai Pinang ada cakap. Apa yang dia ada cakap ada dalam surat khabar. Dia buat tuduhan bahawa MP Jelutong atau Ahli Dewan Rakyat Jelutong yang jadi orang belakang dalam perkara rumah-rumah haram yang ada di tempat itu.

Tuan Speaker: Tuduhan ini dibuat dalam Dewan ini atau di luar Dewan?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Di luar Dewan.

Tuan Speaker: Saya ingat Yang Berhormat boleh buat di akhbar. Jadi tuduhan bukan dibuat dalam Dewan ini.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Itu betul. Bukan di dalam Dewan ini. Jadi apa yang saya maksudkan ialah ahli-ahli dalam Dewan ini semua ada tugas. Oleh kerana itu jangan buat tuduhanyang tidak ada apa-apa isi. Tuduhan yang serius macam itu. Saya ada beri satu peluang kepada Ahli Kawasan Sungai Pinang. Saya ada bagi tahu tarik balik. Saya ada cakap tarik balik. Jangan cakap apa yang tidak betul, apa yang tidak benar. Tetapi sampai hari ini, Tuan Speaker, dukacita Ahli Kawasan Sungai Pinang ini dalam kawasan Jelutong. (gangguan)

Tuan Speaker: Sempitlah, atau border.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Bukan border, satu kawasan dalam Parlimen Jelutong. Kami berdua kena kerjasama, Tuan Speaker. Kerjasama oleh kerana orang-

Tuan Speaker, Ahli dari Kawasan Sungai Pinang dalam perkara ini pun ada buat tuduhan. Tuduhan-tuduhan serius. Tuduhan yang tidak ada apa-apa isi. Tuduhan-tuduhan

orang yang ada duduk di kawasan ini kami berdua bertanggungjawab. Tuan Speaker, sampai hari ini Ahli dari Kawasan Sungai Pinang belum tarik balik apa yang ada dalam surat khabar. Tuan Speaker, saya bagi satu lagi peluang kepada Ahli Kawasan Sungai Pinang tarik balik apa yang ada dicakapkan di luar daripada Dewan ini. Jikalau tidak mahu tarik balik, barangkali saya kena ambil tindakan, barangkali dalam Mahkamah oleh kerana apa yang ada dikatakan oleh Ahli Kawasan Sungai Pinang menjadi satu kenyataan serius. Tuduhan serius.

Tuan Speaker, dalam Pulau Pinang ini sekarang ada dua-tiga issue yang hangat. Tuan Speaker, issue yang sangat hangat itu ialah tentang Sekolah Chung San di Bayan Lepas. Tuan Speaker, saya mahu beri latar belakang issue ini. Latar belakang issue ini, Tuan Speaker, ialah tanah sekolah ini diambil oleh Kerajaan Pulau Pinang dalam tahun 1977 oleh kerana mahu gunakan tanah ini untuk projek lapangan terbang. Tuan Speaker, Kerajaan Pulau Pinang ada beri satu keping tanah barangkali di Jalan Tengah. Tetapi Lembaga Sekolah ini tidak terima tempat itu. Oleh kerana itu, Kerajaan ada bayar ganti rugi kepada Lembaga Sekolah ini mengikut Akta Pengambilan Tanah, tahun 1960. Lembaga Sekolah itu sudah merayu kepada Mahkamah Tinggi, dan sampai sekarang kes ini belum selesai. Selepas itu, Tuan Speaker, Lembaga Sekolah ini membeli tanah lain di kampung Perlis di kawasan Bayan lepas. Tanah ini, Tuan Speaker, sudah ditukar nama kepada Lembaga Sekolah ini. Pelan-pelan untuk membina sebuah sekolah telah pun diluluskan oleh L.P.K.T. dan

Jabatan Pelajaran Pulau Pinang. Selepas itu, Tuan Speaker, Sekolah ini belum dibina tetapi sampai sekarang lebih-kurang \$300,000.00 sudah digunakan untuk membina sekolah ini di atas tanah itu. *Piling* sudah siap.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, pada ingatan saya, Ahli dari Kawasan Paya Terubong sudah bangkitkan perkaraini.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Itu betul, Tuan Speaker, tetapi perkara ini saya mahu beritahu dari segi undang-undang.

Tuan Speaker: Jadi sekarang saya nampak Yang Berhormat belum beri apa-apa pun dari segi undang-undang. Latar belakang yang serupa telah diberi oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Paya Terubong. Yang Berhormat tidak hadir.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Ya, Tuan Speaker, barangkali saya boleh timbulkan perkara ini dari segi undang-undang.

Tuan Speaker, L.P.K.T. sekarang saya ingat pada 14hb Oktober sudah tarik balik lulusan pelan-pelan itu. Oleh kerana itu, Tuan Speaker, sekolah ini kata L.P.K.T. tidak boleh dibina mengikut undang-undang. Tuan Speaker, saya ada baca undang-undang lebih-kurang satu bulan mencari seksyen dalam undang-undang dalam perkara ini. Dalam fikiran saya, Tuan Speaker, tidak ada apa undang-undang yang L.P.K.T.(*gangguan*).

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): Saya bangun atas

Peraturan 47. Jadi saya minta Ahli Yang Berhormat Ahli daripada Kawasan Bukit Glugor tidak sentuh dari segi undang-undang. Saya minta jangan sebutkan dalam Dewan ini. Boleh jadi perkara ini akan dibawa ke mahkamah akan *prejudice*-kan kes itu. Jadisaya minta jangan sentuh dari segi undang-undang.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Itu tidak betul, Tuan Speaker, apa yang saya mahu cakap dalam Dewan ini, saya boleh.

Tuan Speaker: Soalnya kalau Yang Berhormat membawa dari segi undang-undang atau tindakan dalam mahkamah, saya ingat tidak boleh bawa di sinilah.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, ini bukan *subjudice*, bukan ada kes dalam mahkamah sekarang bersangkutan dengan perkara itu. Jikalau ada kes dalam mahkamah, itu betul boleh jadi satu perkara *subjudice*, dan saya tidak boleh timbulkan dalam Dewan ini. Itu betul.

Ahli Kawasan Bayan lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): Tuan Speaker, boleh jadi perkara ini akan dibawa ke mahkamah, jadi saya minta jangan dibawa ke dalam Dewan ini kerana boleh *prejudice* kes itu di kemudian hari.

Tuan Speaker: Saya ingat Yang Berhormat faham di atas penerangan Yang Berhormat dari Bayan Lepas tadi.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, apakah peraturan yang ada yang Ahli Kawasan Bayan Lepas bangun? Di mana?

Tuan Speaker: Bagaimana, Yang Berhormat, kalau dari segi menyentuh so also al mahkamah?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, soal mahkamah bersangkutan dengan apa yang ada dalam mahkamah, itu *subjudice*. Jikalau tidak ada kes dalam mahkamah, tidak *subjudice* oleh kerana itu boleh timbul. Itulah apa yang saya faham. Saya ingat barangkali Penasihat Undang-Undang Negeri Pulau Pinang boleh memberi nasihat atas perkara ini. Ini bukan *subjudice*.

Penasihat Undang-Undang: Tuan Speaker, kalau perkara itu belum dibawa ke mahkamah, pada fikiran saya perkara itu tidak *subjudice*. Tapi sama ada Tuan Speaker hendak membenarkan Ahli Kawasan Bukit Glugor to expound the law dalam Dewan ini, itu terpulang kepada Tuan Speaker.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, itu bukan betul.

Penasihat Undang-Undang: What I am saying is, terpulang kepada Tuan Speaker kalau hendak benakan Ahli Bukit Glugor untuk membincangkan mengenai undang-undang dalam Dewan ini. Terpulanglah kepada Tuan Speaker.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, apa yang saya faham jikalau ada peraturan dalam Peraturan-Petuan ini ada sangkut tentang perkara ini, baru Tuan Speaker boleh kata saya tidak boleh timbulkan perkara itu. Di sini tidak ada apayang ada yang *subjudice*. Bolehkah saya timbulkan perkara ini?

Tuan Speaker: Saya tidak benarkan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tidak benarkan kerana apa, Tuan Speaker? Tentu ada peraturan. Kalau ada peraturan saya pun mahu baca peraturan itu barangkali. Apa yang Penasihat Undang-Undang bercakap di dalam Dewan ini jikalau ada perkara itu di mahkamah baru jadi perkara *subjudice*.

Tuan Speaker: Pada pandangan saya mungkin perkara ini akan jadi *subjudice*, jadi saya tidak benarkan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, apa yang jadi peraturan ialah "jikalau subjudice", bukan "mungkin subjudice". Kalau ada bantahan dalam peraturan-peraturan, itu undang-undang. Dalam Dewan ini, Tuan Speaker, tentu Tuan Speaker mahu beri satu peluang kepada saya. Luar pun tidak boleh cakap, di sini pun tidak boleh cakap, macam ini susahlah.

Tuan Speaker: Dalam ceramah pilihanraya boleh.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Di Kampong Kolam, Tuan Speaker, tidak boleh adakan rapat umum.

Tuan Speaker, saya merayu kepada Kerajaan Pulau Pinang timbangkanlah perkara sekolah ini dengan teliti. Ini jadi satu perkara emosi sensitif, oleh kerana itu kena timbulkan dengan teliti. Tuan Speaker, Kerajaan Pulau Pinang tentu kena campur tangan terus, apa yang saya mahu tahu, Tuan Speaker, Lembaga sekolah ini sudah gunakan lebih-kurang

\$300,000.00 dalam projek ini. Jikalau L.P.K.T. mahu tarik balik pelan-pelan ini, adakah Kerajaan cadang memberi gantirugi atau wang pampasan kepada Lembaga sekolah ini?

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): M.P.P.P., bukan L.P.K.T.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Ya, terima kasih. Tuan Speaker, perkara-perkara yang lain saya mahu timbulkan dalam Dewan ini hari ini ialah Projek KOMTAR. Ahli Kawasan Sungai Pinang pagi ini ada cakap penduduk-penduduk di Sungai Pinang sokong projek ini. Itu tidak benar, Tuan Speaker. Saya pun jadi Ahli Dewan Rakyat Kawasan Jelutong termasuk Kawasan Sungai Pinang. Itu tidak betul. Tuan Speaker, kelmarin saya ada timbulkan satu soalan tambahan tapi Ahli Kawasan Bayan Lepas tidak boleh jawab. Saya tanya berapa harga Projek KOMTAR ini; itu sahaja. Berapa harga? tetapi tidak ada apa-apa jawapan, senyap sahaja.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): Tuan Speaker, atas Peraturan 47 sekali lagi, saya telah jelaskan kelmarin bahawa kalau hendak membuat soalan tambahan mesti ada kaitan dengan soalan asal, jadi tidak payah lagi Ahli Yang Berhormat daripada Kawasan Bukit Glugor timbulkan perkara itu. Kalau hendak bawa perkara itu lain kali, buat soalan yang lain. Tanyalah berapa banyak harga KOMTAR itu.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, apa yang saya tanya

keln arin itu bukan susah. Berapa harga itu juga. Jikalau Kerajaan tidak tahu berapa harga pun, susah.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): Tuan Speaker, bukan Kerajaan tidak tahu atau tidak mahu beri jawapan, tetapi soalnya itu tidak dibawa kepada Dewan ini terlebih dahulu. Itu tujuan saya, maksud saya.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Perlara kecil seperti ini mesti notis?

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): We can't give the answer straightaway.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): Bahasa Malaysia, Bukan Bahasa Inggeris dalam Dewan ini.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): You don't seem to understand.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Jangan cakap Bahasa Inggeris.

Tuan Speaker, perkara ini bukan perkara baru. Perkara ini ada ditimbulkan oleh parti D.A.P. Pada masa dahulu kami pun ada tanya faktor-faktor angka-angka projek ini tetapi sampai hari ini Kerajaan tidak bagi angka-angka dalam perkara ini. Oleh kerana apa? Kelmarin kami tanya satu soalan yang tidak susah, itu pun tidak boleh cakap. Saya ingat projek ini Kerajaan ada keliru.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): Kerajaan tidak ada keliru, kalau buat soalan, kita boleh jawab.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, saya ingat Ahli Kawasan Bayan Lepas kurang ajar.

Tuan Speaker: Yang Berhormat saya minta tarik balik perkataan "kurang ajar".

Ahli Kawasan Bertam (Encik Abdul Rahman bin Haji Abbas): Tuan Speaker, saya ingat Ahli Yang Berhormat tarik balik perkataan itu.

Tuan Speaker: Yang Berhormat, saya minta tarik balik perkataan itu.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, jikalau Ahli Kawasan Bayan Lepas mahu cakap, dia berdiri.

Ahli Kawasan Bertam (Encik Abdul Rahman bin Haji Abbas): Tuan Speaker, perkataan kurang ajar dalam bahasa Malaysia amat berat sekali. Jadi saya minta Ahli Yang Berhormat daripada Kawasan Bukit Glugor tolong tarik balik.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Mana boleh tarik balik, Ahli Kawasan Bayan Lepas duduk dan tidak mahu bangkit. Itu bukan kurang ajar?

Ahli Kawasan Bertam (Encik Abdul Rahman bin Haji Abbas): Itu bukan kurang ajar, itu tidak mengikut peraturan, Tuan Speaker. Cakap Bahasa Malaysia!

Tuan Speaker: Yang Berhormat, saya minta duduk.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, projek ini projek

KOMTAR, satu projek yang tidak disokong oleh orang-orang Pulau Pinang.

Tuan Speaker: Bagaimana perkataan kurang ajar tadi? Tidak tarik balik, Yang Berhormat?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, oleh kerana Ahli Kawasan Bayan Lepas.....
(*gangguan*)

Tuan Speaker: Memandang kepada kemuliaan Dewan ini, Perkataan "kurang ajar" itu tidak patut di bawa dalam Dewan yang mulia ini.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Saya terpaksa bercakap begitu, Tuan Speaker. Bukan sekali, beberapa kali Ahli Kawasan Bayan Lepas cakap duduk.

Tuan Speaker: Perkataan "kurang ajar", saya minta tarik balik.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, itu bukan perkataan buruk.

Tuan Speaker: Paling buruk. Perkataan "kurang ajar" memang tidak boleh dibawa di dalam Dewan yang mulia ini. Kalau di kaki lima atau dalam kedai kopi barangkali kerap kita dengar perkataan ini.

Ahli Kawasan Bertam (Encik Abdul Rahman bin Haji Abbas): Tuan Speaker, "tidak mengikut peraturan Dewan" dengan "kurang ajar" adalah satu perkara yang sangat berbeda, dan saya minta Ahli Yang Berhormat dari Bukit Glugor tolong tarik balik.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, apa yang saya faham perkataan itu bukan kita tidak

boleh gunakan. Oleh kerana apa yang telah jadi terpaksa saya cakap macam itu. Walau bagaimanapun, jikalau Tuan Speaker ingat saya kena tarik balik, Yang Berhormat Tuan Speaker, saya tarik balik.

Tuan Speaker, Kerajaan Barisan Nasional dipuji oleh Ahli-Ahli lain di sebelah sana pagi ini, tetapi kesilapan-kesilapan Kerajaan Parti Gerakan kesilapan berat. Saya bagi lagi satu contoh, Tuan Speaker. Dalam taraf pelabuhan bebas Pulau Pinang sudah dihapuskan. Sudah dihapuskan, Tuan Speaker. Apa yang saya mahu tanya kepada Ketua Menteri, adakah Kerajaan dapat apa-apa gantirugi atau wang pampasan dalam perkara ini? Tuan Speaker, oleh kerana taraf pelabuhan bebas sudah dihapuskan, banyak kemusykilan dihadapi oleh orang-orang di Pulau Pinang. Tuan Speaker, oleh kerana ini di Pulau Pinang, saya ingat barangkali di Kawasan Kampong Kolam ada banyak orang-orang yang dapat banyak susah. Tuan Speaker, saya merayu kepada Kerajaan dalam perkara ini tentu Negeri ini kena dapat wang pampasan atau gantirugi dari pihak Federal.

Tuan Speaker, itu lebih-kurang apa yang saya mahu timbulkan di Dewan ini kali ini.

Terima kasih.

Dewan ditangguhkan pada jam 4.05 petang.

Dewan bersidang semula pada jam 4.30 petang.

Ahli Kawasan Teluk Bahang (Encik Mohamad @ Ahmad Radhi bin Pachee): Tuan Speaker, saya ingin mengambil kesempatan

untuk menjawab beberapa perkara yang telah dibangkitkan oleh Ahli-Ahli Yang Berhormat semenjak pagi tadi. Saya telah mengambil ingatan beberapa perkara yang telah dibangkitkan oleh Ahli-Ahli Yang Berhormat dari pihak sebelah sini, khusus yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari kawasan Sungai Nibong.

Daripada ucapan Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Nibong, jelaslah bahawa ahli-ahli daripada pihak Kerajaan telah diberi peluang bukan sahaja untuk mengucapkan terima kasih dan memuji pihak Kerajaan, tetapi juga mengecam, menegur dan seterusnya. Barangkali ini dapat diperhatikan oleh pihak pembangkang bahawa demokrasi sebenarnya dipraktikkan di dalam Dewan ini. Hanya ada perbezaan saya perhatikan iaitu pihak Kerajaan tidak hanya menegur dan mencaci tetapi juga menghargai segala tindakan dan kejayaan yang telah dicapai oleh pihak Kerajaan dan saya rasa ini haruslah diambil perhatian sebagai satu pengajaran oleh pihak Pembangkang supaya hujah-hujah dan perbincangan-perbincangan kita di dalam Dewan ini akan lebih bermakna dan lebih terhormat. Saya ingin menjawab beberapa perkara yang telah dibangkitkan satu demi satu dan satu percaya jika jawapan saya ini tidak meliputi maka jawapan-jawapan selanjutnya akan diberi oleh rakan-rakan saya di depan ini.

Berkenaan dengan perkara yang telah dibangkitkan oleh Ahli Kawasan Macang Bubuk — iaitu berkenaan kontrak, dan cadangan memanggil kontraktor lain tanpa membuat tender baru jika kontraktor yang mula itu tidak

menjalankan tugasnya. Perkara ini tidak boleh dijalankan secara otomatis oleh kerana sungguhpun sesuatu kontrak ditamatkan, kontraktor mula itu biasanya sudah pun menjalankan sedikit sebanyak kerja. Oleh kerana kerja-kerja ini perlu dimasukkan kira maka tawaran baru hendaklah dijalankan.

Jawapan kepada Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Nibong iaitu berkaitan dengan masalah banjir di kawasan Bandar Bayan Baru, Sungai Ara, Kampong Baru Sungai Ara dan kawasan di Taman Brown dan Minden Heights, ialah sebenarnya sebahagian daripada masaalah-masaalah itu telahpun saya jelaskan kelmarin, antara lain jalanraya “dual carriage-way” yang sedang dirancang akan meninggikan taraf jalan di kawasan-kawasan tersebut. Selain daripada itu Kerajaan telah pun merancang dan mungkin akan dapat dimulakan perlaksanaannya tahun depan, tiga jambatan lintas menyeberang jalan di sepanjang jalan daripada Green Lane ke lapanganterbang. Satu dekat pekan Glugor, satu lagi mungkin dekat Sungai Nibong. Seperti saya katakan tadi, di harap dapat memulakan perlaksanaannya awal tahun depan. Berkenaan dengan banjir di kawasan Taman Brown dan Minden Heights, sebenarnya semenjak parit besar dibuat dan siap awal tahun ini, banjir itu tidak lagi berlaku dan ini dapat dipastikan oleh penduduk-penduduk di kawasan itu. Berkenaan dengan banjir di kawasan Kampong Baru Sungai Ara, sebenarnya tindakan perlu telah pun diambil oleh pihak Jabatan Parit dan Taliair dan telah pun menggali sebatang parit sepanjang 1,250 kaki dan

siappada akhir bulan sudah, lebih tepat pada 22-10-78. Parit tersebut adalah sebagai satu tindakan sementara (*temporary measure*) untuk mengeluarkan air banjir dari kawasan Kampong Baru mengalir terus ke Sungai Ara Sungai Kluang. Juga dicadangkan dibina satu *catch-drain* untuk mengalirkan air melalui tepi-tepi jalanraya ke sungai Kluang/Sungai Ara.

Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Bukit Tengah telah membangkitkan soalan berkenaan kekotoran di Chai Leng Park akibat daripada pemajuan yang dijalankan oleh seorang pemaju. Untuk makluman Yang Berhormat dan Dewan, pihak Majlis Perbandaran Seberang Perai telah pun menulis surat kepada pemaju yang berkenaan dan tindakan selanjutnya akan diambil jika surat tersebut tidak mendapat apa-apa tindakan daripada pemaju yang berkenaan.

Saya berbalik kepada rungutan Ahli Yang Berhormat daripada Kawasan Sungai Nibong berkenaan dengan beberapa batang jalan yang didapatisangat buruk. Sebenarnya beberapa tempat yang didapati sangat buruk di sepanjang jalan Sungai Ara atau pun Jalan Relau telah pun dibaiki, malah semenjak beberapa tahun yang lepas dibaiki dari semasa ke semasa.

Sekarang barangkali ada baik saya berpindah kepada perkara-perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Ayer Itam. Sungguh pun saya rasa beberapa perkara yang dibangkitkan itu tidak melibatkan terus tugas khas saya, tetapi rasanya ada baik kalau saya terus juga mengambil bahagian untuk memberi pandangan saya sendiri. Ahli Yang Berhormat Kawasan Ayer

Itam menyentuh tentang issue tiada rapat umum. Saya rasa eloklah kita sedar peraturan tiada rapat umum ini adalah merupakan pisau yang ada mata dua belah. Kalau tidak menguntungkan pihak Yang Berhormat Kawasan Ayer Itam, ia juga tidak menguntungkan pihak yang di sebelah sini. Dan saya nampak mungkin ada baiknya tiada rapat umum kerana saya perhatikan Yang Berhormat Kawasan Ayer Itam sangat pandai berucap dan boleh mempengaruhi orang, sehinggakan seorang Ahli Dewan Yang Berhormat dari Kawasan Tasek Glugor --tadi telah terpengaruh oleh Yang Berhormat Ayer Itam lalu turut menggunakan perkataan "Yang di-Pertua", bukan "Tuan Speaker" oleh sebab terlalu kerap benar Yang Berhormat dari Kawasan Ayer Itam menggunakan perkataan "Yang di-Pertua". Jadi, Tuan Speaker, kadang-kadang di dalam ucapan atau rapat umum ataupun ucapan-ucapan yang berapi-api dan tidak bertanggungjawab boleh mempengaruhi bukan sahaja orang ramai yang tidak begitu mahir dalam arena politik tetapi juga dalam Dewan ini sendiri.

Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam menyebut tentang hotel-hotel yang besar-besar dan membandingkan dengan keadaan rumah-rumah setinggan yang kecil-kecil dan buruk-buruk tetapi dalam nada yang sama Yang Berhormat dari Kawasan Ayer Itam juga menyebut dan membayangkan *concern*, ingin menarik pelancung-pelancung. Saya rasa tentu Yang Berhormat dari Kawasan Air Itam tidak bermaksud supaya pelancung-pelancung datang tinggal di rumah-rumah setinggan. Jelas sekali pandangan-pandangannya

agak berlawanan di antara satu dan lain—disatunada beliau berkehendakkan rumah-rumah yang baik untuk menarikkan pelancung-pelancung dan dalam satu nada yang lain seolah-olah beliau merasa kita tidak senang dengan keadaan hotel-hotel dan rumah-rumah yang baik.

Akhir sekali saya rasa terpaksa menyentuh ucapan Ahli Kawasan Paya Terubong berkenaan Sekolah Rendah Chung San, Bayan Lepas, khasnya berkenaan apa yang dikatakan sebagai ucapan saya berasaskan lapuran akhbar Bintang Timur. Ahli Kawasan Paya Terubong tidaklah seharusnya menganggap apa saja yang disiarkan dalam akhbar sebagai betul dan tepak belaka dan kemudian mengambil kesempatan memutarbelitkan berita itu dan membesar-besarkan berita itu sebagai satu alat untuk memana-nakan suasana dan perasaan pihak-pihak yang berkenaan. Saya kata tidak tepak kerana saya ambil satu contoh sahaja. Saya masih ingat satu Press Statement dalam akhbar — bukan Bintang Timur—apa yang dikatakan telah dibuatkan oleh pihak Sekolah Chung San yang mengatakan tanah mereka yang berkenaan di kampong Perlis 10 ekar—tetapi yang sebenarnya 1 ekar campur $1\frac{1}{4}$ ekar lagi jadi $2\frac{1}{4}$ ekar sahaja—dan saya percaya pihak Sekolah Chung San tidak berkata demikian. Ini adalah satu contoh bagaimana satu fakta telah tersilap disiarkan.

Jadi kesilapan boleh berlaku dari mana-mana pihak. Barangkali Ahli Kawasan Paya Terubong atau orang-orang yang menyuruh Ahli Kawasan Paya Terubong bercakap seperti tadi ingin menggunakan peluang kekeliruan berita akhbar itu. Minta maaf, saya terpendang muka

Yang Berhormat, kawan baik saya itu nampak seperti tidak faham ucapan saya. Baangkali Ahli Kawasan Paya Terubong atau pun orang-orang yang menyuruh Ahli Kawasan Paya Terubong bercakap ingin menggunakan peluang kekeliruan berita akhbar itu untuk mengeruhkan perasaan muhibbah di kalangan rakyat kerana jelas sekali kebelakangan ini pihak-pihak yang menentang Kerajaan s e t i a s a mencari, menggunakan dan membesar-besarkan issue sensitif sebagai modal mencari sokongan tanpa mengindahkan masalah keselamatan dan keamanan yang maha penting bukan sahaja kepada Kerajaan dan rakyat seluruhnya tetapi penting juga kepada mereka yang sengaja-sengaja mengapi-apikan perasaan sensitif ini. Mungkin ini adalah dibuat sengaja untuk menimbulkan perasaan marah dan benci-membenci sesama rakyat. Nampaknya pihak-pihak yang tidak bertanggungjawab sengaja suka mengeruhkan air dan mengukucar-kacirkan ikan-ikan di dalam air supaya senang ikan-ikan itu ditangkap; ringkasnya menangguk ikan di air keruh. Kata pepatah ini sebagai satu amaran jangan menaggguk ikan di air yang keruh kerana takut menjadi seperti pepatah lain senjata makan tuan.

Saya ingin berbalik kepada berita akhbar seperti yang di bangkitkan oleh Ahli Kawasan Paya Terubong. Saya ingin menegaskan dan saya minta Ahli Kawasan Paya Terubong dengar dengan tenang dan tolong sampaikan kepada pehak-pehak yang berkenaan jangan putar-belit lagi, bahawa saya menafi apa yang dikatakan oleh saya. Siapa kata? sudah tentu tidak benar apa

yang dikatakan oleh Ahli Kawasan Paya Terubong kononnya saya ingin menjejaskan Artikel 152 Perlembagaan Malaysia dan kononnya saya ingin menentang pembinaan Sekolah Chung San. Adalah di luar kuasa saya, dan di luar tanggungjawab saya atau mana-mana pihak parti politik, untuk menentukan pembinaan Sekolah Chung San dan di mana. Saya berpendapat parti-parti politik tidak patut menggunakan issue ini. Tentang pembinaan Sekolah Chung San dan di mana itu adalah terpulang kepada Kementerian Pelajaran, pihak pihak berkuasa yang berkenaan, dan pihak sekolah itu sendiri dan saya rasa — Ahli Kawasan Paya Terubong dan saya sendiri, Ahli Kawasan Telok Bahang — tidak perlu mencampur tangan.

Sekian, Tuan Speaker.

Ahli Kawasan Bertam (Encik Abdul Rahman bin Haji Abbas): Tuan Speaker, ini adalah penjelasan kepada pandangan-pandangan dan juga kritik-kritik yang telah disampaikan oleh Ahli Yang Berhormat dari Sungai Dua, juga Ahli Yang Berhormat dari Tasek Glugor. Kerajaan sedar masalah yang ditimbulkan oleh kedua-dua Ahli Yang Berhormat tadi iaitu khususnya jabatan pertanian dan masalah Jabatan Parit dan Taliair. Jabatan-jabatan yang berkenaan sedang menjalankan satu penyiasatan secara menyeluruh mengenai masalah-masalah yang dibangkitkan oleh kedua-dua orang Ahli Yang Berhormat tadi. Apabila selesai, penyiasatan yang menyeluruh ini akan dimasukkan ke dalam Rancangan Malaysia Keempat. Kawasan sawah iaitu kira-kira 1,000 ekar yang menghadapi masalah saliran seperti dibangkitkan oleh Ahli Yang

Berhormat daripada Sungai Dua tadi juga sentiasa dan telah pun mendapati perhatian Kerajaan dan untuk mengatasi masalah ini Kerajaan telah pun mengeluarkan kira-kira \$36,000.00 untuk mendalamkan dan meluaskan parit-parit kering dan perairan bagi kawasan ini. Ianya akan lebih sempurna lagi apabila empangan Jajar Perai sudah siap dibina.

Yang kedua mengenai masalah titi. Titi-titi juga telah banyak dibina oleh pihak J.P.T. dan pihak-pihak yang tertentu di daerah seperti Pejabat Daerah dan sebagainya, khususnya di Seberang Perai Utara dan Seberang Perai Tengah. Bagi tahun 1978, lebih daripada 20 buah titi telah dibina di kawasan-kawasan tersebut. Dan bagi tahun 1979 pula lebih daripada 25 buah titi akan di bina di kawasan-kawasan tersebut. Di antaranya ialah 13 di Seberang Perai Utara dan 8 di Seberang Perai Tengah.

Mengenai musuh-musuh padi pula khususnya, seperti serangan tikus, serangga-serangga dan berbagai-bagai penyakit lagi, Kerajaan juga dengan kerjasama Kementerian Pertanian telah menjalankan berbagai-bagai ikhtiar dan pada masa ini pun Kerajaan telah mengeluarkan lebih daripada \$50,000.00 untuk mengatasi masalah-masalah tikus-tikus sahaja.

Sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Datuk Teh Ewe Lim): Tuan Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam bahasan di atas Usul ini. saya rasa sangat kecewa sebab saya duduk dalam Dewan ini Ahli-Ahli Yang Berhormat Dewan Undangan ini patut bawa per-

kara-perkara yang bersangkutan dan bila hari ini kecuali daripada Yang Berhormat Ahli-Ahli dari Parti Pembangkang tidak membawa perkara-perkara yang berbangkit. Mereka membawa perkara-perkara yang telah dibahaskan di Dewan ini yang lalu.

Di sini juga, Tuan Speaker, saya mengambil peluang mengucapkan ribuan terima kasih kepada rakyat Pulau Pinang dan rakyat Kawasan Datuk Keramat sebab mereka menyokong Barisan Nasional sepenuhnya dan juga bekerja bersama dengan Barisan Nasional.

Dalam ucapan Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri Pulau Pinang, beliau juga bawa satu perkara yang mustahak. Perkara itu ialah Keselamatan Negeri. Di sini juga saya mahu mengambil peluang untuk mengucapkan terima kasih kepada Pasukan Keselamatan sebab kalau mereka tidak kerja rajin saya ingat keadaan keselamatan Negeri dan Negara kita boleh menjadi satu masalah berat. Saya harap juga rakyat Pulau Pinang terus boleh bagi serupa sokongan kepada Kerajaan Negeri untuk menjayakan rancangan-rancangan dalam Rancangan Malaysia Ketiga.

Di sini juga saya mahu ambil sedikit peluang jawab perkara yang dibawa oleh Ahli-Ahli Yang Berhormat dalam Dewan ini. Satu perkara telah dibawa oleh Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Sungai Nibong berkaitan dengan bekalan letrik dan perkara keros akan bekalan. Di dalam ucapan Tuan Yang Terutama, beliau telah memberi kita tahu dalam tahun hadapan Kerajaan telah pun ada satu rancangan untuk melanjutkan stesyen di Perai. Bila rancangan

itu telah menjalankan tugasnya saya yakin masalah itu tidak lagi berbangkit. Bila saya dengar ucapan daripada Yang Berhormat Ahli daripada Parti Pembangkang, saya berasa ucapan itu semua hanya angin panas atau "hot air" sebab tidak lama lagi di Negeri Pulau Pinang kita ada pilh anraya dan pilh anraya itu di Kawasan Kampong Kolam. Pihak Parti Pembangkang tentulah mengambil peluang di sini membuat rapat umum sebab mereka tidak ada peluang bercakap, mereka ambil peluang di sini.

Dalam ucapan Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam, beliau berkata satu masalah, masalah itu ialah *pollution*. Saya harap di sini rakyat Pulau Pinang dan saya ingat kalau mereka betul dalam hati ingat Negeri Pulau Pinang atau untuk keajikan Pulau Pinang janganlah bawa perkara itu. Sebab tahun yang lalu bila saya melawat Eropah saya sendiri ada ambil peluang melawat French Riviera dan lagi satu tempat iaitu Pulau Lido di Vinice. Saya ada ambil gambar. Di sana juga pantai bukan bersih. Di sana juga pantai ada kotor.

Tuan Speaker: Adagambarnya itu, Datuk?

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Datuk Teh Ewe Lim): Ada. Saya akan tunjuk di sini saya harap wartawan-wartawan akan bekerjasama dengan Kerajaan dan bila saya tanya, mereka memberitahu bila ada sampah-sampah dibawa ke dalam suratkhabar? Tidak! Mereka ambil tindakan untuk buat kebersihan pantai. Di sini saya harap kalau kita penduduk Pulau Pinang ada sayang Negeri Pulau Pinang, janganlah buat demikian sebab kita buat demikian pelancung-pelancung dari

luar negeri bila mereka dengar tentu tidak mahu datang. Jangan ketawa. Saya ada contoh, saya ada buktinya. Di sini kita boleh tahu siapa ada sayang Negeri Pulau Pinang.

Dan lagi satu masalah, di sini saya mahu ucapkan ribuan terima kasih kepada Yang Berhormat — Yang Berhormat Dewan Undangan Negeri. Perkara itu ialah salah guna dadah. Saya pun ada tahu mereka sangat-sangat harap Kerajaan boleh membuat dan boleh membina pusat pemulihan dadah untuk orang-orang yang hisap dadah. Di sini kalau kita boleh kerjasama dan boleh bagi kesihatan kepada belia-belie dan kalau ibubapa boleh ambil tanggungjawab juga, saya ingat satu masalah penyalahgunaan dadah boleh dihapuskan. Kerajaan telah ambil pertimbangan untuk mendirikan satu pusat di Pulau Jerejak, tetapi di situ ada satu bangunan sahaja. Di sini kalau belia-belie dalam Negeri Pulau Pinang boleh jaga diri baik-baik dan jangan campur dengan kawan-kawan yang hisap dadah, saya ingat mereka tidak payahlah bersangkut dengan dadah.

Satu lagi masalah dibawa oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Bagan Jermal. Beliau hanya rujuk satu perkara berkaitan dengan kekotoran Butterworth sahaja. Dan di sini saya boleh cakap, di sini hanya satu ingatan dari seorang sahaja bukan ingatan rasmi Kerajaan. Sebab Negeri kita sebuah Negeri demokratik, siapa mahu ingat apa pun boleh, siapa mahu cakap apa pun boleh juga.

Dan saya ucap ribuan terima kasih kepada Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Penanti sebab beliau ada bawa perkara-perkara

yang perkara-perkara itu saya boleh janji bawa saya boleh bawa ke Majlis Perbandaran Seberang Perai. Di sini saya harap boleh beritahu beliau, Majlis Perbandaran Seberang Perai pun ada masalah mereka sendiri. Contohnya, seperti najis dan sampah-sampah, sebab Majlis Perbandaran tidak ada buruh-buruh sendiri, kerja-kerja untuk menghantar najis atau sampah, kerja-kerja itu semua dibuat oleh kontrak.

Lagi satu masalah yang dibawa oleh beliau ialah syarat-syarat pembangunan. Pada tahun 1971 dalam Dewan ini, Dewan telah meluluskan satu undang-undang untuk Akta Pembangunan dan Akta itu sekarang dilaksanakan di seluruh Negeri Pulau Pinang. Dulu hanya dalam bandar baru ada syarat itu, tetapi bila sudah lulus Akta itu dalam tahun 1971 dalam seluruh Negeri Pulau Pinang. Sebab itu bila rakyat mahu bina satu bangunan, mereka mesti buat permohonan. Akta itu dalam Akta Kerajaan Tempatan, tetapi beliau juga ada bawa satu perkara — beliau kata cukai — beliau tidak faham. Kalau taksiran, saya ingat dalam Akta Tempatan Kerajaan sekarang Majlis Tempatan boleh ambil taksiran-taksiran kebersihan.

Lagi satu perkara beliau bawa iaitu perkara bekalan air dan letrik kepada rumah yang tidak ada nombor. Di sini kalau rumah tidak ada nombor, susah sebab L.L.N. atau Pihak Berkuasa Air bila hendak hantar bil, bila rumah itu tidak ada nombor bil itu susah untuk dihantar kepada penduduk-penduduk untuk bayaran. Rumah tidak ada nombor sebab rumah itu rumah haram. Di sini saya mahu buat satu rayuan

kepada rakyat Pulau Pinang bila mereka mahu bina buat rumah, saya harap boleh hantar permohonan itu kepada kedua-kedua Majlis Perbandaran dan kalau binaan itu tidak bersangkutan apa-apa syarat, saya ingat tidak susah mendapat kelulusan.

Tadi Yang Berhormat daripada Bukit Glugor ada kata beliau tidak puji Kerajaan Negeri Pulau Pinang. Itu tentu kalau beliau boleh puji Kerajaan Negeri Pulau Pinang tidak payah duduk sana bersama pembangkang. Di sini saya ambil contoh — dengan izin tadi Yang Berhormat dari Kawasan Ayer Itam kata Negeri Pulau Pinang tidak buat apa-apa. Semua masalah kita telah bincang yang lalu dibawa balik dalam Dewan ini. Beliau ada bawa satu perkara elektronik. Dengan izin. Di sini ada satu buku — *Electronics*. Itu bukan dicetak oleh Kerajaan Negeri atau Barisan Nasional atau Gerakan tapi oleh *Electronics Assembly*. Itu bukan kita sendiri buat pujian “*Malaysian Business*” juga. Dan lagi satu, “*Dr Lim Chong Eu — Penang’s Double Barrel*” itu bukan kita sendiri puji macam Parti Pembangkang. Itu dicetak oleh “*Malaysian Business*”, iaitu *quarterly* berkaitan perniagaan.

Di sini ada lagi satu perkara berkaitan dengan pelancungan. Yang Berhormat daripada Kawasan Ayer Itam beliau kata Kerajaan di Negeri Pulau Pinang, Hong Kong, Bangkok, Manila dan Singapura dan pelancungan di Negeri Pulau Pinang mana boleh perbezakan dengan bandar-bandar itu? Tetapi saya ingat mereka ada tahu pelancungan dalam Pulau Pinang hanya beberapa tahun. Saya ingat 10 tahun pun tidak sampai. Boleh kata seorang budak berlari bersama orang

dewasa. Sebab itulah saya kata dalam bahasan dalam Dewan ini, Yang Berhormat Ahli Parti Pembangkang tidak bawa apa-apa perkara yang *constructive*. Perkara yang telah dibincang pada masa yang lalu semua dibawa balik kepada Dewan ini.

Terima kasih.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik K h a l i d A h m a d bin Sulaiman): Tuan Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan ini dan juga untuk menyokong Usul yang telah dibawa oleh Ahli yang Berhormat kawasan Kubang Semang pagi tadi.

Di sini juga saya suka mengucapkan terima kasih kepada rakan-rakan saya yang telah membuat teguran-teguran berkenaan dengan hal tanah. Jadi sebelum saya dapat menjawab perkara-perkara yang telah dibangkitkan oleh rakan-rakan saya, saya suka juga merakamkan kekecewaan saya sendiri dan rasa kesal atas sumbangan-sumbangan yang diberikan oleh ahli-ahli pembangkang pagi tadi dan juga petang ini khususnya Ahli Kawasan Bukit Glugor, dan juga daripada Ayer Itam. Di sini saya mengucapkan tahniah kepada Ahli Kawasan Bukit Glugor oleh sebab beliau tidak dapat bacakan ucapan sebagaimana Ahli Kawasan Ayer Itam bacakan ucapan pagi tadi. Saya nampak ahli-ahli tersebut itu tidak begitu memberi kesan sebagaimana rakan atau bekas ahli Dewan ini iaitu Encik Yeap Ghin Guan yang lebih dinamik yang lebih berkesan sebagai ahli pembangkang. Jadi saya berharap ahli-ahli akan menunjukkan kesannya dalam Dewan ini dari semasa ke semasa.

Ahli Yang Berhormat daripada Kawasan Bukit Glugor telah menyebutkan bahawa ucapan Yang di-Pertua kelmarin tidak sebutkan kesilapan dalam ucapan beliau. Jadi ini menunjukkan bahawa Ahli Kawasan Bukit Glugor yang tidak faham perjalanan Kerajaan yang mengamalkan sistem demokrasi ini. Di manasebuah negeri atau sebuah Kerajaan yang menyebutkan kesilapan-kesilapan dalam ucapan polisi? Ini adalah terpujang kepada ahli pembangkang untuk menyentuh atau memberikan sumbangan atau pun buat teguran atas kesilapan-kesilapan yang telah dijalankan oleh Kerajaan. Tetapi apa yang kita dengar pagi tadi dan juga petang ini hanya berkenaan dengan perkara-perkara yang telah basi, atau perkara-perkara yang tidak dapat diselesaikan, misalnya masalah *squatters* di Jelutong. Perkara ini telah beres dan diselesaikan dan perkara inilah yang telah dibawa oleh Ahli Yang Berhormat di dalam Dewan ini untuk membuang masa sahaja. Jadi saya haraplah Ahli Yang Berhormat kedua itu supaya mendengar lebih banyak lagi teguran-teguran daripada ahli pembangkang untuk menjayakan, untuk memberi faedah kepada Kerajaan Negeri Pulau Pinang ini.

Tadi pagi juga ahli pembangkang daripada Kawasan Ayer Itam telah menyatakan pilihanraya yang baru-baru ini yang telah diadakan pada bulan Julai, ialah satu pilihanraya yang tidak adil yang tidak demokratik. Bukankah hasil daripada pilihanraya ini pihak pembangkang dapat duduk di dalam Dewan ini? Dan bukankah hasil daripilihanraya ini Ahli Yang Berhormat dapat mengadakan dua *badge*

di depan kereta masing-masing dan dua *badge* di belakang kereta masing-masing? Bukankah dengan hasil pilihanraya ini ahli-ahli pembangkang mendapatkan kemudahan-kemudahan seperti *free railway ticket* dan juga *free ferry service*? Jadi kalau pilihanraya ini tidak adil dan tidak demokratik, sebab apa yang ahli-ahli pembangkang ini mengambil bahagian dan sedang mengambil bahagian di dalam pilihanraya kecil di Kampong Kolam?

Untuk menjawab kepada soalan yang telah dibawakan oleh rakan saya daripada Sungai Nibong berkenaan dengan bayaran gantirugi kepada 10 orang yang terlibat dengan jalan masuk di kawasan penempatan semula Sungai Ara, bayaran ini telah dibayarkan dalam bulan Mac pada tahun ini. Tetapi surat rayuan untuk memintakan bayaran gantirugi baru sahaja diterima dan rayuan ini akan diperimbangkan oleh Kerajaan Negeri kelak.

Berkenaan dengan soal atau pun issue yang telah dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat daripada Kawasan Bukit Tambun dan juga daripada Kawasan Machang Bubuk, di sini saya suka menjawabkan kepada rakan-rakan saya bahawa perkara tanah adalah satu perkara yang sangat sulit dan bukan mudah-mudah diselesaikan, dan saya berharap kepada rakan-rakan saya daripada Machang Bubuk supaya bersabar sebab teguran-teguran bukan sahaja yang dibuat petang ini, tetapi juga teguran yang telah dibuat di dalam Dewan ini, akan diambil perhatian berat oleh Kerajaan khususnya oleh Pejabat Tanah.

Berkenaan dengan tanah di Perkampungan Baru, adalah dibuka kepada semua penduduk, akan tetapi keutamaan adalah diberikan kepada anak penduduk asal di kawasan tersebut dan pada lazimnya tanah Kerajaan ini tidaklah dikeluarkan iklan untuk orangramai memohonkan tanah tersebut. Sekiranya kalau ada skim yang besar meliputi beribu-ribu ekar barulah Kerajaan Negeri keluaran iklan. Setakat ini boleh dikatakan semua tanah yang diminta oleh orangramai ialah diketahui oleh mereka sendiri. Dan tidak benarlah juga Yang Berhormat menyatakan hanya orang yang rapat sahaja dengan pegawai-pegawai tanah yang dapat peluang untuk memohon tanah tersebut. Hendaklah difahamkan bahawa semua permohonan untuk mendapatkan tanah bukan sahaja diputuskan oleh pegawai-pegawai tanah di peringkat daerah akan tetapi juga akan dipertimbangkan oleh satu Jawatan kuasa Tanah yang ditubuhkan oleh Kerajaan Negeri. Selepas itu barulah perkara itu dibawa terus kepada Mesyuarat Kerajaan Negeri dan pertimbangan adalah khusus dibuat mengikut kelayakan setiap permohonan, dan permohonan yang tidak bertanah sahaja yang dapat dipertimbangkan. Mungkin adajuga kelulusan yang telah dibuat kepada orang-orang yang ada tanah, dan saya minta kerjasama daripada ahli-ahli Yang Berhormat kalaulah ada demikian silalah buat satu rayuan atau satu surat terus kepada Kerajaan Negeri supaya satu tindakan dapat diambil dengan seberapa segera yang boleh.

Ketua Menteri: Tuan Speaker, saya bangun mengambil bahagian di dalam perbahasan Usul

daripada Yang Berhormat Ahli Kawasan Kubang Semang dan seterusnya saya mengokong Usul beliau.

Saya fikir di dalam Dewan ini dalam satu hari kita telah bincang dan bawa beberapa perkara untuk perbahasan dan saya ucap tahniah kepada sahabat-sahabat saya yang telah menang dalam pilihanraya dan sekarang telah menjadi ahli dalam Dewan Undangan Negeri. Dalam masa yang pendek, mereka pun telah berhubung rapat dengan penduduk-penduduk dalam kawasan mereka dan telah diambil perhatian beberapa perkara yang diguna oleh kawasan-kawasan mereka. Saya harap sahabat-sahabat saya yang Berhormat ahli-ahli Barisan Nasional dalam Dewan Undangan Negeri ini bolehlah terima Kerajaan telah ambil perhatian perkara-perkara yang berbangkit dan beberapa banyak perkara pun saya ingat saudara Ahli-Ahli Yang Berhormat telah bawa kepada Kerajaan Negeri untuk pertimbangan bila kita siap sedia Rancangan Perbekalan untuk tahun 1979. Barangkali perkara ini telah diperbangkitkan di dalam perbahasan Usul ini tidaklah payah lagi esok bila kita bahas perbekalan tahun 1979 kita lagi bawa perkara-perkara itu. Dan saya ucapkan banyak terima kasih kepada rakan-rakan saya di dalam Majlis Mesyuarat Kerajaan yang telah terus menjawab beberapa soalan-soalan yang telah berbangkit dalam perbahasan Usul ini.

Sungguhpun saya ucap banyak terima kasih kepada Yang Berhormat Ahli dan kawasan Sungai Dua dan Yang Berhormat dari Kawasan Pengkalan Kota sebab mereka telah membawa

beberapa perkara yang Kerajaan telah mengambil perhatian masalah semacam masalah yang telah ditimbulkan iaitu tanaman padi di Daerah Seberang Perai Tengah. Perkara ini Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Dua pun faham beberapa masalah beliau dengan saya. Bila saya melawat ke kawasan beliau, beberapa masalah telah diambil perhatian dan pertimbangan dan beliau pun faham Kerajaan sekarang sedang menyasiat macam-mana kita boleh selesaikan masalah yang timbul. Tetapi saya tertarik hati satu perkara yang beliau bawa iaitu baik kita beri nombor pada titi-titi kecil dan saya ingat rakan sayat Yang Berhormat Ahli Kawasan Teluk Bahang pun telah ambil nota tentangnya.

Masalah rumah orang tua di Sungai Nibong yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Pengkalan Kota ini satu perkara yang jawatankuasa menjaga rumah orangtua, iaitu Silver Jubilee Home, pun selalu mengkaji dan Board of Trustees sampai hari ini telah meminta jawatankuasa kerja menyasiat dan mengkaji bagaimana jawatankuasa itu bolehlah meluaskan bentuk-bentuk untuk menolong orang-orang tua yang duduk di situ.

Dan sungguhpun saya ucap banyak terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Ayer Itam, Paya Terubong dan Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Bukit Glugor. Saya harap mereka sungguh-sungguh terima pujian daripada saya sebab sungguh-sungguh rasa saya, mereka pun telah tunjuk ada semangat dalam Dewan ini bertukar fikiran. Tetapi saya puji mereka dan ucap terima kasih

sebab lama saya tidak dengar suara D.A.P. di sini semacam Ahli Yang Berhormat Kawasan Kelawai dahulu. Saya lama pun dapat satu pengalaman sepanjang masa lima tahun yangmana *mastermind* sekarang telah putus dan pecah-belah menjadi tiga. Dahulu saya telah kata dengan Yang Berhormat masa itu. Kata saya, barangkali dalam ucapan-ucapan beliau ada menunjukkan satu "*super-planning*" atau satu personality yang berpecah-belah. Tapi hari ini ada tiga suara dan ketiga-tiga suara dalam sini pun baru tetapi adalah musik lama (*ketawa*).

Tetapi sebelum saya bawa satu perkara berbangkit daripada Yang Berhormat ahli-ahli dari D.A.P., saya ingin membawa perhatian semua Ahli-Ahli Yang Berhormat dalam Dewan ini kepada ucapan Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri. Saya ingat semua Yang Berhormat ahli-ahli telah dengar dengan baik sekali, tetapi saya ingat apa yang digunakan di dalam ucapan Tuan Yang Terutama ialah bila beliau kata **pada masa sekarang kita sedang berada di peringkat untuk maju seterusnya di dalam kesemua sektor-sektor ekonomi.** Ini ialah satu perkara yang penting sekali, dan dalam ucapan Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri, apa yang telah dibukakan oleh ahli-ahli Dewan Undangan Negeri ini dan seterusnya kepada rakyat Negeri Pulau Pinang ialah Kerajaan Negeri sekarang sedia hendak meluaskan lagi dasar-dasar yang kita telah berikut dengan jaya dalam 10 tahun ini dan kita mesti sedia untuk hari depan sampai tahun 1990. Dan dasar yang kita ada masa sekarang yangmana Kerajaan Negeri akan terus membolehkannya

melaksanakan rancangan-rancangan sosial dan ekonomi berasaskan kepada perindustrian luarbandar, Perbandaran desa dan pembangunan yang pelbagai bersaing dengan pembaharuan perbandaran. Masa sekarang Kerajaan hendak menambahkan sektor pelancun dan Kerajaan Negeri sekarang telah sedia mengkaji dan bawa rancangan-rancangan baru kepada Negeri yangmana kita telah meminta peruntukan daripada Kerajaan Persekutuan yang banyaknya \$112.3 juta untuk memulakan kajian bagi reklamasi tanah untuk mengemaskini Pelan Induk pembangunan Negeri dan untuk menyediakan perumahan yang lebih, jalan-jalan baru dan projek-projek parit dan taliair. Ini semua sebablah masa sekarang dasar yang kita berikut telah dituju untuk kita bolehlah bina satu masyarakat yang bersatu dan berdikari yangmana dapat kita bangunkan sebuah negeri yang kukuh, aman dan makmur. Inilah dalam ucapan Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri.

Tapi pagi ini, Tuan Speaker, bila saya dengar ucapan oleh Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Ayer Itam, saya harap beliau dalam Dewan Undangan ini ambillah sedikit masa. Saya pun tidak pandai bercakap dalam bahasa kebangsaan, tetapi bagaimana saya dapat saya cuba dengan hati yang berterusan. Tetapi beliau bawalah di dalam ucapan beliau semacam satu *conjurer*. Saya pun tidak tahu macam apa mahu panggil. Minta maaf, Tuan Speaker. Dia orang macam tipu dengan orang, dia tangan cepat, lidah pun cepat.

Tuan Speaker: Silap mata.

Ketua Menteri: Silap mata. Ini kita tahu pandai cakap, tapi isi dalam ucapan beliau adalah di mana dahulu telur, dahulu ada ayam, dahulu kata dia tidak boleh puji dengan saya. Ketua-tiga tidak boleh puji. Tetapi Ketua Menteri Pulau Pinang jalankan tanggungjawab beliau bukan untuk kepujian D.A.P. atau rakyat tapi beliau — dan saya dapat tahu beliau Ketua Menteri jalankan tanggungjawab beliau untuk membawa faedah dan kepentingan untuk rakyat kita, bukan untuk kepujian. Tapi bukan sahaja Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam rasa susah hati bila dia ingat Ketua Menteri ada dapat kepujian dari lain-lain tempat, tapi nampak saya beliau hati hangat bila perkara ini berbangkit.

Dalam ucapan beliau, beliau bawa dasar Kerajaan betul atau tidak betul, *forward planning* dan lain-lain—ayam telur, telur ayam — sampai kalau kita tidak dengar baik-baik, beliau telah masuk satu telur penyus. Inilah kita mesti jaga. Kita tahu tentu dari telur penyus tidak boleh keluar seekor ayam. Tetapi cakap panjang-lebar macam *trade figures*, pelancung, kalau kita tidak faham apa yang kita jalankan dan apa yang kita buat dalam Negeri ini, barangkali dia boleh menarik hati kita. Wah! ambil laporan 1977 P.D.C. dan baca, pandai sekali baca, tetapi tidak baca selalu.

Inilah satu salah faham Parti pembangkang, khasnya ahli-ahli Parti D.A.P. bawa satu perkara yang bukan langsung betul dan yang bukan langsung tidak betul dan bawa dia tidak tetap. Kata apa? Wah! Negeri Pulau Pinang sekarang di bawah Barisan Nasional, yang dulu di bawah Parti Gerakan, dan sekarang

Parti Gerakan pun adalah komponen dalam Parti Barisan Nasional. Tak payah susah payah cakap Gerakan. Cakap terang sebab apa yang dibawa oleh beliau bukan tuduhan kepada dasar Kerajaan tetapi adalah fikiran politik dengan harapan bolehlah pecah-belahkan parti-parti yang bersahabat dalam parti-parti komponen Barisan Nasional. Itu tidak boleh dapat.

Apa yang beliau kata: 'Oh, tahun 1974, 1975, kilang-kilang pun tidak berapa cukup. Dasar Kerajaan Negeri sekarang pun telah merosot. Tetapi apa yang Kerajaan Negeri khususnya Perbadanan Pembangunan Negeri Pulau Pinang dalam laporan-laporan 1974, 1975, 1976 dan 1977 ingin bawa terus kepada rakyat kita ialah apa yang ada dalam tahun-tahun dan kita tidak tutup dengan rakyat apa yang ada ekonomi di seluruh dunia. Dan ekonomi merosot di seluruh dunia, bagaimana itu ada gunakan dengan ekonomi Negeri kita? Kita mesti bagi keterangan kepada rakyat kita bagaimana kita mesti sedia di tahun 1974. Baru-baru sahaja kita dapat satu mutu taraf perindustrian yang tinggi sekali. Tetapi masa itu dari kajian P.D.C., kita telah dapat satu *signal* barangkali ekonomi dalam dunia tidak boleh tahan pembangunan secepat itu. Dan masa itu Kerajaan Negeri telah umumkan Kerajaan Negeri mesti mengkaji sektor-sektor lain dan di dalam perindustrian. Kita mesti tukar tujuan kita mencari kilang yang ada eksport-orientasi dan kita mesti cari kilang-kilang dan usahasama dengan bidang-bidang yang ingin bawa perindustrian yang tidak macam banyak kerja tetapi minta pekerja-pekerja yang lebih kukuh dan lebih baik.

Masa itu kita telah sediakan pembukaan sektor pembinaan ataupun *construction sector* khususnya untuk pembinaan perumahan murah atau perumahan untuk golongan orang-orang berpendapatan rendah dan masa itu pun kita pun telah sediakan sektor pelancungan ini sebab berikut apa yang kita ambil perhatian masa tahun 1974 ialah ekonomi dunia jika merosot teruk boleh dilangkah dengan pembangunan sosio-ekonomi yang kita ada di Negeri Pulau Pinang sebab kesediaan Kerajaan Negeri boleh kata di dalam masa yang sungguh susah disemua Negeri. Tetapi masa itu — tahun 1976 — di dalam Negeri Pulau Pinang kemerosotan ekonomi tidak teruk semacam itu.

Kalau kita kaji apa ada di dalam laporan daripada Perbadanan Pembangunan Negeri Pulau Pinang, kita boleh tahu dari kilang-kilang tahun 1974 kilang-kilang yang telah memulakan pengeluaran adalah 93; tahun 1975, 111; tahun 1976, 112; tahun 1977, 118; dan tahun ini hingga 30hb September, ialah 121. Kalau kita ikut sahaja bilangan kilang-kilang barangkali kita boleh terkejut semacam yang Berhor-mat Kawasan Ayer Itam, terkejut beliau. Tetapi kita mesti banding dengan lain-lain faktor yang mana kita bolehlah bertimbang sungguhkah tujuan kita masa itu hendak bawa lebih peluang pekerja-pekerja atau adakah kita dapat tujuan kita. Dalam tahun 1974, ada 27, 343 pekerja-pekerja dalam kilang-kilang yang telah dimulakan pengeluaran; tahun 1975 ada 31,992; dalam tahun 1976 ada 35,433; tahun 1977 ada 38,446; dan tahun 1978 ada 40,699. Itu sahaja di dalam kilang-kilang yang telah memulakan pengeluaran.

Ada lain-lain sektor saya tidak ingin membuang masa Dewan ini hari ini. Tetapi apa yang kita kemukakan ialah tidak ada satu tahun di mana jumlah pekerja-pekerja dikurangkan. Tahun-tahun telah bertambah. Tetapi kalau kita ambil peratus-peratus yang mana satu tahun berbanding lain-lain tahun, kita ada kurangkan, dan apa Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Ayer Itam bawa ialah di mana contoh-contoh kesilapan dia bawa keluar. Nah! Inilah telur penyu. Itulah dapat saya kata.

Masalah pelancungan serupa. Tidak ada satu tahun di mana pelancung-pelancung yang masuk ke dalam Negeri Pulau Pinang dikurangkan. Tahun-tahun dibidang pelancungan, pelancung-pelancung yang masuk ke dalam Pulau Pinang telah bertambah. Tahun 1972 sahaja ada 62,801, tahun 1973 naik banyak sekali sampai 92,367 (naik 47.1 peratus), tetapi dalam tahun 1974 peratus jatuh sampai 9.1 peratus sahaja. Tetapi jumlah ialah 100,773. Tahun 1975 — 105,578; tahun 1976 — 109,491; dan tahun 1977 — 150,025. Apa yang kita mesti ambil perhatian ialah sektor pelancungan yang kita menjaga yang berapa tahun dahulu mengharap boleh tambah dengan pembangunan sosio-ekonomi kita dan telah sampai satu masa yang mana kita mesti sediakan lebih infra-struktur. Kita mesti sediakan hotel-hotel baru serta perkhidmatan baru jika kita hendak bawa lebih pelancung-pelancung kepada Pulau Pinang.

Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam ingin hendak menolong kita atau ingin hendak kasi kita susah hendak cuba peluang kita, kata beliau ikut fikiran beliau sahaja. Barangkali telah

masuk surat kabar. Ayer laut kita sekarang telah busuk sampai membahayakan kesihatan — *danger to health*. Ada kes atau tidak? Langsung tidak ada kes. Tetapi beliau bukan seorang yang bohong atau bodoh. Beliau sungguh-sungguh seorang yang pandai, tetapi sebab apa seorang yang pandai hendak bawa satu perkara yang langsung tidak dilaku? Saya ingat dalam Dewan Undangan Negeri ini Pertama kali saya dengar ucapan daripada Ahli Yang Berhormat dari kawasan ini, pertama kali jadi terkejut sedikit. Sebab itu saya kata saya tidak ingin hendak balas balik teruk. Kalau suka, bolehlah. Kita boleh main, tapi saya ingat dalam Dewan Undangan Negeri kita mesti bekerjasama, Saya terima ini semacam satu orang pengalaman baru hendak bawa telur penyu hendak jual, jadi kita bagi telur ayam. Kita dari pehak Kerajaan tidak boleh terima. Baliklah telur penyu (*Ketawa*).

Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Paya Terubong seorang yang saya kenal lama. Saya harap sehari beliau timbang ucapan pertama beliau ini — Ucapan *maiden speech* — dalam pengalaman beliau. Saya harap dalam bidang politik beliau boleh ambil satu peranan yang penting dalam masa depan, tapi saya ingatkan kalau beliau ingat balik satu ucapan yang pertama ini yang tidak sesuai. Saya tahu bila-bila siapa berdiri dan berkata Ketua Menteri bodoh, itu mesti masuk *headline*. Apabila seorang muda dan-dan masuk dalam Dewan ini kata, "Kalau Ketua Menteri tidak boleh tanggungjawab ini, letakkan dia". Pandai. Saya pun baru baca dalam surat khabar, tetapi saya selalu baca surat khabar saya pun tidak tahu betul atau tidak betul. Saya tidak siasat

isi cerita itu, tetapi saya baru-baru tahu Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Paya Terubong dengan lima Penasihat Undang-Undang telah pergi ke Kampong Hijau tetapi orang Kampong Hijau kata, “Keluar” (Ketawa). Saya di sini mengikut pengalaman saya tak gunalah saya cari publisiti semacam itu panggil beliau dan-dan masuk pilihan-raya di sana. Itu bertanding, itu masalah saya ingat bolehlah untuk ketawa ringan sedikit. Tetapi ini bukan masalah sungguh berat. Apa yang berat, apa yang saya harap kita mengambil perhatian ialah Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Paya Terubong telah kata untuk masalah Sekolah Chung San di Kampong Perlis yang mana rakan saya Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Telok Bahang telah jelaskan dengan panjang-lebar, tetapi saya bawa satu aspek Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Paya Terubong bawa yang saya harap di hari depan beliau tidak bawa perkara semacam itu. Beliau kata Yang Amat Berhormat Ketua Menteri — ini saya ucap banyak terima kasih sebab pertama kali saya dengar itu. Bukan saya puji saya sendiri tapi itu sahaja penghormatan yang telah diberikan kepada Ketua Menteri Pulau Pinang dan barangkali sehari D.A.P. hendak menjadi ahli yang duduk di kerusi di sini mereka pun harap orang beri kehormatan. Jangan sahaja kata, “ahli itu”. “ketua itu”. Barangkali kita boleh kata bukan “Yang Amat Berhormat”, tapi kata “celaka ahli itu”. Itupun tidak payah. Beliau kata Yang Amat Berhormat Ketua Menteri tidak campurtangan di dalam masalah Sekolah Chung San. Dan sebab itu saya tidak bertanggungjawab dan mestilah saya letak jawatan saya. Itu saya kata

berat. Itu bukan fikiran hendak letak jawatan, tetapi isi macamana Yang Berhormat telah ambil keputusan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri tidak campurtangan.

Saya harap Ahli Yang Berhormat dari Parti Pembangkang mesti faham untuk peranan politik kita pun ada banyak pengalaman. Baru-baru sahaja saya tahu Ketua atau Setiausaha Agung Parti D.A.P., Yang Berhormat Encik Lim Kit Siang ada di Pulau Pinang. Dia bawa perkara itu, kata saya tidak bertanggungjawab dan Ketua Menteri mesti campurtangan. Di sini kita nampak yangmana salah faham D.A.P. perkara Chung San adalah satu perkara yang saya sebagai Ketua Menteri Negeri Pulau Pinang tentu mahu ambil perhatian, tetapi pun sebagai Ketua Menteri saya mesti tidak campurtangan sebab perkara ini ialah perkara yang berkaitan dengan pelajaran, satu perkara yang berikut undang-undang kita, mengikut Perlembagaan Negara kita, mesti ditanggungjawab oleh Kerajaan Persekutuan daripada Menteri Pelajaran dan kalau kita hendak cari jalan yang betul, kalau kita ingin hendak menolong dengan orang-orang yang ada tanggungjawab masalah Chung San ahli-ahli Lembaga sekolah itu kita mesti bagi nasihat yang betul. Kalau kita panggil dia jalan di sini yang jalannya tidak betul, tentu perkara ini tidak boleh selesai. Perkara ini sesungguhnya mesti dibawa terus kepada Menteri Pelajaran.

Apa yang sesungguhnya Kerajaan Negeri, khusus Majlis Mesyuarat Kerajaan, telah ambil tindakan ialah bila perkara ini telah dilaporkan kepada Majlis

Mesyuarat Kerajaan Negeri dan telah bagi nasihat kepada Majlis Perbandaran Pulau Pinang. Jika Majlis Perbandaran Pulau Pinang ingin hendak ambil balik kuasa untuk membina rumah itu, mereka mesti faham ini barangkali baru bawa kes mahkamah, dan jika ada kes mahkamah, wang gantrugi— saya tidak tahulah berapa banyak, boleh jadi \$300,000.00 — siapa hendak bayar? Sebab itu kita mesti nasihat dengan Majlis Perbandaran, sebelum menjalankan notis, baik ambil timbangan adakah tidak Menteri Pelajaran sekarang telah ambil balik kelulusan hendak membina sekolah di tapak itu. Adakah kes ini di hari depan membawa satu ganti rugi atau *compensation* dan kalau itu telah dipertimbangkan baik atau dengan betul, jalankan Majlis Perbandaran mengikut apa Majlis ambil keputusan. Dan mengikut kuatkuasa Ketua Menteri Negeri Pulau Pinang berikut undang-undang Akta Kerajaan Tempatan tahun 1975, ia diluluskan oleh Dewan Rakyat. Jika di dalam Majlis Perbandaran, Pengurus dan ahli-ahli tidak boleh ambil satu keputusan bersama. Perkara itu dirujuk kepada Ketua Menteri untuk keputusan yang akhir, dan sebablah perkara ini berkuat undang-undang tidak berbangkit, Ketua Menteri Negeri Pulau Pinang tidak boleh ambil tindakan, tidak boleh campurtangan sebab selalu Parti Pembangkang khususnya D.A.P. bawa rakyat kita di saluran yang tidak betul. Baru kita ada "*hot issue*." Kalau saluran dijalan betul-betul perkara berapa berat pun di dalam sebuah negara demokrasi yang kita ada dalam Malaysia saya bangun di sini campurtangan untuk mendapat kemerdekaan dan saya campur tangan

dalam Perlembagaan. Kalau kita di dalam satu Negara ini sesungguhnya bertimbang perkara-perkara yang betul dan ada digunakan berikut rekod yang ada, Kerajaan Persekutuan dan Negeri selalu boleh selesai masalah ini dengan puashati semua pihak. Tapi kalau membawa perkara itu dan menggar dengan apa yang betul, itu tentu menjadi "*hot issues*". Kita tahu dan rakyat pun pelan-pelan telah tahu jalan berikut D.A.P. adalah jalan yang merosot habis. Apa perkara yang dibawa itu tentu jahanam, tidak boleh selesai. Saya harap Yang Berhormat Ahli Kawasan Paya Terubong jangan kata saya bawa politik. Tidak. Saya merayu dengan beliau harap di hari depan baik pertimbang perkara-perkara baik-baik, dan sesudah timbang ingat perkara itu boleh selesai. Sungguhkah kita hendak selesai perkara ini dengan persefahaman dan muhibbah atau bawa perkara ini jadi "*hot issue*"? Di dalam Dewan Undangan Negeri perkara-perkara yang berbangkit boleh diambil perhatian, pertimbangan dan tindakan yang sesuai.

Dan akhir sekali saya hendak bawa beberapa perkara yang berbangkit oleh Yang Berhormat dari Kawasan Bukit Glugor. Saya berkata issue hangat Chung San sudah dijawab dan projek KOMTAR serupa. Semua *conjurors* atau silap mata. Minta maaf, Tuan Speaker, satu hari tentu saya belajar, tetapi beliau kata kita takut kelru— Kerajaan kelru — sebablah kita tidak bagi jawapan berapa harga KOMTAR. Ini saya beri jawapan sungguh pun rakan saya Yang Berhormat Ahli daripada Kawasan Bayan Lepas telah jawab bagaimana dalam soalan perkara ini terus tidak berbangkit, tetapi di sini

saya terus boleh jawab iaitu ongkos Phase IA KOMTAR ialah \$8,920,158.00. Ini satu lebaran yang betul. Macamana seorang mahu ingat sampai berapa ribu? Apa yang kita tahu lebih-kurang \$8.9 juta, tetapi kalau jawab satu soalan mesti jawab dengan teliti dan berikut tawaran Phase I2 ialah \$44,680,210.44. Inilah kita tidak boleh selalu ingat dan sebab kalau ada satu soalan yang kita mesti jawab terus, saya haraplah kedua-dua pihak jangan maki dengan Kerajaan. Bagi kita sedikit peluang sebab kita tidak boleh ingat. Baru-baru saja saya baca tapi kalau dan-dan tanya saya tak usah tengok ini, kerana tidak tengok saya tidak boleh jawab balik. Mesti dapat peluang. Ini bukan Kerajaan keliru tetapi masa kedua-dua pihak mesti ambil perhatian.

Masalah adakah Kerajaan negeri dapat gantirugi untuk pelabuhan bebas dihapuskan, perkara ini langsung tidak berbangkit. Tetapi ada satu perkara yang berat sekali dan di sini saya harap Ahli Kawasan Bukit Glugor boleh terima apa yang saya cakapkan dengan baik. Beliau ada berkata, beliau berharap dalam Kawasan Jelutong, beliau sebagai ahli dalam Dewan Rakyat boleh bekerjasama dengan semua ahli dalam kawasan Undangan Negeri Pulau Pinang dan saya harap kalau ada semangat semacam itu dan semangat itu seterusnya untuk kepentingan rakyat, baiklah kita bekerjasama. Tetapi kerjasama susah. Kita sedikit-sedikit hendak bagi amaran-amaran. Ada lain jalan, kalau kata saya saluran yang betul, tidak payah jadi "*hot issue*". Perkara-perkara yang berbangkit mesti ada satu jalan hendak selesai.

Sungguhpun pertama kali saya dengar Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor yang terus saya dengar *scandal*, terkejut saya. Kalau *scandal* sahaja kita mesti lari cari *lawyers* atau loyar-loyar dan tentu orang suka. *Scandal* dari siapa? Dari-pada Ahli Kawasan Bukit Glugor. Itu pun tidak pangkat kuat lagi—Ahli Yang Berhormat Kawasan Jelutong. Tetapi saya ingat tidak payahlah saya bawa perkara ini sahaja. Kata saya baik dan aman. Bila perkara itu berbangkit, saya pun lupa berapa haribulan di mana Ketua Polis telah membawa — saya pun tak tahu berapa — lima atau enam orang datang ke pintu rumah saya. Saya tidak tahu jumlahnya berapa orang. Itu adalah urusan Ketua Polis sendiri. Tidak saya bila pun telefon kepada Ketua Polis. Tidak ada seorang dalam rumah saya telefon kepada Ketua Polis atau pun polis. Tetapi Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor sebab dia telah berkata skandal mestilah kita ini adalah *fact*. Saya tidak payah bawa perkara ini sebab ini pun telah diambil keputusan oleh D.P.P. Kuasa adalah daripada Ketua Pegawai Polis dan D.P.P. Saya tidak boleh campurtangan. Kalau saya hendak campurtangan, itu barangkali Penasihat Undang-Undang akan bagi nasihat, tetapi perkara semacam itu, jika saya tidak tahu apa yang hendak dibangkitkan, tentu tidak lama lagi saya akan dapat laporan.

Perkara semacam ini telah berbangkit sebab masalah setinggan, khususnya setinggan haram di Pantai Jerajak dan di Jelutong adalah satu masalah yang besar yang mustahak, tetapi saya harap Yang Berhormat Ahli dari kawasan Bukit Glugor mestilah terima Kerajaan Negeri

bukan main-main, bukan tidak bertanggungjawab. Kita harap perkara-perkara yang berbangkit mesti dijalankan dan mesti diselesaikan mengikut Undang-Undang, dan di dalam Dewan Undangan di masa bulan September tahun 1977, sudah berbangkit masalah setinggan haram di dalam kawasan Jelutong. Dan bila kita ada satu Majlis Mesyuarat, orang ramai ada di luar Dewan ini membawa perkara ini. Pada tahun itu, masa itu Kerajaan Negeri telah mengambil keputusan bahawa di hari depan semua pegawai-pegawai, khususnya Pegawai Daerah dan Pengarah Tanah dan Galian, mesti ambil perhatian berat dan mesti ambil tindakan yang sesuai mengikut undang-undang. Masalah ini telah pun berbangkit bukan dalam masa kempen pilihanraya umum. Masalah ini telah berbangkit, tetapi bila pilihanraya umum telah diumumkan dan Kerajaan Negeri pada masa itu dan saya sebagai Ketua Menteri pada masa itu adalah sebagai satu *caretaker Government* atau Kerajaan sementara, dan lagi berat tanggungjawab pegawai-pegawai yang telah memberi arahan-arahan atau notis-notis kepada setinggan-setinggan yang ada di kawasan itu dan sedia menjalankan tugas mereka.

Sungguh pun dalam pilihanraya ada satu hari di mana saya adakan satu ceramah di Jelutong Timur. Di depan saya, saya sendiri nampak ada beberapa orang yang membina rumah-rumah haram, tetapi kuatkuasa saya bukan terus ambil undang-undang daripada saya sendiri sebagai Ketua Menteri, masuk secepat itu, halau orang itu keluar. Apa yang saya kemudian buat ialah saya buat satu laporan

kepada Setiausaha Kerajaan dan haraplah Setiausaha Kerajaan boleh ambil perhatian dan tindakan yang secepat mungkin. Perkara ini telah diselesaikan dan saya harap apa yang saya laporkan di dalam Dewan ini bolehlah diambil perhatian oleh Yang Berhormat ahli-ahli dari Parti Pembangkang.

Saya berucap panjang lebar ini sebab saya bersungguh-sungguh berharap Ahli-Ahli Yang Berhormat dari Parti Pembangkang boleh terima delicate dari pihak Kerajaan. Kita sungguh bertanggungjawab untuk memberi faedah dan kepentingan kepada rakyat untuk membaiki dan membangunkan sosial-ekonomi Negeri Pulau Pinang. Kita harap Yang Berhormat Ahli-Ahli Kawasan Bukit Glugor, Ayer Itam, dan Paya Terubong pun bolehlah kerja bersama kita untuk memberi faedah kepada rakyat kita, dan kita pun tahu apa yang Kerajaan membawa tentu lagi seorang ahli dan wakil mereka mesti minta Kerajaan lagi tunjuk dan bawa lebih banyak faedah. Saudara-saudara Ahli Yang Berhormat di pihak sini tentulah membawa beberapa banyak perkara-perkara. Perkara-perkara ini semua kerajaan mestilah ambil perhatian. Apa yang berguna akan diambil perhatian, yang tidak berguna kita mesti cari satu *priority* yang betul.

Masa sekarang Jalan Bukit Bendera adalah satu perkara yang lama -- semenjak tahun 1930 sampai hari ini. Masa Mr Lim Cheng Ean sampai hari ini masalah jalan Bukit Bendera telah dipertimbangkan dalam masyarakat kita. Tetapi adakah kita beri *priority* pada masa sekarang? Untuk pelancungan

baik atau untuk rakyat kita? Kalau kita hendak bina satujalan ke atas Bukit Bendera, anggaran yang kita dapat pada masa ini ialah lebih-kurang \$13 juta. Dan masa sekarang di mana kewangan Negeri kekurangan, bolehkah kita buang \$13 juta untuk satu projek yang tidak boleh bawa faedah terus kepada rakyat kita? \$13 juta itu kita boleh bawa beberapa faedah, beberapa rancangan projek untuk perumahan. Kita baru tahu dari jawapan-jawapan soalan bahawa dari \$8 juta lebih kita telah pun membina sampai 225 buah rumah murah di dalam Bandar Bayan dan masa sekarang kita mesti banding apa yang berguna atau apa yang *priority*. Kerajaan Negeri mestilah selalu menimbangkan apa yang baik dan apa yang kita mesti gunakan untuk faedah rakyat kita.

Pada masa sekarang saya menyokong dengan Usul ini sebab saya sungguh percaya Negeri kita, Negeri Pulau Pinang, telah sampai satu peringkat pembangunan yang mana kita bolehlah menyediakan lebih banyak sektor-sektor ekonomi kita dan jika kita jaga dengan keselamatan dan keamanan Negeri kita, dan jika kita sungguh-sungguh mewakili rakyat dan menjadi harapan mereka atau menjadi satu *guideline*, Negeri Pulau Pinang tentu akan menjadi lebih maju di masa hadapan.

Sekian, terima kasih.

Soalan dikemukakan dan Usul dipersetujui.

Dewan ditangguhkan pada jam 6.20 petang